Zpěvník

7:25 *Michal Horák*

Ami
Ref: V sedm dvacet pět nastupuje do šestnáctky,
G **E**
v sedm dvacet pět, ráno v sedm dvacet pět ji
Ami
vídám s batohem, mlčky pak jí dávám sbohem,
G
protože vždy oněmím,
E
oněmím vždy v sedm dvacet
Ami G E Ami G
ná ná na na ná...
E **Ami C G D**
Oněmím vždy v sedm dvacet pět.

Ami **C** **G**
Při ranním vstávání vždy mě raní očekávání
G **D**
přecpané šestnáctky, přelidněné šestnáctky, však
Ami **C** **G**
v době poslední ranní jízdy mi nezevšední,
G **E**
Ptáte-li se „cože?“ Tak je to protože

Ref: V sedm dvacet pět … **Am C G D**

Kdyby mi tréma ta
nesebrala všechna témata,
Jak řeč zavésti
beze trapných předzvěstí.
Až bude zatáčka
nenápadně k ní se namačkám,
Pak se jí omluvím,
aspoň tak s ní promluvím, když

Ref: V sedm dvacet pět …

Říkáte si, asi jak
zafungoval tenhle naviják,
Řeknu to asi tak
nezafungoval nijak.
Vážení, jsem nesmělý,
snažení je zase ztraceno,
Však dřív či později
zeptám se jí na jméno! (A pak si ji přidám na fejsbuku.)

Ref: V sedm dvacet pět …

Abych tu žil — *Michal Tučný*

C F C
Kapsy mám, abych v nich měl díru,
G
boty mám - a na nich letní prach.
E E7 Ami F
Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
C Dmi
že mám chuť v hlavě si srovnat,
G7 C
pro co jsem žil.

Píseň mám, abych měl co zpívat,
oheň mám, aby mě tu hřál.
Pár snů mám, abych dál za nocí je tu snil,
že mám jeden lidskej úděl ten,
abych tu žil.

Louky mám, abych se moh' toulat,
lesy mám, abych měl kam jít.
Dlouhý proud řeky mám, abych shýbnul se a pil,
že mám to výsadní právo,
abych tu žil.

Ddur

D G D
Slunce mám, na cestu mi svítí,
A
štíty hor - a jejich úbočí.
F# F#7 Hmi G
Lásky mám nesčetné, abych se sám přesvědčil,
D Emi
že mám to, co mi stačí,
A7 D
abych tu žil.

Cdur

Kapsy mám, abych v nich měl díru,
boty mám - a na nich letní prach.
Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
že mám chuť v hlavě si srovnat,
pro co jsem žil.

Akordy — *Karel Plíhal*

E **Amaj7**
Nejkrásnější akord bude A-maj,
E **C**
prstíky se při něm nepolámaj'.
A **H7** **G#mi** **C#mi**
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E** **Amaj7**
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
… **Ami**
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

A-moll všechny city rázem zchladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

A **Amaj7**
Ref: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi **F** **F#mi** **F**
proto všem těm, co se v lásce zklamaj':
A **H7** **G#mi** **C#mi**
vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A **C** **E** **Amaj7**
každá holka pro někoho má sluch absolutní.

V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

E **Amaj7**
Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
E **Cmaj7**
moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

<u>Amazonka</u> *Hop Trop* K2

G Hmi
Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět.
Ami G Ami D
Čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
G Hmi
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká.
Ami G Ami D
Už na „táto“ slyší jinej i když si tak neříká.

D7 G E7 Ami
<u>Ref. :</u> Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
C G Ami D
stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.

Sólo harmonika „A“

Kluci tenkrát co tě znali všude, kde jsem s tebou byl
„Amazonka“ říkávali a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká.

<u>Ref. :</u> Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál’s ho nechtěla.

D7 G E7 Ami
<u>Ref. :</u> Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
C G Ami G Ami G
já si přál jen, abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Ančo nechoď na disco — *Semtex*

A E D E A E D E
Vyhrávala kapela, vyhrávala zvesela,
A E D E A E D E
Anča o tom věděla přemlouvat se nedala,
vzala s sebou Járu a pospíchali k muzice,
že tam bude disko, to však nikdo netušil

Ref: Ančo nechoď na disko? (4x)

Anča prodává ve smíšeným zboží
Jára dělá řidiče u pojízdný prodejny.
A E D E A E D E
Oba mají rádi punk, rádi si ho zatančí.
A E D E
A jak slyší disko (3x), začnou s nima čerti šít.

Ref: Ančo nechoď na disko? (4x)

Vyhrávala kapela, vyhrávala zvesela,
Anča o tom věděla přemlouvat se nedala,
vzala s sebou Járu a pospíchali k muzice,
že tam bude disko, to však nikdo netušil

Ref: Ančo nechoď na disko? (4x)

D E A
zadře se ti ložisko?

A E D E A

Anděl — *Karel Kryl* — K2

orig: D

C Ami C G7
Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
C Ami C G7
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G
Ref. : A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
C Ami G C Ami G7 C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Ref. :

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice …
A pak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Andělská — *Zuzana Navarová*

A Hmi7 Amaj7 Hmi7
Bože, podej mi ještě ten kalich
A Hmi7 C#mi7
To víno, co s nocí se měnívá na líh
F#mi F#maj7
Snad nad ránem na dně se dočtu,
F#mi7 Esm7 Dmaj7
že v kastlíku andělskou počtu mám
Hmi E
Tu ru tu tuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy.
Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí
Že po prvním slunci se nadechne
a kometa zamíří nad Betlém
Tu ru tu tu
Zatím

A Hmi7 C#mi7 Hmi7
Ref: Počítám nebe, světla, kam nedostanu
A C#mi7 Hmi7 E
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A Hmi7 C#mi7 Hmi7 A C#mi7 Hmi7 E
A tak tu ru tu tuu

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad na dně se perlama zaleskne
pak vyměním veselé za teskné. Písně
Tu ru tu tu

A pak hoře se skutálí do jedné básně
ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží
A po prvním slunci a s první tmou
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tu. Zatím

A Hmi7 C#mi7 Hmi7
Ref: Počítám nebe, pusy, co nedostanu
A C#mi7 Hmi7 E
Miluju tebe a pak usnu a vstanu
A Hmi7 C#mi7 Hmi7 A C#mi7 Hmi7 E
A tak tu ru tu tuu

Tak podej podej mi ještě ten kalich
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu Zatím

Ref: |:Počítám nebe světla, kam nedostanu (…pusy, světla, pusy, světla)
Miluju tebe a pak usnu a vstanu a tak :|

<u>Ani tak nehoří</u> *Balada pro banditu* K2

C G C F C G C

C F G
Ani tak nehoří svíčka farářovi,
G7 C F G C
jako se bělají mojí milé nohy,
G7 C F G C
jako se bělají mojí milé nohy.

Mezihra

Ani tak nevoní kořalička sladká,
jako mně vonějí mojí milé jabka,
jako mně vonějí mojí milé jabka.

Mezihra + jako sloka

Ani tak nebolí rána do srdéčka,
jako mě bolela milé zahrádečka,
jako mě bolela milé zahrádečka.

Mezihra

Ano nebo ne

Jaromír Nohavica

A D E A

A
Vlevo nebo vpravo
Lidovky či Právo
E
Máma nebo táta
A
To jsou dilemata
A
Když vybíráš hlavou
variantu pravou
E
Jde to někdy ztuha
A
jedna se zdá jako druhá
D
Fibich nebo Smetana
A
Curling nebo metaná
E
Mazňák nebo Losna
A
Volba neúprosná
D
Spacák nebo celta
A
Rajchl nebo Pelta
E
Dvořák nebo Fenič
A
Hlavně si nervy nenič
A
Čára na prdeli
prdel krásně dělí
E
na dvě stejné půlky
A
jsou jak ze škatulky

A
Když vybíráš hlavou
levou nebo pravou
E
přeju hodně štěstí
A
není střední cesty
D
Sparta nebo Baník
A
Říp anebo Blaník
E
Tluchoř nebo Bendl
A
Connors nebo Lendl

D
Kryl anebo Hutka
A
Pochvala či důtka
E
Baba nebo chlap
A
Z deště pod okap
A
Ano nebo ne
Tebe nebo mne
E
S ní anebo bez ní
A
Svobodní či vězni
A
Jednu nebo obě
Sobě nebo tobě
E
V dur anebo v maj
A
Peklo nebo ráj
A
Ano nebo ne
Ano nebo ne
Ano nebo ne
E
Je to na tobě

Až se k nám právo vrátí *Spirituál Kvintet*

Dmi
Chci sluncem být a ne planetou
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí.
Dmi **C** **F**
Ref. : Já čekám dál, já čekám dál,
B **A** **A7** **Dmi** **Gmi** **A**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
Dmi **C** **F**
já čekám dál, já čekám dál,
B **A** **A7** **Dmi**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

Kam chci tam půjdu a co chci budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí.

Ref. :

Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

Už se těším až se narovnám,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

Ref. :

Až uslyším hvízdání *Poutníci*

Emi D
Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí,
C D Ami Hmi
tě s někým jeho smích jak žhavý klín,
Emi D
a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,
C D Ami Hmi
hned něhou změkneš jako parafín.

G C G D
Ref. : Až uslyším hvízdání,
C F C G
až uslyším hvízdání,
C G D
až uslyším hvízdání,
Ami G D
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
Ami G D
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
Ami G D Emi
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkovaní ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

Ref. 2 : Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a narovnám jim křídla, když se zraní.

Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.
Ref. :

<u>Babylonská věž</u> *Spirituál Kvintet*

H D H D H D
Mají nový hit, v Babylonu, mají nový hit a je to síla
Mají nový hit, v Babylonu, mají nový hit!

Emi A H7 Emi C H7
V Babylonu mají nový hit, a je to síla.
Emi Ami D G H7
Král na světskou slávu slinu chyt, ou jéé
Emi A H7 Emi C H7
Není žádný troškař tak se těš, no šup do díla
Emi Ami D G
vymyslel si Babylonskou věž.

C G C G C A D
Teď nástup troubí trubači a kněží běží, co to dá,
C G C G C D G
do práce pádit nestačí, už pádí opodál,
Teď nástup troubí trubači a kněží běží, co to dá,
do práce pádit nestačí, už pádí opodál.

Velekněže, chci z té věže jednou vidět celý svět,
pak mě párek turů veze vzhůru tři dny a den zpět.
Jak čas běží na té věži roste patro za patrem,
Kdo nestaví v zájmu slávy, skončí za katrem.

Mají nový hit, v Babylonu, mají nový hit a je to síla
Mají nový hit, v Babylonu, mají nový hit!

Jenže tam, kde měl mít pupek svět, jak už to chodí,
přestali si náhle rozumět, ou jé.
Zmatky, hádky, pak vypukla řež, na vlastní lodi,
copak čeká Babylonskou věž?
Tu král dle rádců návodu, když krev už trochu vychladla,
Dí moudře svému národu, bla bla bla bla bla (bravo)
V tu chvíli ví, že jediný se té zlé sudby nezalek
a ví že píše dějiny, tak řek mek mek mek mek.

Kolem věže, v sedě v leže blábolí z okolí dav
Zní tu dneska hezká směska ten mňau a ten haf.
Přemocný člen státní dumy, dumá nic víc neumí
vydumá, kéž čert vzal tu věž, čert mu rozumí.
Mají nový hit!

Slavný Bábel zničil kdysi, pech, dík panu králi
stavbu staveb pokryl brzy mech, ou jé
Kdo cpe se nejvýš, měl by si dát hrát, v tom co jsme hráli,
že lidská pýcha vždy předchází pád!

Barvy větru — *Pacifik*

Dmi Ami
V tvých očích jsem divoška hloupá
Dmi Ami
A tys byl na mnoha místech, tak asi pravdu máš
B Ami B Ami
A stejně se mi zdá, že ta hloupá nejsem já
Gmi B A7 D
Ty netušíš, jak málo toho znáš, málo znáš

Mezihra: D Hmi D Hmi

D Hmi
Ty teď pocit máš, že vlastníš zem, kam vstoupíš
D F#mi
a půda je jen mrtvé zboží tvé
Hmi G Emi A7 Hmi
Já vím, že každá skála, strom i zvíře, život má, má i duši, jméno své
D Hmi D F#mi
Ty myslíš, že ti správní, praví lidé jsou jen lidé, co jsou ti podobni
Hmi G Emi A7 D
Když pokusíš se jít po cizích stopách, uvidíš, cos neviděl do dnešních dní

Hmi F#mi G
Ref: Slyšels táhlé vytí vlků k modrým úplňkům
Hmi F#mi
Už ptal ses rysa, na co zuby má
G A F#mi Hmi
Umíš zpívat všemi hlásky horských plání
Emi A7 Emi A7 D
Umíš všechny barvy, které vítr zná, barvy, které vzácný malíř vítr zná

Mezihra: D Hmi D Hmi

Leť se mnou stezkou skrytou v lesní hloubce
a sladké plody slunce chutnej rád
Jen vdechni každý poklad, co zem dává a hned neptej se, co to může stát
Ten déšť a říční proud jsou dva z mých bratří
a volavka i vydra přátelé
A vzájemně tu k sobě všichni patří, spolu sdílí i to dobré, i to zlé

F#mi G F#mi Hmi C A7
Kam, kam to kmen může růst nám? Když ho porazíš, nezjistíš už kam…

Hmi F#mi G Hmi F#mi
Jen ten slyší ten pláč vlků k modrým úplňkům, ať kůži bílou, nebo rudou má
G A F#mi Hmi Emi A7
Ten, kdo si zpívá všemi hlásky horských plání, umí všechny barvy, které vítr zná
Emi A7 F#mi G
Vlastnit půdu je jen klam, dokud neumíš ty sám
Hmi A D
kreslit nám v těch barvách, které vítr zná..

Dohra: D Hmi D Hmi Emi A7 D

Batalion *Spirituál kvintet* **K3**

Ami C G Ami C G Ami
Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi
Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně po - há - ní.
Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami Emi
Ref. : Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
Ami C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion za - mí - ří.
Ami C G Ami Emi
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Ami C G Ami Emi Ami
díky, díky vám královští ver - bí - ři.

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Ref. :

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Bedna od whisky *Hoboes*

Ami C Ami E7
Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
C Ami E7
Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč.
Ami C Ami E7 Ami
Tu kravatu, co nosím mi navlík soudce Lynč.

A D E A
Ref: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
A D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
A D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
A D E A
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

Mít tak všechny brdny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

Ref: Tak kopni do tý bedny!

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.

Ref: Tak kopni do tý bedny!

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec – a whisky ani lok

Ref: Tak kopni do tý bedny!

Ami C Ami E7
Naozaj mi fôry neidú cez pery
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlhou viadzankou cez rôzne prôsery
C Ami E7
stojím s dlhým obojkom ak šarišský pinč
Ami C Ami E7 A (2+2+2)
mne viadzanku, čo nosím, navliekol súdca Lynč

A D E A
Ref: Veď kopni do tej onej nech panstvo nečaká
A D E (24) A
sú dlhé schody do neba a štreka dialeká.
A D E A
Do nebeského baru já smädno v kŕku mám.
A D E A Ami
Veď kopni do tej onej nech na cestu sa dám
(hejhej)

„jak je to dál?“ „áááá…“

Mať ja všetky debny od whisky vypitej
postavil bych domček na lúčke zoblitej
v domčeku bych z obloka pozeral sa von **A D+7 A**
a chlaščil bych tam s Billom, chlaščil bych já i on

Ref: Veď kopni do tej onej… (hejhej)

Keby si sa chlapčik, len nechcel dobíjať
nemusel si teraz na hentom oném stať
mohol si teraz v krčme pálenicu piť
nemusel si teraz s povrazom sobášiť

„… to je pekná pesnička“ „naozaj, naozaj“

Ref: Veď kopni do tej onej… **D+7 … (e-1)**

„… hej“ „hej … hej“

Až kopneš do tej onej len jedna blbúčka
do hŕdla mi zôstane dierečka malučká
len dierečka malučká v môj zapchatý kŕk
hentý oný bazmek a whisky ani srk!

Ref: Veď kopni do tej onej…

Běda poraženým *Klíč*

Ami Dmi Ami Dmi Ami G Ami

C Emi F G
Běží krajem dlouhá cesta do svatého města tě zavede,
C Emi F G
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli.
F Ami G C G F G C
Vae victis. Amen, amen.

C Emi F G
Tisíce se zvedly k právu, neměli nic a slávu si dobyli.
C Emi F G
Ponížený zvedá hlavu veden vírou vlastní síly.
F Ami G C G F G C
Vae victis. Amen, amen.

C Emi F G
Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili.
C Emi F G
Otrokář však platí zlatem - římská vojska valem sílí.
F Ami G C G F G C
Vae victis. Amen, amen.

C Emi F G
Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou.
C Emi F G
Umírali za svítání pod nohama cestu bílou.
F Ami G C G F G C
Vae victis. Amen, amen.

C Emi F G
Běží krajem dlouhá cesta do svatého města tě zavede.
C Emi F G
Podél cesty kříže s těly, s těly těch co neupěli.
F Ami G C G F G C
Vae victis. Amen, amen.

C G F C 2x

Blaženo! *Michal Horák*

G C G D
Tenhle příběh fakt se stal u nás na vesnici,
G C G D G
když místní báby vítaly novou kolchoznici.
Pojď Blaženo tajně vezmem tě v lese do míst,
kde páry parkujou své káry, když chtěj soukromí.

G C
Ref: Hej ty Blaženo,
G D
já špatnej pocit mám.
G H7 Emi C
Okýnko je staženo
G D G
však radši nechoď tam.

Koukej Blážo, máme štěstí, auto už je tu,
tipuju to na Karla a jeho Markétu.
Blažena se zděsila: „No tohle je snad šprým?
Co je to v káře za hambáře, já jim domluvím.“

Ref: Hej ty Blaženo… (2x)

Blažena se plíživě u auta skrčila,
pak otevřeným okýnkem tam hlavu strčila.
Pak je oba seřvala až otřásal se džíp,
Karel rychle okno zavřel, Bláže hlavu skříp.
„Když kde nemáš co dělat stále jen se potloukáš,
tak, ty bábo zvědavá, a teď to dokoukáš.“

Ref: Hej ty Blaženo… (2x)

Mezihra: Emi, D, A, Emi, D, A
Emi, D, A, Emi, D, A

Asi po půl hodině se Bláža vrací zpět,
kolchoznice chtějí hnedka všechno povědět.
„To byste mi nevěřily, co já viděla.“
A do lesa na palouk už nikdy nechtěla.

Ref: Hej ty Blaženo… (2x)

G H7 Emi C
... až příště okno bude staženo,
G D G
tak nikdo nechoď tam!

Bodláky ve vlasech *Nezmaři a Miki Ryvola* **K4**

Orig: na K4

G Emi Ami D Emi C F D
Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával, za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
G D Ami7 H7 C D G D7
svatební menuet mi na stýblo hrával, že prej se musíme vzít.

G Emi Ami D Emi C F D
Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy, copak si holka víc může tak přát,
G D Ami7 H7 C D G
doznívá menuet, čím dál míň mě baví na tichou poštu si hrát.

Emi D Emi D G C Edim H7
Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít, zbytečně slova do kamení sít,
G7 C F B D C D G G7
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků, jeden je Muset a druhej je Chtít.

C Ami Dmi G Ami F B G
Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával, za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
C G Dmi E F G C G7
svatební menuet ti na stýblo hrával my dva se musíme vzít.

C Ami Dmi G Ami F B G
Zelený voňavý dva prstýnky z trávy nejsem si jistej, že víc umím dát,
C G Dmi E F G C D7
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy o tom že dál tě mám rád.

G Emi Ami D Emi C F D
Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy, copak si my dva víc můžeme přát,
G D Ami H7 C D G D7
dál nám zní menuet a tím míň nás baví na tichou poštu si hrát.

G Emi Ami D
Zelený, voňavý ...
G Emi Ami D
Prstýnky voňavý ...
G Emi Ami D G Emi Ami D
Z trávy zelený ...

Carpe diem *AG Flek*

Ami Dmi G Emi
Nadešel asi poslední den podívej, celá planeta blázní
Ami Dmi G
a já neuroním ani slzu pro ní, jenom zamknu dům.

Půjdu po kolejích až na konečnou a jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou na truc předpisům.

Ami G Ami G C
Ref. : Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš
C Ami G
zbylo ták málo vět, tak málo slov, co nelžou

Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať se z posledního pije a tančí
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.

Mezihra

Žádný slib z těch, co jsem ti dal nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
tak ať točí se svět mladší o deset let na desce Jethro Tull

Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal Carpe diem, život je krátký
v tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo dál

Mezihra

Ref. : Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš
zbylo ták málo vět, tak málo slov.

Cesta na Island

Hoboes

C
Ref. : Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět
G
islandskej kraj,
D G
mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'.
G C
Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
D G
svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
C
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
D G
je dočista blázen, a ty se mu směj.

Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

Ref. :

Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj' tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech'.

Ref. :

Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.

A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnalo divokejch krav.

Ref. :

Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
to ubohejch trempířů přízraky jdou.

Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej,
až zvostal jsem samotnej uprostřed skal.

Ref. :

Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej ďábel už prstem mi kejvá,
až zaleze slunce, já vodejdu s ním.

Ač není tu žádnej, kdo pro mě by plakal,
já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal,
tak voprátku na krk a poslat ho spát

Cibola

Druhá tráva

D G D A D
Houpavý proud řekou splývá,
D G D A D
jak temně červená hříva,
Hmi A G D
a déšť opíjí moji tvář,
Hmi A G D
a průramky skal rozetmívá.

V náručí acomskou vázu,
vítr má chuť zimostrázů,
a příboj mi hřmí do vlasů,
i staletých ruin Anasázů.

Tu hlinku z mých řas deště smyjí,
a v svítivou krev rozmělní ji,
jen ten křik v korunách zlatých měst,
ten ani dnes nepomíjí.

Co zbejvá — *Bratři Ryvolové* — K2

Cmaj7 Emi Dmi G7
Když je po hře, jsi trop a docela v koutě
Cmaj7 Emi A7 C#dim
a řeči jak promoklý boty už dřou tě
Dmi F+ F G7
a když rozkrojíš jablko má uprostřed kříž
Cmaj7 G4susG G+
co zbejvá, co ti zbejvá.

Když se jeden díl dočte na poslední stránce
a druhej už nenajdeš v poštovní schránce
v noci do stropu koukáš a mizerně spíš
Cmaj7 A7
Co zbejvá, co ti zbejvá

Dmi F+ F G7
Ref. : Zbejvá jistoty dar, že má každá řeka svoje ústí,
Cmaj7 Emi A7 C#dim
zbejvá lidiček pár, co tě v těchhle trablech neopustí
Dmi G7 Emi A7
buď si jistej, že jsou, zlatem lemovaný mraky černý
F G7 Emi A7
najdeš jistotu svou, najdeš jistotu svou.
F Fmi G7 G+
A ptáci ti zůstanou věrný.

Když namísto ano, se říká jen třeba
a co bylo pevný se drobí jak chleba.
Když už k opření nenajdeš pořádnou zeď.
Co zbejvá, co ti zbejvá

Když se propiješ k ránu a hlavu ti třeští,
a den zrovna začíná v mlze a dešti.
Třeba otevřeš okno a řekneš si teď.
Co zbejvá, co ti zbejvá.

Ref. : Zbejvá jistoty dar.....
F Fmi Cmaj7
+ a ptáci ti zůstanou věrný.

<u>Čas rozchodů</u> *Kamelot* K2

D7 G Emi
Večer si chystá sítě dívej a chytnul i nás
Ami D
ještě chvíli se mnou zpívej než odejdu zas.
G Emi
Z neónů proudy světel pálí a mění tvou tvář,
Ami D
víš to, že dávno nejsme malí a nenosíme svatozář.

D G
<u>Ref . :</u> Čas rozchodů ten bolí víckrát
C
i když se tomu nevěří,
C maj Ami D
lásku nedokážeš vyhrát, nemůžeš chytnout pápěří.
G C
Co vítr ke slunci už odvál a na prach jistě rozmetal
C maj Ami D D7 C G
svýmu slibu taky dostál vítr co letí někam dál.

Neboj se, čas ten rány zhojí, je nejlepší fáč,
pokaždé rvát se za něj stojí ač jsi snílek nebo rváč.
Ztracená víra se ti vrátí až překročíš práh
proud slzí zadržet se krátí, sypou se jako z lusku hrách.

<u>Ref. :</u>

Harmonika A

<u>Ref. :</u>

Čas to vzal — *Hop Trop*

Dmi B Dmi
Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,
B F
vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,
Ami Dmi
a my dva **[:** s bráchou šli jsme dál. **:]**

Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčívali spolu stejnou řečí,
je to tak **[:** dávno a čas to vzal. **:]**

F Gmi Dmi
Ref: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,
F Gmi B
postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků
Ami Dmi
chtěly se **[:** toulat po hvězdách. **:]**

Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mýho bloku,
mý hlavě děravý napovídal občas ňákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.

Ref: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků…

Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,
třeba jen **[:** volnost na cestách... **:]**

Časy se mění — *Nezmaři* — K2

D Hmi G D
Sem pojďte blíž lidé, dny i týdny jdou
G Emi A
A mraky se toulaj a vlny se dmou
D Hmi G D
A spustí se déšť na čtyřicet dní
G Emi A
Prší a záchrany není
A7 G F# E
Musíš plavat, nebo skončíš jak těžký kamení
D G A D G D A
Každý ví - časy se mění

Jsi básník a píšeš o tajemství snů
A vidíš tak dál až do konce snů
Bydlíš v propasti slov a na poušti vět
Znáš podstatu lidského dění
Jednou jsi ztracen, zítra patří ti svět
Každý ví - časy se mění

Jsi politik, jsi státník, jsi císař a stát
Víš, kolik je zemí tak tolik je vlád
A kolik je států, tak tolik je měn
A peníze znamenají jmění
Ten, kdo je má, může být zítra okraden
Každý ví - časy se mění

Tátové a mámy, přistupte blíž
Jsme vaše děti a s dětmi je kříž
Zlobíme od mala a nechcem jít spát
Teď ke spaní vhodná chvíle není
Je za pět minut dvanáct a čas nechce stát
Každý ví - časy se mění

Jsme mouchy, nic víc a pavouk je čas
Ten do sítě vteřin teď polapil nás
Je jemná jak mech a tenká jak vlas
A nikde z ní úniku není
Do denního spěchu zní přísloví hlas
Každý ví - časy se mění

Černá jáma

Jaromír Nohavica

D C
V našem domě je jak v černé jámě,
D A7 D
hrozně nasraní su všeci na mně.
Už to celé trvá dva měsíce,
asi nejspíš půjdu oběsit se.

A7
Nelez na strom bo se větev zlomí,
D
budeš ležet dole v bezvědomí.
A7
S rozbitu hlavu a nohu v řiti,
D A7 D
budeš na fakultce maroditi.

Vylezu na komín, skočím dolů,
lidi budu plakat na mrtvolu.
Vzpomenu se jaký jsem byl dobrý,
zrobí křížek z dýhy nebo z hobry.

Hovno plakat budu su to svině,
budeš ležet zaražený v hlíně.
Lidi budu chodit kolem z šichty,
a dělat na tebe blbé ksichty.

V lékárně si kupím cyankáli,
aby všecky baby zaplakaly.
Vyzobnu ten lektvar na dva hlty,
a jsem na 100 % synem smrti.

Dneska těžko říci co se stane,
bo je všecko kolem pančované.
Chceš být mrtvý a konečně happy,
a budeš živý a k tomu slepý.

Lehnu na koleje u Studénky,
zbudou po mně jenom bíle trenky.
Pendolino pofičí si k Praze,
a mně už konečně bude blaze.

Hovno blaze synku nebuď hlupý,
vlak tě jenom žďuchne mezi slupy.
Podvrtnutý kotník to nic není,
zaplatíš pokutu za zpoždění.

Pořídím si velku kulovnicu,
přiložím ji ku levému lícu.
Napočítám do tří, zavřu oči,
zmáčknu kohoutek a všechno skončí.

Ruka se ti třepe starý býku,
Prostřelíš si ucho v okamžiku.
Navíc z kulovnice strašná šupa,
budeš chlape za hluchého hňupa.

Kur*a poraď Bože co mám robit,
lapený v pasti jak v lese hobit.
Ty mně k sobě nechceš to je v řiti,
zbývá mi jen smutné živobytí.

Jaké smutné živobytí vole,
buď rád cype že jsi ještě dole.
Přestaň kuřit, chlastat a vyrývat,
kdo se na to tu má shora dívat.

Jaké smutné živobytí vole,
buď rád cype že jsi ještě dole.
Přestaň chlastat, kuřit, a vyrývat,
kdo se na to tu má shora dívat.

Červená řeka

D D7 G
Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
D E7 A7
tam kde ční červený kamení,
D D7 G
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D A7 D
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám, lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý, už to svý srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž červený řeky mám.

Když je tma a jdu spát, noc je černá
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.
+ dokud sám se zas k nám nevrátí

Čistá jak Vizovice — *Fleret*

Ami E Ami C G C
Vyzvonil jsem tajemství na vizovském náměstí
Dmi E Ami E Ami
jsi čistá jak Vizovice, uchazečů bude více.

Zvěsti všude kolují, že každý večer sama spíš,
kdekdo říká - sakra, škoda, vždyť mlýn mele, když je voda.

Ami E Ami C G C
Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
F E Ami F E Ami
hej hej drin, hej hej drin,
Ami E Ami C G C Dmi E Ami
čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice, kde je voda na tvůj mlýn?

Ami E Ami C G C
Po vizovském náměstí huby nesou tajemství,
Dmi E Ami E Ami
že čistá jak Vizovice nebudeš už nikdy více.

Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
hej hej drin, hej hej drin,
čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
kdo byl voda na tvůj mlýn?

Čím to asi bývá

C **Dmi**
Z okna vidí na ulici, lidé po ní jdou
F **G**
jako pestrá šnůra mraků pod tou oblohou.
C **Dmi**
každý jinak oblečený, každý jiná tvář,
F **C**
jeden oči zamračený, druhý v nich má zář.

C **Dmi**
Ref. : Čím to asi bývá,
G **C**
Že se všichni lidé kolem nesmějí?
Ami **Dmi**
Čím to, když se stmívá,
G **C**
Pláčou někde v koutku potají?
Dmi
Každý někdy mívá
G **C**
Chvilku zlou kdy chce být jenom sám
Ami **Dmi**
Tak ať se mnou zpívá,
G **C**
v písni své mu kousek štěstí dám.

Proč ta dívka sama stojí v rohu náměstí,
proč se támhle na ulici stalo neštěstí?

Proč se lidi stále musí sami sebe ptát,
než se jednou odnaučí hrůzy světa znát?

Ref. :

Ať se všichni smutní lidé jednou zastaví,
ať smažou ze svý duše rány bolavý.

Nebudem se přece pořád mračit na svět náš,
život je jen jeden člověče tak si ho važ!

Čmelák — *Divokej Bill*

D A G A Hmi D A G A Hmi

D A G D
Žiju si jako v pohádce, když nechci nejdu do práce
A G D
venku se pasou ovce, dělá si každá co chce
A G D
Pošeptáš mi co Tě láká a to je pro čmeláka
A G D
co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka a start.

Tak žijem jako v pohádce když nechcem nejdem do práce,
a to nechcem nikdy venku se pasou krávy
šeptáš co Tě láká to je pro čmeláka
co broukal v klidu svůj part najednou malá louka a

D A G D
Ref. : Start, pro všechny první třídu.....
D A G D
Start, pro všechny první třídu.....
Hmi G A D Hmi G A
Ať se propadnu jestli, nemám pravdu tak dám fant,
D Hmi G A D Hmi G A
slunce Ti pihy na tváře kreslí a co já? Já nic, já muzikant.

Poslední dobou v lese, nikdo neví kde jsme,
venku se pasou kozy, dělá si taky každá co chce.
Pošeptáš mi co Tě láká, a to je pro čmeláka,
co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka a

Start, pro všechny první třídu...
a Start, pro všechny první třídu?

Ať se propadnu jestli, nemám pravdu tak dám fant.
slunce ti pihy na tváře kreslí
a co já ?
Já nic, já muzikant...
Já nic, já muzikant...

Darmoděj — *Jaromír Nohavica*

Ami Emi Ami Emi
Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#mi E7 Ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

Ami Emi Ami
Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
Ami Emi Ami
v odpadcích z popelnic krysy se honily,
C G Ami
a v teplých postelích lásky i nelásky
Emi F
tiše se vrtěly, rodinné obrázky
F#mi E7 Ami
a já jchtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#mi, E7, Ami, Emi, C, G, Ami, F, F#mi, E7
Ref. : Na, na na na...

Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže šel z něho divný chlad.
A on se otočil a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán.
A já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche.
Stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
Ami Emi C G
Ref. : Můj Darmoděj, vagabund, osudů a lásek,
Ami F F#mi E7 Ami
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
Ami Emi C G
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
Ami F F#mi E7 Ami
když prodává po domech, jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už krev skápla na chodník.
Já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon,
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
Ref.. :

Danse macabre *Jaromír Nohavica*

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami C E Ami F C G C E
Ref: Naj naj na naj…

Ami G
Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Ami G
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
C E
budeme tančit s venkovany,
Ami F C G C E
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.

Ref: Naj naj na naj…

Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

Ref: Naj naj na naj…

Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

Ref: Naj naj na naj…

David a Goliáš *Voskovec a Werich*

C Ami F G7 C Ami F G7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
C A Dmi G7 C H7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Emi A H7 Emi A H7
Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
G Emi Ami D7 G G7
Klidně seďme na židli, čtěme bibli, tam to všechno je.

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
Samuelova kniha nám povídá, jak na žida přišla veliká bída,
C Ami F Fmi
jak ti bídní Filištíni válku vést nebyli líní.
C G# G7 C Ami Dmi G7
Až potkali Davida. David šel do války volky, nevolky,
C Ami Dmi G7
z velké dálky nesl bratrům homolky.
C Ami
V pochodu se cvičil v hodu,
F Fmi C G7 C
dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.

G# C D7
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
G7 E7 Dmi7 G7
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

C Ami Dmi G
Když mu ale obr plivnul do očí,
C Ami Dmi G7
David se otočí, prakem zatočí.
C Ami F Fmi
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž.
C D7 G7 C
A jakej byl Go - li - áš.

Celé 2×

Dálnice č. 5 *Žalman* K2

C Emi Dmi G C
Časně ráno mrholí na dálnici číslo pět
Dmi G C F C
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět.

Místo křídel nohy mám, v srdci naději a cíl,
jen si marně vzpomínám, kde jsem s tebou holka byl.

C Emi Dmi G C
Ref. : To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku
Dmi G C F C
život tančil kolem nás a zdál se bez nároků

Svět je pořád veliký jako plná láhev snů a
jsou na něm chodníky, které vedou k domovům.

Když se nebe usmívá, to se mi jde mnohem líp,
hned si člověk vzpomíná, jak si přál svět obejít.

Ref. :

Dej mi víc své lásky *Olympic*

Emi G
Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
Emi D H7
co podporujou hloupou náladu, aů,
Emi A Ami
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Emi H7 Emi D7
v noci chodit strašit do hradu, aů.

Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

G H7
Ref. : Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi C G D7
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
G H7
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, aů.

Ref. :

Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
co podporujou hloupou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu, aů.

Dětské šaty — *Petr Kalandra*

Emi, C, D, G, Emi, C, D, G
Emi, C, D, G, Emi D Emi

Emi C D G
Setři si tvář a slzí pár
Emi C D G
a neplač co ti na nich záleží
Emi C D G
dnes přišla chvíle a mě se zdá,
Emi G C C G
že dětské šaty jsou ti přítěží, čas je odnáší
Emi G C C G
že dětské šaty jsou ti přítěží, čas je odnáší

Mezihra: **Emi, C, D, G, Emi, C, D, G**
Emi, C, D, G, Emi D Emi

Emi C D G
Šli jsme loukou, šli jsme strání
Emi C D G
a dětství odletělo bůhví kam
Emi C D G
má křehkost křídel a dívčích přání
Emi G C C G
a nebo jako kytka uvadá, v nočních zahradách
Emi G C C G
a nebo jako kytka uvadá, v nočních zahradách

Mezihra: **Emi, C, D, G, Emi, C, D, G**
Emi, C, D, G, Emi D Emi

Emi D Emi
Ref: Dětství odletělo bůhví kam
Emi D Emi
zpátky nevrátí se, já ho znám
Emi D Emi
Dětství odletělo bůhví kam
Emi G
zpátky nevrátí se, já ho znám
C C G
nevěř pohádkám

Dívka ze severu

Robert Křesťan

G Hmi C G
Až půjdeš tam, kde není skoro nic,
kde vítr vždycky, samým sněhem hrál,
pozdravuj jednu dívku u hranic,
kterou jsem kdysi hrozně miloval.

Až začnou zuřit bouře na pláních
a řeky znehybní tuhý led,
doufám jen, že ji uchráním,
před vichřicí a zimou teplý pléd.

Vlasy má doufám pořád vlnité
a dlouhé tak, že jí po pás splývají,
Vlasy má doufám pořád vlnité.
a ty mi jí nejvíc připomínají.

Mezihra

Až půjdeš tam, kde není skoro nic,
kde vítr vždycky samým sněhem hrál,
pozdravuj jednu dívku u hranic,
kterou jsem kdysi hrozně miloval.

Závěr jako mezihra

<u>Divokej horskej tymián</u> *Žalman* K2

Harmonika – jako verš

C F C F C
Dál za vozem spolu šlapem někdo rád a někdo zmaten
F Emi
kdo se vrací, není sám
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián.

Léto zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány
až po okraj naplň džbán
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

F C
<u>Ref. :</u> Podívej, jak málo stačí
F Emi
když do vázy natrhám
F C
bílou nocí k milování
C F C
z hor divokej tymián

Harmonika – jako verš

Dál za vozem trávou prachem, někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací, dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

<u>Ref. :</u>

Dlouho nejel žádnej vlak — *Hop Trop* — K2

D Emi D Emi
Už dlouho nejel žádnej vlak, já ležel v náspu jenom tak
D Hmi Emi A
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D Emi D Emi
tam nápis dávno sloupal čas, kde jsem, to věděl jenom ďas,
D Hmi E7 A7
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.

Vtom ňákej hlas a druhej s ním byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil a starší žertem:"Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"

D
Ref : Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi E
do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 A
zase stojím pevně na nohách.

D Emi D Emi
Tak jsem jim teda všechno řek', jak vydal jsem se hledat flek
D Hmi Emi A
a chtěl se domů vrátit jako král,
D Emi D Emi
jak na dráze jsem zprvu dřel a ztrhanej jel na sever
D Hmi E7 A7
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.

D Emi D Emi
Já rozmejšlel se spoustů dní: mám chytit si vlak nákladní,
D Hmi Emi A
anebo pod něj lepší byl by skok,
D Emi D Emi
vždyť na něm čertví kam bych jel, ale pod ním nic nevěděl,
D Hmi E7 A7
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.
D
Ref : /: Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi E
do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 A
zase stojím pevně na nohách. :/

D G D

Dobrák od kosti — *Chinaski*

D A G
Má milá jak ti je, tak jak ti je?
D A G
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.
D A G
Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.
D A G D A G D
Potkala's zkrátka koho's neměla.

Jsi budoucí krev v mojí posteli
Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí
Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí
jsi moje všechno a mě to nestačí

D
Ref. : Je to vážně silná káva,
A G
pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš
D
nech mě jenom hádat,
A G
jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá

Víš,všechno má aspoň malý kaz
jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz
Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti
a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí

D
Sejde z očí sejde z mysli
A
jenom blázen věří na nesmysly
G7
láska je čaroděj a ticho prý léčí,

ale zákon hovoří jasnou řečí

D A G
Ref. : Má milá jak ti je, tak jak ti je?
D A G
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Dohrála hudba

Vlasta Redl

C G C G C G C G
Dohrála hudba v nás, zanikla v tónech dřív už známých
C G C G C G C G
dohrála hudba v nás, a léto nové písně mámí.
Ami G Dmi G7 Ami
Slyším jak hrajou z otevřených dveří krámů,
G Dmi
stokrát vyzkoušená slova načesaný hluk.
Emi Dmi
Co duši zaléhá co v uších zaléhá,
C G
zvuky aut, zvuky cest co nás dovedou
Ami G Dmi7 G7 C
prý až za štěstím

Dohrála hudba v nás, bez ovací a bez tleskání
Nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá, není k mání.
Vím její melodii nikde nikdo nenahrál,
je prostě pryč ale hledám dál.
Jsem přece muzikant, zkušený v hledání,
mám k tomu nadání, každý to říká mám nadání

D G6 D G6
Já vím svět je veliký a neleží mi u nohou
D G6 D A D A
Krupiér karty vymění, a staré do hry nemohou
Hmi A G
Vidíš všechno se mění, jen ty jsi stejná.
Hmi A G
Pojď dál to se oslaví, budoucnost nadějná
D/F# G/E
Jó když se štěstí unaví, necháme hříchy spát

D F# D
Noc je dáma co všechno ví,
Jak se zdá hledat nestačí
chce to někdy umět vzdát

A času mám, boty netlačí
Takže se nemusíš bát
Že moje krásná minulost
Už je taky na prodej

Prodám, jsem přece čaroděj
Mám devět životů a všechny se mi nehoděj
A za tvou samotu dám svou vlastní
Klidně se ptej

Může být, že přijdeš
Zase jednou někdy na koncert
To víš čas ten nakonec
Vždycky všechno obrátí v žert

A stejně dál se mi zdá
Když tak usínám že někdo zpívá
Slyším co už jsem zapomněl
Hledal jsem kde se dá a nikde jsem nic nenašel
Jak rád bych uvěřil že jsem si všechno jen vymyslel

Dopis

Karel Plíhal

G D
Tak ti teda píšu v opilecké pýše
Ami C D G
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
D
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
Ami C D G
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.

G7 C A D
Ref. : Nejsem žádnej zlatokop a není mi to líto,
G7 C A D
že jsem kdesi propil rejžák i to síto.

Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v šenku,
má stará múza dala mi svou novou navštívenku,
už od rána mě svádí, hladí, líbá atakdále,
jenže bez tebe se cítím jako přikovanej k skále.

Ref. : Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých jater,
slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem Tater.

Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza
a Země - to je stará a velmi křehká váza,
popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,
co zbylo z tvý lásky, co zbude z tý Země?

Ref. : Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,
přestaneme řešit naši malou násobilku.

Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebas jenom z dálky.
G D
Třebas jenom z dálky, když už to nejde zblízka,
Ami C D G
dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,
Ami C D
dokud konec toho všeho Pámbu neod-,
tak ti teda píšu v opilecké pýše
dopis, co ti jinej frajer nenapíše,
dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak beznaděj bolí,
žádný hloupý fráze, jak loučení bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,
žádný hloupý fráze, jak mě hlava bolí ...

Dobrák od kosti — *Chinaski*

D A G
Má milá jak ti je, tak jak ti je?
D A G
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.
D A G
Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.
D A G D A G D
Potkala's zkrátka koho's neměla.

Jsi budoucí krev v mojí posteli
Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí
Jsem ten kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí
jsi moje všechno a mě to nestačí

D
Ref. : Je to vážně silná káva,
A G
pláč a nebo vztek nic už s tím nenaděláš
D
nech mě jenom hádat,
A G
jak jsi hebká na dotek krásná a nedospělá

Víš,všechno má aspoň malý kaz
jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz
Má milá vždyť mě znáš jsem dobrák od kosti
a ty jsi ta co mi to jednou všechno odpustí

D
Sejde z očí sejde z mysli
A
jenom blázen věří na nesmysly
G7
láska je čaroděj a ticho prý léčí,

ale zákon hovoří jasnou řečí

D A G
Ref. : Má milá jak ti je, tak jak ti je?
D A G
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

Duhové znamení

Fešáci

C
Sluncem spálení, deštěm zmáčení,
F G C
deštěm zmáčení, jdeme dál za duhou ...

nocí zmámení, ránem smíření,
F G C
v očích máme dál, duhové znamení ...

Jdem duhou zářící, jako dálnicí,
je v ní pláč, i smích z očí mých i tvých,
posnídáme smích, zmizí v zápětí,
zmizí v zápětí, ty mi zůstáváš...,

Sluncem spálení, deštěm zmáčení,
deštěm zmáčení, jdeme dál za duhou ...
nocí zmámení, ránem smíření,
v očích máme dál, duhové znamení ...

Jsem to stále já, křídla zmáčená,
kdo sílu dá mi k létání ...
půjdu svítáním, slabá líbáním,
sílu dá mi déšt, a ty ...

Sluncem spálení, deštěm zmáčení,
deštěm zmáčení, jdeme dál za duhou ...
nocí zmámení, ránem smíření,
v očích máme dál, duhové znamení ...

Duní kláda korytem *Hop Trop* K2

Ami C G Ami
Celý roky prachy jsem si střádal, nikdy svýho floka nepropil,
C G Ami
od lopaty měl ohnutý záda, paty vod baráku jsem nevodlepil.
Dmi Ami C G Ami
Nikdo neví, do čeho se někdy zamotá, tohle já už dávno pochopil.

Taky kdysi vydělat jsem toužil, brácha řek mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny, koupil a sekyru jsme svoji každej doma měl
a plány veliký, jak fajn budem se mít, nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi E Ami
Ref. : Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
F C Dmi E Ami
S tou si, bráško, netykej, netykej.

Dřevo dostat k pile, kde ho koupí, není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo ale jaro skoupý, a teď jsme na dně my i vory svázaný.
A k tomu můžem říct jen, že nemáme nic, jen kus práce nedodělaný.

Ref. : **/:** Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

S tou si, bráško, netykej, netykej.:/

Fénix *Nemaři* **K2**

G D/F# C G
Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
Ami7 D D7
osud se rozběhnul a já to nevěděl,
G D C G
marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
Ami7 D9 D7
v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

G D Emi
Ref. : Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
C Hmi Ami7 D7
a můj stín o tebe zakopává,
G D Emi A7
jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
C D7 G
a bůhví, jestli se vrátím k vám.

Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy sešeří.

Ref. :

Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
i to, že naděje naposled umírá,
a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírá.

Ref. :

<u>František</u> *Buty* K2

G C
Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Emi G
a kole stojí v hustém kruhu topoly,
Ami Hmi
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami D
jmenoval se František Dobrota

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

C D C
<u>Ref. :</u> Balabambam, balabambam
D C
balabambam, balabambam
D C
balabambam, balabambam,
Ami D
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly

František udělal všechno, co mu řekla, balabambam, balabambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebriňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Ghetto — *Karel Zich*

C **Emi**
Jako tenkrát, zase slyším slanej vítr vát
F **G** **C**
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.
Emi
Jako tenkrát, svý černý mámy slyším hlas
F **G** **C**
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu.

G **F**
Ref. : Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš
C **F** **G** **C**
tak dej na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž.
G **F** **C**
Slabost víru zmáhá, ale to se stáva lidem zlejm
F **Emi** **Dmi** **C**
nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.

Že nechutná ti chleba jíst
a umírá se na závist, tam v ghettu.
Zdi čas smejvá, tak marný je chtít na ně psát,
když není dům, co směl by stát tam v ghettu.

Ref. : Každý žije ve svým ghettu se svou pravdou sám
jen hudba zní, když poslední čas na prach se promění,
jak už tolikrát.

Jako tenkrát, zase slyším slanej vítr vát
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.
Jako tenkrát, svý černý mámy slyším hlas
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,
tam v ghettu, tam v ghettu.

Gorale

Čechomor

Předehra

D G A D
Za lasami za gorami za dolinami
G A D
pobiłi się dwaj gorale ciupagami

G A D
|: Hej gorale, nie bijta się
G
ma góralka dwa warkocze
A D
podzielita się :|

Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami
|: Hej gorale, nie bijta się
ma goralka dwoje oczu podzielita się :|

Mezihra

Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami
|: Hej gorale, nie bijta się
ma goralka wielke serce podzielita się :|

Za lasami za gorami za dolinami
pobiłi się dwaj gorale ciupagami
|: Hej gorale, nie bijta się
ma goralka z przodu z tyłu podzielita się :|

Mezihra

Gumová žena

Karel Zich

Hmi F#7
Šalalalala lalalala šalalalala lalalala
Hmi G D
Šalalalala lalalala šalalalala
A D
lalalala lalalala

Hmi F#7
Gumovou ženu kdybych měl
Hmi
dělal bych si s ní, co bych chtěl,
G
skákal bych na ní, dováděl
G D A D
a klidně bych ji i podváděl
Hmi F#7
Gumovou ženu chtěl by i Lendl,
Hmi
že by byl na ni správnej pendl,
G
gumová žena to je hit,
G D A D
vítaná změna, kde ji vzít

G D
Ref. : Mít tak ženu z plastiku,
F#7 Hmi
a nebo třeba z PVC
G D
nemusel bych si, jak mám ve zvyku
A D F#7 Hmi
ulevovat na WC jéé é
4x šalalalala

Bratranec můj je syn tetičky,
vyrábí doma synteticky,
pro sebe přímo na míru,
umělou ženu z papíru,
každej hold dělá to, co umí,
já si zas lepím ženu z gumy,
ta bude první jakosti,
odolná proti vlhkosti,

Ref. :

4x šalalalalala

Mít tak složený pod matrací ,
gumovou ženu nafukovací,
večer bych si ji nahustil,
a potom ji plnou napustil,
a byla by tiše jako pěna,
má ideální z gumy žena,
a kdyby pantem měla mlít,
vytáhnu špunt a bude klid,

Ref. :

4x šalalalalala

Hejno vran — *Wabi Ryvola* — K4

Originál – E dur

C F C
Když nad pasekou vzlétne hejno vran, hejno vran, hejno vran,
F
je léta pel už dávno vyprodán
G C
podzim se hlásí chladem jasných rán
F
v tom ránu prochází se sám a sám
G C F C
kdo městu dávno sbohem dal.

E
Ref. : A tak se toulá trávou spálenou
Ami
neví jak rozloučit se s létem
F G
dívá se na krajinu vzdálenou
C F C
které dal celý život svůj.

Nad hlavou zakrouží ti hejno vran, hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě znám
i když už podzim přichází.

Ref . :

Mezihra jako sloka

Ref . :

Hej teto

Michal Horák

Emi G
Měl jsem hlídat tetě křečka,
D
dala mi ho se slovy,
A
ať u mě chvíli přečká.

Ale křečka uhlídati
nelze jen tak lehce,
obzvlášť když se vám moc nechce.

Po pokoji ať si běhá,
na gauč jsem si lehnul,
vzápětí se ani nehnul.

Tlačilo mě
do zad kromě
polštářů i cosi,
už se vidim tetu prosim:

C G
Ref: Hej teto! Já ho zabil.
H7
Už se to nestane,
Emi
jo, ten už asi nevstane.

Hej teto! Nekřič na mě.
Já ho prostě neviděl,
už dost jsem se nastyděl.
C G H7 Emi C G H7
Hej teto!

Tak jsem kouknul, co mě tlačí,
seděl jsem jenom
na televizním ovladači.

Ale křeččí švitoření
slyšet není, jenom zvláštní smrad
se line od topení.

Zase se mi dech zatajil,
spečeného křečka bych
před tetou neobhájil.

A dřív, než tam sebou seknu,
měl bych asi vymyslet,
jak tetě potom řeknu.

Ref: Hej této! Já ho zabil…

Ref 2: Hej teto! Já ho fakt zabil.
Ten bídák sežral magnet
a k topení se přitavil.

Hej teto, co na to říci?
Můžeš si ho maximálně
připnout na lednici.

Ref: Hej této! Já ho zabil…

Heřmánkové štěstí — *Jaromír Nohavica*

G
Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
C G
nad horizontem už mi hvězda bliká,
C G Ami D7
ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
G Ami
ucítil jsem vůni heřmánku,
D7 Emi C G
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.

Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina
D Emi C G C G C G
Ref. : Láska je hora, vysoká hora,
D Emi C G C G C G
kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
Ami D7 G
láska je hora vysoká, hora vysoká.
Emi G
Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
C Emi
po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
G C
na nebi ptáci, brečí dítě, tramvajáci táhnou sítě,
Emi
ulicemi padají ryby k zemi,
Ami D7
nad domy, nad střechami letí hejno vran,
Ami D7
už nikdy nikdy sami, nikdy nikdy sám.

Ve stráních karlovických lesů srpnové slunce zlátne,
co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v nenávratně,
na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
ach, smutky, smutky z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina .

Herodes v bílém plášti vraždí neviňátko,
v kamnech kosti praští a po koláčích sladko,
pod okny na mě troubí limuzína:
nebreč a pojď, tak zle to nezačíná,
ach, lásko, lásko z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina .
Madonna Donatella, Madonna Donatella ...

Hlava mazaní

Jiří Korn

Ami
Bonsoir, Monsieur, klaním se vám,
E7
podnik jak klícka, uznáte sám.
Chutná tu všem pokrm i kvas,
Ami
u sousedů by vokradli vás.
Ami Ami
Já mám plnej sejf, tady zní jen zpěv
H7 E H7 E7
a tak se kdekdo ptá, kdože je tu šéf.

A
Hlava mazaná, terno pro podnik,
podnikne to, co by nikdo nepodnik.
Malér nedělá z malejch rozepří,
H7
kotletu i anekdotu připepří.
E
K jídlu přidá grátis úsměv,
bakšiš bude, pán Bůh dejž,
jak zmenšujou se porce,
E7 A E7
stouply ceny zase trochu vejš.

Hlava mazaná, cejtí to, co lid,
hlavně kouká lid do hola voholit!
Víno řezaný, váhy rozbitý,
pak se vemou u huby ty nalitý.
E C#7 F#mi
Milovaný finty pinglů pokračujou dál a dál.
D
Co my s tím naděláme?
Hmi E7 A
Pán Bůh si to zřejmě takhle přál.

Hlava mazaná, to je kapitál,
zřejmě jenom blbec by ho odmítal,
koukej radši bejt fořt a filozof,
klofni bratra dřív, nežli by on tě klof!
Vod těch dob, co známe Betlém,
vod těch dob tu máme chlív.
Mně líznutejch je líto,
jenže musím z něčeho bejt živ!

Prosím, jen dál, těší mě moc,
vidím, že host tu stráví i noc...
Bagáž jak cent, že jsem to bral!
Vočích bych rád ten materiál.
Jen si račte přát, snad by krocan pás.
Já stih ho voškubat ještě dřív než vás.

Tady je ten šenk, zastrčenej kout,
kde se chlap smí napařit i nadlábnout.
Masa vždycky dost, připravíme směs
z berana a z kočky, která chcípla dnes.
V ohni se to chvíli klohní, upravený na blivajs,
ani bernardýn to nežral, ale zákazník to zblajz.

Mergle za pokoj předem budu chtít,
tady už se nemusíte probudit!
Kousne-li vás myš, což je parazit,
k ceně budu muset něco přirazit.
Kdyby došlo k ztrátě šperků,
zcela zdarma smíte klejt...
Vaši tabatěrku mám už totiž v merku.
Ježišmarja, i když je to šmejd!

Hlava mazaná, to je kapitál,
zřejmě jenom blbec by ho odmítal,
koukej radši bejt fořt a filozof,
klofni bratra dřív, nežli by on tě klof!
Machr, kabrňák a formát, budiž tedy dlouho zdráv...
Díky Bohu málo, málo je tu takovejchhle hlav!

Já snila jsem, že lorda nabalím,
teď hniju s ním, no, s tímhle šaškem zoufalým!

Hlava mazaná...
Pěknej vejlupek!
Furt je samý čachry, furt je bez šlupek!
Prej, že filozof,
príma milenec...
Jedno jako druhý samej blaf a kec!
Mě si taky řečma koupil, vejtaha a intrikán.
Nedřít já jak zvíře, dávno už je v díře tenhle pán!

Hlava mazaná.
Máslo na ní má!
Kdo se od ní umaže?
No, jasně já!
Hlava mazaná, fořt a filozof.
Vodvezte mě vod něj, třeba na krchov!
Machr, kabrňák a formát zaslouží si frťana!
Připijme mu, Hosana!
Piju, i když nasraná!
Tak, ať žije tak zvaná
naše hlava mazaná

Hráz — *Brontosauři*

G Hmi Emi
Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G Ami D7
pár růží a krb co dřevo z něj voní, s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G D
tu sosna krásná nad chajdou se skloní
G Hmi Emi
A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G E
svý ahoj! jí dáš, a pak je tu den.
C Emi C Emi
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D7 G D
svět s ním, svět s ním.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj rosou, víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, která se říkaj, po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a zas je tu den.
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá
svět s ním, svět s ním.

Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: Je poslední den.
Voda zaplaví údolí, sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ní, svět s ní. **G Hmi Emi G**

Hrobař

Premiér

C
V mládí jsem se učil hrobařem,
Ami
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
F **G**
kopat hroby byl můj ideál.

C
Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
Ami
s černou rakví, s bílým pomníkem,
F **G**
toho bych se nikdy nenadál.

Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

Na na na …

Hruška *Čechomor*

C/C^{-2}

C G C F G
Stojí hruška v širém poli vršek se jí zelená
C F G C G C
/: Pod ní se pase kůň vraný pase ho má milá :/

C G C F G
Proč má milá dnes pásete z večera do rána
C F G C G C
/: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :/

Mezihra – G F G

C G C F G
O já pojedu daleko přes vody hluboké
C F G C (Ami) G C
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké :/

Mezihra

Husličky

Vlasta Redl

A D A Hmi F#mi E
[: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Hmi7 A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?

[: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :]
že ste, husličky samé, že ste, husličky samé na světě zostaly?

[: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
co sa mu enem zdálo, bože, co sa mu enem zdálo že už vjec nechtěl hrát? :]

[: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Cha Cha — *Jaromír Nohavica* — K3

Ami E7 Ami C G C
Chá chá chá chá chachachá chá chá chá chá chachachá chá
C G C E7 Ami E7 Ami
Chá chá chá chá chachachá chá chá chá chá chachachá chá
Ami D Ami
Dostal jsem papíry na hlavu
Dmi Ami E7
žiju v ústavu kde se léčí rozum
Ami Dmi Ami
dělám si co se mi zalíbí
Dmi Ami E7 Ami
mám pevné alibi lékařskou diagnózu
C G
V erárním pyžamu co sahá nad kotníky
C E7
denně pět oxazepamů a čtyři skotský střiky
F E7 Ami
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
Ami E7
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli
Ami E7
nadával jsem na pány nežli mě chňapli
C G
zapálili hranici u mojí postele
C E7
na naší světnici bývá často vesele
Ami E7 Ami E7
pavilon číslo 5, pavilon číslo 5,
Ami E7 Ami E7 Ami
to je můj celý svět.
Chá chá...

V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě
příbuzní hledí na mě zkoumavě zda mám máslo na hlavě anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu co sahá nad kotníky dostanu štangli salámu a tři krabičky Viky
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem a jsem od A do Zet Giordanem Brunem
netřeba odvolat výřečné názory, v nejhorším sestra zavolá nějaký dochtory
a dají mi meprobamat, dají mi meprobamat, dají mi meprobamat.
Chá chá chá chá.....

Devět to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně štěstí.
A já v erárním pyžamu co sahá nad kotníky do kávy si nalámu tři rohlíky,
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu neb je mi nevrlo, rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba, bitva je vyhrána
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba,
Chá chá chá chá.....
Dostal jsem paípry na hlavu, žiju v ústavu kde se léčí rozum
dělám si co se mi zlíbí, mám pevné alibi, dementní diagnózu.

Chtěl bych zažít

Jaromír Nohavica

G D G D
Chtěl bych zažít ještě jednou znova
C D G D
ať hlavní třída jmenuje se zase Leninova
G D G D
v dlouhé frontě vedle kina
C D G
stál bych tam u Křižníka Potěmkina

S pionýrským šátkem kolem krku
smál bych se potutelně protistátním frkům
ale mé srdce bušilo by tak jak žádá
soudruh učitel, strana a vláda

G D Emi
Byl by to krásný svět
D C
já měl bych méně let, volal bych:
D G
Kupředu a ani krok zpět!
Byl by to ráj na pohled
to už je panečku let
proč se to nedá vrátit zpět

Stejní lidi, stejný kraj
a zítra jdeme slavit 1. máj
v bílých rozhalenkách a s mávátky
budovat nové pořádky

Podpořit závěry XVI. sjezdu
tím že z papundeklu vystřihneme rudou hvězdu
a pak zapálíme papírové lampiony
a budou nás miliony

Byl by to krásný svět
já měl bych méně let
volal bych:
Kupředu a ani krok zpět!

Byl by to ráj na pohled
to už je panečku let
proč se to nedá vrátit zpět

O Vánocích jed bych manadarinky
povinně předplácel bych Vjesólyje kartínky
staré lidi pouštěl sedět v tramvaji
jako to pionýři dělají

sbíral bych papír - jo to by bylo
dvacet pět halířů za jedno kilo
sběrna byla by tam, až za Leninovou bustou
až bych vyrost - byl bych komunistou

Byl by to krásný svět
já měl bych méně let
volal bych:
Kupředu a ani krok zpět!
Byl by to ráj na pohled
to už je panečku let
proč se to nedá vrátit zpět

Ostnaté dráty kolem mojí země
bránily by kapitalistům vpadnout ke mně
a z druhé strany by zároveň
střežily mou životní úroveň

Soudruzi a soudružky v tom krásném čase
moudře a spravedlivě vládli by mi zase
a když bych nebyl šťastný a veselý
tak by mně na petlici zavřeli

Byl by to krásný svět
já měl bych méně let
volal bych:
Kupředu a ani krok zpět!
Byl by to ráj na pohled
to už je panečku let
proč se to nedá vrátit zpět

Chudák holka *Kamelot*

2× Emi C7 H7 Emi Edim11 H7

Emi C7 H7 Emi Edim11 H7
Ten příběh, co vám zazpívám se stal
Emi C7 H7 Emi E7
kamarád o něm často vypravoval
Ami D7 G C
on jmenoval se Edd a hezkou holku sved
Ami H7 Emi C7 H7 Emi Edim11 H7
a jak to bejvá k oltáři ji nedoved

Tak její starej brokovnici vzal
a oba laufy krátce upiloval
a do fordky si sed z očí mu sršel jed
vrazil tam kvalt a na plyn šlápnul hned

Eddyho našel večer v salónu
seděl u stolu vestu v talonu
a nepadal mu list, a tak si Edd nebyl jist
co mu starej chce takk pozdě říct

Emi C7 H7 Emi Edim11 H7
Poslechni Eddy venku fordku mám
Emi C7 H7 Emi E7
než řeknu tři tak v ní nechci bejt sám
Ami D7 G C
když holku jsi mi sved tak vypadni a hned
Ami H7 Emi C7 H7 Emi Edim11 H7
pastor čeká k oltáři ji veď

Tak Eddy vstal a neměl zbraň
povidá starej tak se teda braň
vestu z talonu zved brokovnici přikryl hned
Ami H7 Emi C7 H7 Emi Edim11 H7 Emi C7 H7 Emi Edim11 H7
a povídá tak střel já přijdu hned

Mezihra: Emi Ami H7 Emi C7 H7 Emi Ami H7 Emi
Ami Emi Edim11 H7 Ami Emi Edim11 H7
Emi Ami H7 Emi C7 H7 Emi Ami H7 Emi C7 H7

Jak tohle řek, tak někdo vystřelil
starýmu obě spouště ustřelil
a tak tam starej stál celej saloon se mu smál
a Eddy za pultem ho na lok zval
a tak tam starej stál celej saloon se mu smál
Ami H7 Emi C7 H7
a Eddy za pultem ho na lok zval
Emi Edim11 H7 Emi
Edy mi zpíval příběh, co se stal…

Jak kdy — *Věra Martinová*

C G Ami F G C
Rozpouštím si Tě ráno, v hrnečku od kávy,
G Ami F G Ami
někdy mi na rtech sládneš, někdy mě otrávíš,
G C G C
někdy tak krásně voníš, půdou plantáží,
G Ami F C G C
jindy mi slzy roníš, hmm, a stékáš po tvářích.

Na, na na na ...
C G C F C G C G
C G C F C G C

Když svý řeci mě zebou, a po tobě mám hlad,
tak obleču se tebou, věřím, že budeš hřát,
pak si tě rychle vzlékám, co když začneš plát,
jindy zas marně čekám, hmm, a prokřehlá jdu spát.

Na, na na na ...
C G C F C G C G
C G C F C G C D

D A Hmi G A D
Si neskrotnej jak draci, co lítaj v oblacích,
A Hmi G A Hmi
hodiny přesýpací, si chvílku pláč, pak smích,
A D A D
fakt už to někdy vzdávám, řikám si všechno zmaž,
A Hmi G D A D
však večer bývám ráda, hmm, když broučku zašeptáš.

/: Na, na na na ... :/
D A D G D A D A

Jantarová země — *Žalman* — K2

Orig: **Ami**

Ami C Ami
Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C Emi
ulicí je ženou dolů k ohradám.
Dmi7 Ami
Zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi 7 Ami
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi 7 Ami
Ref. : Krá, až si kabát změní
Dmi 7 Ami
krá, bílé vrány odletí
Dmi 7 Ami F Emi Dmi, Ami, Dmi, Ami
krá, v jantarový zemi přistanou v jiném století.

Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá
Lovčí král je v kapli po stý korunován.
Sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

Ref. :

Jarní kurýr *Miki Ryvola*

C F C
Dunění kopyt večer slýchávám, slýchávám,
Emi E7
údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E Ami
přijíždí jarní kurýr dobře ho znám.
Ami G
Ví celej kraj to ví,
F G F E7 Ami
veze k nám jaro v brašně sedlový

Už zase dou krajem vánky voňavý voňavý
obouvám svoje boty toulavý
Dobře ví moje milá i kdyby víla byla
tyhle toulavý boty nezastaví
Mám boty toulavý ty ani kouzlem nezastaví

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou nad hlavou
musím jít stopou bílou toulavou
Neplakej že se ztratím já do roka se vrátím
Prošlápám cestu domů jarní trávou
Víš ty to dobře víš ty moje boty
nezastavíš

Jarmila — *Pavel Dobeš*

G Hmi
Jarmila vždycky mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské střevíce.

Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
snažím se vyhledat optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Já písnička — *Pavlína Jíšová*

Ami **G**
To já zrozená z nemocných básníků,
Emi **Ami**
z tichých vět po nocích utkaná,
Ami **G**
to já zrozená není mi do smíchu,
Emi **Ami**
Když mám být pod cenou prodaná.

C **G**
Ref. : Kdo vás obléká do šatů svatebních,
Ami **G** **F** **E7**
holky mý ztracený ztracený.
Ami
Ženich spí na růži,
G
až někam pod kůži,
Emi **Ami**
se můj strach do klína schovává.

To já zrozená v hospodách na tácku
Raněných ospalých milenců
To já zrozená vyrytá na placku
Směju se po stěnách cizincům

Ref. :

To já písnička ležím tu před vámi
Jenom tak spoutaná tolikrát
To já písnička provdaná za pány
Kteří pro lásku smí o mně hrát

Ref. :

Jarošovský pivovar *Vlasta Redl*

G D C G D C D
Léta tam stál, stojí tam dál, pivovar u cesty, každý ho znal.
G D C G D C G
Léta tam stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

C D G Emi C D G
Ref. : Bílá pěna, láhev orosená, chmelový nektar já znám,
C D G Emi C D G
jen jsem to zkusil a jednou se napil, od těch dob žízeň mám.

Bída a hlad, kolem šel strach, když bylo piva dost, mohl ses smát.
Tři sta let stál, stát bude dál, ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

Ref. :

Mezihra jako sloka

Ref. :

Ref. : Bílá pěna, láhev orosená …
C D G
… Jarošovský pivovar.

Já se těším do nebe *Spirituál Kvintet*

D D
Já se těším, já se těším,
D D G A7 D
haleluja, haleluja, haleluja.

D A7 D A7 D
Zapřahejte pojedeme do daleka, kočárem vrzavým
D A7 D A7 D A7
uvidíme co nás všecko v ráji čeká, kočárem vrzavým.

D A7 D A7
Ref. : Já se těším do nebe, já se těším do nebe,
D A7 D F#7 Hmi E7
haleluja do nebe po - je - de - me
D A7 D
kočárem vrzavým.

Čistá kuchyň a čistý nádobí, kočárem vrzavým
a hlavně všeho velký zásoby, kočárem vrzavým
rajská hudba v rajský zahradě, kočárem vrzavým
jé, rajská šťáva teče po bradě, kočárem vrzavým.

Ref. :

Stůjte při mně všichni svatí, kočárem vrzavým
ať tam cent jako dolar platí, kočárem vrzavým
nejistota cloumá duší mou, kočárem vrzavým
jestlipak tam hezký holky jsou, kočárem vrzavým.

Ref. :

Na Zemi jsem zkusila jen samý trápení, kočárem vrzavým,
v nebi se má bída v radost promění, kočárem vrzavým
u nebeský brány nevěřím svejm očím, kočárem vrzavým
zrezavělej zámek a klíčem nevotočím, kočárem vrzavým.

D A7 D A7
Ref. : Já se těším domů, já se těším do domů,
D A7 F#7 Hmi E7
haleluja domů po - je - de - me
D A7 A7 D
kočárem vrza, vrza, vrzavým.

<u>Já s tebou žít nebudu</u> *Nerez* K2

orig: **Emi**

Dmi E A7 Dmi Ddim A7
Bylas´jak poslední hlt vína, sladká a k ránu bolavá,
Dmi E A7 Dmi Ddim A7
za nehty výčitky a špína, říkalas´: dnešní noc je tvá.

F A
<u>Ref. :</u> Co my dva z lásky vlastně máme,
Gmi Ddim A7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš,- kiš“
Dmi E
navrch má vždycky těžký kámen
A7 Dmi Ddim A7
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Dmi Gmi Ddim A7
/: a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :/

Zejtra tě potkám za svým stínem, neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem, hořká a slsdká splývají.

<u>Ref. :</u> Co my dva vlastně z lásky máme….

Bylas´jak poslední hlt vína, zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit.

<u>Ref. :</u> Co my tři z lásky vlastně máme……..
Dmi E
+ /: /: Navrch má vždycky těžký kámen
A7 Dmi Ddim A7
a my jsme v koncích čím dál blíž……**:/ :/**

Orig.: **Emi F# H7 Emi Edim H7**

Javory — *Hana a Petr Ulrychovi* — K3

Emi Emi/D C
Já vidím strom, co k zemi padá,
Ami G
umírá, jako by neznal bolestí.
Emi Emi/D C
Hnízdo, co nesl tiše vychládá,
Ami D
jen z listů závěť lesům vůkol šelestí.

Když dříví v peci tiše praská
v chalupách plamenem jasným zahoří,
na popel promění se láska,
strom naposledy nocí k lidem hovoří. **D7**

G D G
Ref: Moje javory, javory, javory,
C G
dlouhý stín vláhu uhlídá,
C G
bouře zlá sílu větví zná.
D C G D
Moje javory, tiché javory, píseň má.
G D G
Dřevo javorů, javorů, javorů,
(pojď chránit strom, krásný strom)
C G
vůni tvou v houslích poznávám,
(pojď chránit hnízda bezbranná)
C G
v kolébkách s dětmi houpávám,
(před větrem a bouří schovaná)

Já vidím strom, co lidi chrání
a v kůře místa bolavá.
Nechce znát smrt, zná jenom zrání,
když podzim život uspává.

Pupence novou mízu loudí,
a je tu jaro, jak sis přál.
Posílám pozdrav dolů s proudy,
strom žije dál, strom žije dál.

Ref: Moje javory, javory, javory…

Já žádám *Jaromír Nohavica*

Já žádám povolit marihuanu
D
Já žádám zakázat komunistickou stranu
E
Já žádám zrušit ofsajd na modré čáře
A
Já žádám vyškrtnout vánoce z kalendáře

Já žádám více medvědů na Antarktidě
Já žádám méně žáků v každé třídě
Já žádám vystoupit z Unie i NATO
Já žádám ať platí jen ten kdo má na to
A
Ref. : Já prostě žádám žádám žádám
D
Svůj apel posílám všem vládám
E
Svůj apel posílám vládám všem
A
Kdo se mnou souhlasíš tak podepiš se sem

Já žádám zakázat prodej zlatých křečků
Já žádám zrušit nad měkkým i tečku
Já žádám pověsit všecky lumpy
Já žádám zdarma benzín u každé pumpy

Já žádám zvětšit D1 na tři pruhy
Já žádám zřídit rezervaci pro soudruhy
Já žádám bulvár aby o mně hezky psal
Já žádám aby mi pořád stál
Ref. :

Já žádám odebrat Spartě 15 bodů
Já žádám ve třiceti odchod do důchodu
Já žádám zakázat mrkev i špenát
Já žádám rozpustit sněmovnu i senát

Já žádám naházet je všecky do Vltavy
Já žádám přebarvit na fialovo krávy
Já žádám zastavit hladomor v Čadu
Já žádám aby měli lidi prdel vzadu
Ref. :

Já žádám zakázat marihuanu
Já žádám povolit komunistickou stranu
… aha

Jelen

Jelen

Dmi C Dmi
Na jaře se vrací, od podzima listí.
Mraky místo ptáků, krouží nad závistí.
Kdybysi se někdy, ke mně chtěla vrátit,
C G
nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

Dmi C F
Ref: Zabil jsem v lese jelena.
C Dmi
Bez nenávisti, bez jména.
C F
Když přišel dolů k řece pít,
C Dmi
krev teče do vody, v srdci klid.

Dmi C F C Dmi C F C Dmi

Voda teče k moři, po kamenech skáče,
jednou hráze boří. Jindy tiše pláče.
Někdy mám ten pocit, I když roky plynou.
Že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

Ref: Zabil jsem v lese jelena…

Na jaře se vrací, listí od podzima.
Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.
Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.
Kdo pozná, čí kosti, zapadaly sněhem.

Ref: Zabil jsem v lese jelena…

HEJ!

Emi D G
Ref: Zabil jsem v lese jelena.
D Emi
Bez nenávisti, bez jména.
D G
Když přišel dolů k řece pít,
D Emi
krev teče do vody, v srdci klid.

Emi D G D Emi D G D Emi

Ještě jedno kafe — *Druhá tráva*

Gmi **F**
Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
Es **D7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

Es **D7**
Ref. : Ještě jedno kafe bych si dal,
Es **D7** **Gmi**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

Ref. :

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

Ref. :

Ještěřice

A **E** **A**
Zatracená ještěřice ta nás mohla kousnout ta nás mohla kousnout ta nás mohla kousnout
E **A**
kdyby jsme se jí nebáli mohli jsme si zazpívat nebo taky zazpívat a nebo taky zazpívat

Když se rů-, když se rů-, když se růže červená, když se rů-, když se rů-, tak se růže červená.

Když serem, když serem, když se Remek narodil, když serem, když serem,tak se Remek narodil.

Čurá ku, čurá ku, čurá kuřák u vlaku, čurá ku, čurá ku, čurá kuřák u vlaku.

Město jí , mně stojí a vesnice hladoví, město jí, mně stojí a vesnice hladoví.

Tee-Pee čo,Tee-Pee čo, Tee-Pee čouhá ze stepi, Tee-Pee čo,Tee-Pee čo, Tee-Pee čouhá ze stepi .

Kozy ven, kozy ven, kozy venku se pasou , kozy ven, kozy ven ,kozy venku se pasou.

Vimr dal, Vimr dal, Vimr dal překrásnej gól, Vimr dal, Vimr dal, Vimr dal překrásnej gól.

Souloži, souloži, jsou ložiska v soustruhu, souloži, souloži, jsou ložiska v soustruhu.

Dopiči, dopiči, dopij Cinzano a běž, dopiči, dopiči, dopij Cinzano a běž.

Dopiče, dopiče, dopij červené víno, dopiče, dopiče, dopij červené víno.

Já bych mr, já bych mr, já bych mrkvičku si dal, já bych mr, já bych mr, já bych mrkvičku si dal.
Supiča, supiča, supi často létají, supiča, supiča, supi často létají.

Kurva jí, kurva jí, kur vajíčka snášívá, kurva jí, kurva jí, kur vajíčka snášívá.

Láďo blej, Láďo blej, Láďo blejskej očima, Láďo blej, Láďo blej, Láďo blejskej očima.

Piča je, piča je, pij čaje jen s citrónem, piča je, piča je, pij čaje jen s citrónem.

Máňo kuř, Máňo kuř, Máňo kuřata zdrhaj, Máňo kuř, Máňo kuř, Máňo kuřata zdrhaj.

Zatracená ještěřice ta nás mohla kousnout ta nás mohla kousnout ta nás mohla kousnout
kdyby sme se jí nebáli mohli jsme si zazpívat nebo taky zazpívat a nebo taky šoustnout.

Jiné to nebude — *Jaromír Nohavica* — K2

Emi C G H7
Zdá se mi jako bych házel hrách na stěnu
Emi C G H7
ať dělám, co dělám, včerejšek nedoženu
Ami Emi
A to, co mi zítřek přinese
Ami Edim H7
skryto je za tmavým závěsem

Sloka za slokou a refrén k refrénu
někde z dálky slyším houkat sirénu
Nebe hvězdama je poseto
kde se touláš, moje Markéto

Emi Ami H7
Ref. : Jiné to nebude
děkuju ti osude
za všecko, co se stalo
C H7
co nám na dně šálku po vypití kávy zůstalo

Vítr to, co navál, sice odvane,
ale všechny naše slzy, ty jsou někde schované**,**
no a ten kdo je tam počítá,
ten ví nejlíp, jak je láska složitá**.**
Slova jsou jak suché třísky do pecí**,**
škrtneš sirkou a už nelze utéci**.**
Všude samý prach a bodláčí,
lidem to fakt jednou nestačí**.**
Ref. :
Za obzorem v dálce jedou kombajny**,**
postavme se kamarádi do lajny**,**
jeden rok a nebo už jen den**,**
na koho to slovo padne, půjde ven**.**
S počasím a s pitomcema nervu se**,**
to jsou tam moje dlouhá léta v cirkuse**.**
Ať už horor nebo pohádku**,**
čtu to všechno pěkně řádek po řádku**.**

Ref. : Pozpátku to nepůjde
děkuju ti osude
za všecko, co se stalo
co nám na dně šálku po vypití kávy zůstalo

Jiný to nebude, děkuju ti osude **(4x)**
Jiný to, finýto

Julie a Romeo — *Devítka*

D Hmi
Z lásky trochu blázen Romeo zpívá
D Hmi G
serenádu ulice a každej se dívá,
A G A D
jak ze stínu pod lampou jeho slova letí k ní,
G A
co ty, co já, co s náma dvěma bude dál.

Julie když ho vidí, u srdce ji pálí,
jak pod oknem stojí a zpívá a cizí tóny z dáli zní,
jak stovky stejných jako on, jako oni, jako my
svých hvězd se ptaj': co víc ti, lásko, můžu dát?

D A Hmi G
Ref. : Julie, kostky už dávno hodil čas,
D A Hmi G
ale já vím, že stejný srdce bije v nás,
D G Hmi G
a z uší se mi vytrácí ta píseň z filmu,
Emi G Hmi A D
kdy, sakra, budeš schopná říct: ten čas byl trochu zlej, Julie?

Půjdeš se mnou zpátky, tímhle směrem stál kříž,
ty cesty byly sprostý a zlý, jenom ten svět byl týž,
pro tebe sním ten svůj sen, sen padlých andělů,
jak mě můžeš brát jako jeden ze svejch údělů?

Spoustu toho neumím, třeba mluvit jako v TV
a psát písničky o lásce, jaká je - to stejně nikdo neví,
ale vše, co můžu, chci ti dát, polibek přes mříž veršů svých,
až jednou zavoláš, skončím s tím vandrem po štacích.

Ref. : Julie, dávno jsi jiná než ten film,
žádný hvězdy nad hlavou a láska za hrob, o níž sním,
však místo pro nás musí být aspoň v tom filmu,
snad ho zase jednou budem hrát a z lásky slzy krást, Julie.

D Hmi
Z lásky trochu blázen Romeo zpívá
D Hmi G
serenádu ulice a každej se dívá,
A G A D
jak ze stínu pod lampou jeho slova letí k ní,
G A
co ty, co já, co s náma dvěma bude dál.

<u>Káča našla ptáče</u> *Jaroslav Uhlíř* K3

D G D
|: Káča našla ptáče, je promoklé a pláče
Emi A
kdo poradí Káče, komu ptáče dát :|

D G A D
|: Nikomu jinému, jenom panu hajnému
G A D
on ho dá do hnízda, ptáče zase zahvízdá :|

|: Jíra našla zvíře, co netrefilo k díře
kdo poradí Jíře, komu zvíře dát :|

|: Nikomu jinému, jenom panu hajnému
hajnému jedině, on ho vrátí rodině :|

|: Míra našel výra, má po noční a zírá
zajímá se Míra, komu výra dát :|

|: Nikomu jinému, jenom panu hajnému
může mu radu dát, kdy má lítat a kdy spát :|

|: Na dolejší lávce, tam Slávka našla savce
kdo poradí Slávce, komu savce dát :|

|: Vždyť je to Pavlata zadělaný od bláta
měli ho za zvíře, špinavý byl k nevíře :|
Teda Pavlata ty vypadáš

<u>Kapůrková</u> *Fleret* K2

předehra: **E**

Ami Dmi E Ami Dmi G C
Dozadu nemožu, dopředu nejde, tož stojím ve dveřách, estli to přejde.
Dmi Ami E Ami Dmi Ami H7 E
Dom ste mňa zavčasu neposlali, chválili a štědro nalévali.

Tož sem zas udělal jakúsi botu, idu jak zlomený, od plotu k plotu.
Kdo enom vymyslel zas a znovu, s každým si dám eště kapůrkovú.

Ami Dmi E Ami Dmi G C
Ref: Eště, eště jednu si nalejem, eště, šak je dobrá jak hrom.
Ami Dmi E Ami Dmi E Ami
Eště, eště poslední vypijem, eště, eště než pudeme dom.

Nepoznám chalupu, snáď ani otca, estli du dovrchu anebo z kopca.
Už abych konečně v peřinách byl, že sem sa z minula nepoučil.

Kdybych to tak negdy dopředu věděl, nikam bych nechodil, s mojú bych seděl.
Fčil nevím co příde z kerej strany, jak gdybych málo byl dováláný.

Ref: Eště, eště jednu si nalejem, eště, šak je dobrá jak hrom.
Eště, eště poslední vypijem, eště, eště než pudeme dom.

Eště, eště jednu si nalejem, eště, šak je dobrá jak hrom.
Eště, eště poslední vypijem, než sa zvednem a pokapem dom.

E E E E

Eště, eště jednu si nalejem, eště, šak je dobrá jak hrom.
Eště, eště poslední vypijem, eště, eště než pudeme …

Kde jsou — *Karel Plíhal*

orig. F#

G C G Emi D G D
Ref. : Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
G C G Emi D G D
kde jsou, kdepak jsou - na hřbitově zakopány.

F C D
Sedíš tu tiše jako pěna,
F C D
žijem svůj život, no jak se říká - do ztracena,
G C G Emi D G D
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Ref. : Kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány,
kde jsou, kdepak jsou písně nikdy už nedopsány.

Život byl prima a neměl chybu,
teď je mi zima a nemám ani na Malibu,
kde jsou, kdepak jsou naše velkolepý plány.

Kdo ví, co bude pak *Jaroslav Samson Lenk* K2

C Ami7 Dmi7 G7
Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
C Ami7 Dmi7 G7
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,
F G7 C Ami
[: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,
Dmi7 G7 F G7 C
a v davu půjde si či v čele procesí. :]

Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,
[: co bude vlastně zač - zbabělec nebo rváč,
chladný jako sníh či hořet jako vích. :]

Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,
[: zda se jen otřese, anebo ohne se,
zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]

Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,
kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,
[: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,
a zdali bude svět za pětadvacet let. :]

Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,
kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,
[: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,
ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

Kdybych byl ředitel

Jaromír Nohavica

C F C
Kdybych byl ředitel celé země koule
Dmi G
usek bych některým chlapům jejich koule
C F C
a pak ty voly zapřáhl bych do pluhu
Dmi G C
ať mají taky nějakou zásluhu
G C
Když ze mě uděláte svého ředitele,
Dmi G C
spravím to tu celé, celé, celé

Kdybych byl ředitel české železnice
vytrhám v republice všecky kolejnice
a pak to železo vyvezu do sběru
a vytáhnu dráhy z finančních průserů

Když ze mě uděláte svého ředitele,
žít se vám bude vážně skvěle

Kdybych byl ředitel českých fotbalistů
hráli by naši čutálisti jako z listu
systémem 1-1-8, vzadu Čech
takzvaná drtivá ofenziva všech

Když ze mě uděláte svého ředitele,
čumět bude i sám velký Pelé

Kdybych měl pod palcem celou republiku
každému každé ráno dal bych po bochníku
a kdo by prokázal, že miluje mě vskutku
dostal by navrch másla hrudku

Když ze mě uděláte svého ředitele,
starosti vaše půjdou do prrr...dudlaj-dudlaj-da

<u>Když jsem tahal kačera</u> *Jaromír Nohavica*

C Dmi
Když jsem tahal kačera, Ostrava byla liduprázdná zvečera,
G7
v devět večer všichni spali bo se ráno vstávalo,
C G
socialisticky se pracovalo.

Auta byla na příděl, takový bordel to jste nikdo neviděl,
papaláši ve škodovkách a my zbylí v tramvaji,
to ti dnešní mladí rozmazlenci neznají.

F Gmi
Když jsem tahal kačera, kdo měl dlouhé vlasy byl za frajera,
C7
tam co je dneska Stodolní, tam bydleli romové,
F C F
a já miloval pralinky rumové.

Když jsem tahal kačera, jedl se přihřívaný guláš od včera,

lizaly se energity dvoubarevné šuměnky,

na koupališti se dával hřeben za trenky.

Kolem Země lítal Gagarin, bigbít se třískal na placaté kytary,

kdo chtěl vidět kousek nahé baby musel do knížky,
"Staré řecké báje" Eduarda Petišky

F Gmi
Když jsem tahal kačera, kdo měl dlouhé vlasy byl za frajera,
C7
tam co je dneska Stodolní, tam bydleli romové,
F C F
a co z toho všeho zbylo - pralinky rumové.

Když na tebe leze rýma — *Jaromír Nohavica*

C F C
Když na tebe leze rýma
Am F G
Když máš obří kruhy pod očima
C G
Když jsi komplet nemohoucí
Ami F
Nečekej od světa soucit
C G C
A to dokonce ani mezi svýma

Tobě se chce řvát a brečeť
Rozlámaný jak Studentská pečeť
Smrtelný pot stíráš z čela
A oni řvou Mazej dělat
Simulante za trest budeš klečeť

Ty musíš :
C
Dodělat tu uzávěrku
G
Vzít do kina dcerku Věrku
Ami
Dát auto do servisu
F
Spravit na záchodě mísu
C
Natřít plot i branku
G C
Vystát frontu na občanku

Ke tchýni jít na návštěvu
Na vlak vyřídit si slevu
Připravit si materiál
Naučit se faktoriál
Vyhrát tuhle malou válku
Dopsat virtuálku

A zatím zlá na tebe leze rýma
A máš olympijské kruhy pod očima
Se vším nejradši bys sekl
Jak je ti blivno jak je ti ekl
Ale musíš říkat JE MI PRIMA

Kluziště — *Karel Plíhal*

C Emi Ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi Ami7 C
Ref. : Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi Ami7 C
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

Ref. :

Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

Knockin´ on heaven´s door — *Guns ´N´ Roses*

G D Ami
Mama take this badge from me
G D C
I can't use it any more
G D Ami
It's getting dark, too dark to see
G D C
Feels like I'm knockin' on heaven's door

G D C
Ref. : Knock, knock, knockin' on heaven's door,
Hey, hey, hey, hey, yeah
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door,
G D C
Ooh, knock, knock, knockin' on heaven's door, Oooh yeah
G D C
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Hey, hey, hey, hey, yeah

Sólo kytara

Mama put my guns in the ground
I can´t shoot them any more
That cold black cloud is comin down
Feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref. :

Kolo rovno hovno

G D G D G
Kolo, rovno, hovno, jak se to rýmuje, kolo, rovno, hovno, jak se to rýmuje,
C G D D G
kolo jede rovno, rovno přes to hovno, kolo rovno hovno tak se to rýmuje,

Rychlík, pytlík, šnytlík, jak se to rýmuje, rychlík, pytlík, šnytlík, jak se to rýmuje,
když tě svrbí pytlík, dej si na něj šnytlík a pojedeš jak rychlík tak se to rýmuje,…

Kostel, prdel, papír, jak se to rýmuje, kostel, prdel, papír, jak se to rýmuje,
kostel to je víra a prdel to je díra, papírem se utírá, tak se to rýmuje,…

Skála, žena, křoví, jak se to rýmuje, skála, žena, křoví, jak se to rýmuje,
skála ta je tvrdá, žena ta je hrdá, za křovím se raz, dva, tři, tak se to rýmuje,…

Branec, ranec, kanec jak se to rýmuje, branec, ranec, kanec jak se to rýmuje,
po cestě jde branec, na zádech má ranec, je ožralej jak kanec, tak se to rýmuje,…

Malíř talíř halíř jak se to rýmuje, malíř talíř halíř jak se to rýmuje,
bramboračky talíř dal si nalejt malíř a neměl ani halíř tak se to rýmuje,…

Gubare, Remek a já, jak se to rýmuje, Gubare, Remek a já, jak se to rýmuje,
Gubarev má dceru, Remek lítá v éru a já na ně seru, tak se to rýmuje,…

Hospoda, náves, liják, jak se to rýmuje, hospoda, náves, liják, jak se to rýmuje,
v hospodě se pije, na návsi se blije a liják všechno smyje, tak se to rýmuje,…

Prádlo, peří, škola, jak se to rýmuje, prádlo, peří, škola, jak se to rýmuje,
prádlo to se pere, peří to se dere a na školu se vzpomíná, tak se to rýmuje,…

Puška, postel, syfilis, jak se to rýmuje, puška, postel, syfilis, jak se to rýmuje,
puškou tou se míří, v posteli se hýří a syfilis se šíří, tak se to rýmuje,…

Tygři, hasiči, sulc, jak se to rýmuje, tygři, hasiči, sulc, jak se to rýmuje,
tygři to jsou šelmy, hasiči maj helmy a sulc se třese velmi, tak se to rýmuje,…

Mustr, lustr, Šustr, jak se to rýmuje, mustr, lustr, Šustr, jak se to rýmuje,
u stolu sedí Šustr, v ruce drží mustr a nad ním visí lustr, tak se to rýmuje,…

Mravenec, medvěd, papež, jak se to rýmuje, mravenec, medvěd, papež, jak se to rýmuje,
mravenec je pilný, medvěd zase silný a papež neomylný tak se to rýmuje.

Lavička, hraběnka, postel, jak se to rýmuje, lavička, hraběnka, postel, jak se to rýmuje,
lavička je tvrdá, hraběnka zas hrdá a v posteli se narodil spisovatel Drda,…

Kometa — *Jaromír Nohavica*

Ami
Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi
Ref. : O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Ref. : Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

Ref. : O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

<u>Kovbojův nářek</u> *Stanislav Mareš* K3-4

Sólo harmonika D – K2

C Emi C G
Když v Laredu tenkrát jsem v ulicích brouzdal,
C F C G
když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
C Emi C G
já kowboje zahlíd byl přikrytej plátnem,
Ami F G7 C
tím běloučkým plátnem, co studí jak jíl.

Ať píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli
ať zadrnčí v pohřebním průvodě mým.
Tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou,
jsem mladičkej kowboj a chybil jsem, vím.

Šest hazardních hráčů ať veme mou rakev,
šest kowbojů zazpívá nad hrobem mým.
A vemte mě na hřbitov a zahažte hlínou,
jsem kowboj a hodně jsem chybil já vím.

Sólo harmonika D – K2

Šest veselých kowbojů ponese rakev,
šest nejhezčích dívek mě doprovodí
a kytici růží mi na rakev dejte,
ať hroudy tak prudce mě neuhodí.

Krajina posedlá tmou — *Suchý, Šlitr* — K2

G, H7, Emi, C, G, C, G, D, G, C, G

G C G
Krajina posedlá tmou,
G C G
vzpomínky do sedla zvou,
G D7
nutí mě vrátit se tam,
D
kde budu navěky sám,
D7 G
kde místo úsměvů tvých
H7 Emi
čeká jen řada snů zlých,
C G C G
a místo lásky nas dvou,
G D G
krajina posedlá tmou,

Když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád, jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál.

Proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou,
že láska mizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád?

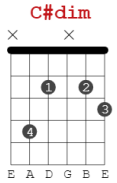

Krutá válka — *Spirituál Kvintet*

E C#mi F#mi G#mi
Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G# A F#mi E A6 F#mi
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
H7 E C#mi F#mi G#mi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G# A F#mi E A E
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojď, lásko má!

Kříž z plastiku — *Wabi Daněk*

C F C G C F C G C

C
Ref: Ať si nebe řve a nebo chlístá
F
z plastiku mám svýho Krista
C **G**
nad volantem přímo před sebou.
C
V týhle válce se moc lehko chcípá
F
Krista mám u svýho džípa
C **G** **C**
nad volantem přímo před sebou.

Moje máma mi ho kolem krku dala,
když mě ještě kolíbala
doma, tam co roste bavlna,
tam kde mně Měsíc jasně svítil,
kde jsem v řece štiku chytil,
tam, kde můj táta hrob má.

Ref: Ať si nebe řve a nebo chlístá…

Zbyl mě jenom Kristus a má víra
a v předním skle velká díra,
hadry benzínem načichlý.
Z volantu mi zbyla půlka
a v krku mě pálí kulka
Kristus se houpá na kříži.

Ref: Ať si nebe řve a nebo chlístá…

C F C G C F C G C
G C G C

Kutil — *Chinaski*

D
Jsem kutil
Emi G D
mám malou dílnu víc mě nezajímá
D
mý hobby je moje práce
Emi G D
šťastnej člověk každej kdo to tak má
D
mám ženu
Emi G D
je mladá krásná chytrá přívětivá
D
má jednu malinkatou chybu
Emi G D
že si se mnou vůbec nepovídá

Emi
Ref: A tak hledám holku sdílnou
Emi
co by chtěla kluka s dílnou
G A
abych nebyl sám

D Emi G D
D Hmi G F C D

Jsem kutil
mám malou dílnu víc mě nezajímá
má práce je moje hobby
šťastnej člověk každej kdo to tak má
mám ženu
je mladá krásná chytrá přívětivá
má jednu malinkatou chybu
že si se mnou vůbec nepovídá

Ref: A tak hledám holku sdílnou…

D Emi G D
D Hmi G F C D Hmi G F C D Hmi G F G

Kytky stále ještě voní *Žalman*

C Dmi7 Emi Dmi7 G C
Mám blízko do lesů a do strání a do trávy, kde večer sestra rosa brečí
Dmi7 Emi Dmi7 G C
na starou boudu slunce zaklepe a vypráví, proč léto každoročně končí.

Zavřu svý oči na petlici a nestojím o žádný fráze hloupý řeči.
Koukám, děti trhají kytici do sklenice, ze které jsi včera pil sám.

C Ami Dmi7 G
Ref. : Kytky stále ještě voní, bílé mraky, stáda koní
C F7maj
brodí se modrou oblohou.
C C7maj Dmi7
Zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci a
Emi F Emi F Emi F G C
cigaretu fajnovou....ná ná ná ná …

Když mozek v mojí hlavě rezaví, pak udělám z okna dveře , utíkám ven.
Na chvíli se tahle nemoc zastaví a nastaví mi svoji nohu za týden.

Mám blízko do kopců a do nebe tam nezebe, tam sestra rosa večer brečí.
Když slunce na mou hlavu zabuší tak netuší že nerad bývám v létě sám.

Ref. :

Laciný víno

Jaroslav Samson Lenk

C Ami D7 G D7
Po noci krátké a po milování zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
C G7 C G G7
co bolí, to je to laciný víno,
po noci plné cigaret kouře, byls' jako tajfun, já jako bouře,
to bolí, to je to laciný víno.

E E7 Ami7
Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou,
E E7 Dmi Dmi7 G7
tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu napsanou,

C Ami D7 G D7
napsals' ji sirkou vypálenou na krabičku cigaret zpola plnou,
C G7 C G G7
k ránu pilo se laciný víno.

C Emi7 Ami7 D7 G G7
Ref. : Večery fajnový, u láhve litrový
C Emi7 Ami D7 G G7
se milují namátkou holky, co málo ví,
E E7 Ami7 Dmi7 G7
když hlava potom bolí ráno a spát se chce, je nedospáno,
C Emi7 Ami Dmi G C
večery fajnový tak končívaj', to je to laciný víno.

Po noci krátké a po milování zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co bolí, to je to laciný víno.

Teď jenom matně v hlavě mi svítá, útržky večera vytanou,
tak jako stébla se tonoucí chytá, hledám tvou adresu napsanou,

adresu někdo vynesl s košem, tak vidíš, holka, rázem je po všem,
to bolí, to je to laciný víno.

Ref. :

Lemon Tree — *Fools Garden*

Emi Hmi
I'm sitting here in a boring room,
Emi Hmi
it's just another rainy sunday afternoon
Emi Hmi
I'm wasting my time I got nothing to do,
Emi Hmi
I'm hanging around I'm waiting for you
Ami B Emi
But nothing ever happens - and I wonder

I'm driving around in my car,
I'm driving too fast I'm driving too far
I'd like to change my point of view,
I feel so lonely I'm waiting for you
But nothing ever happens - and I wonder

G D Emi
Ref. : I wonder how I wonder why yesterday
Hmi
you told me 'bout the blue blue sky
C D
and all that I can see is just a yellow
G D
lemon-tree
G D
I'm turning my head up and down
Emi Hmi
I'm turning turning turning turning turning
around
C D
And all that I can see is just a yellow
G D
lemon-tree

Emi Hmi Emi Hmi Ami Emi
Dip, da da di da da di dap di di ...

I'm sitting here I miss the power,
I'd like to go out taking a shower
But there's a heavy cloud inside my head,
I feel so tired put myself into bed
Where nothing ever happens - and I wonder

B Emi
Isolation - is not good for me
D G
Isolation - I don't want to
B
sit on a lemon-tree

Emi Bmi
I'm steppin' around in a desert of joy,
Emi Bmi
baby anyhow I'll get another toy
Ami B
Emi
and everything will happen - and you'll wonder

Ref. :

C D C
And all that I can see - All that
D G
I can see - is just a yellow lemon-tree

Letiště — *Vlasta Redl*

D G Emi A (4×)

D G Ami D7 G
Koupil jsem za babku letenku do ráje,
D G Emi A7 D (E7)
trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
Ami D7 G C D7
bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
D G Ami D7 G
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
C G Ami7 D7 G
letadlo do ráje odlétá ...

Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
hrály se karty a šlo eso na eso,
všichni se snažili, aby nám utek čas,
z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
letadlo do ráje přilétá...

C Hmi C Hmi C Hmi C B C G

Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
a je marné to líčit – stejně bys nevěřil,
ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
ahoj – ahoj, a někdy zas,
letadlo z ráje odlétá ...

Pomalu stoupáme v kruzích nad letištěm
smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
C Hmi C Hmi C Hmi C B C G
letadlo přiletí, a odletí ...

Lokomotiva — *Poletíme*

G **D**
Pokaždé když tě vidím, vím že by to šlo
Emi **C**
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
G **D**
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
Emi **C**
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G D Emi C
Ref. : Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
jsi prezident a já tvé spojené státy.

Přines jsem ti kytku no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle volat, když budeme chtít.

Ref. :

Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každej večer spláchnu půlnočním expresem.

Ref. :

Dětem dáme jména Jessie James, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako zvon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

Ref. : x2

Louisiana — *Hop Trop*

Emi
Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
G D Emi
a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
G D Emi
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi
Ref: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
G D G D G D
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
D Emi D Emi
podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahni na zdraví.

Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

Ref: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý…

Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

Ref: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý…

Lou z Lille

Klíč

C F C G C

C F C G
Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
C F C G C
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
F C G
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
C F C G C
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

C F C G
Ref 1: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
F C G
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

C F C G C

C F C G
Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
C F C G C
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
D G D A
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
D G D A D
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

D G D A
Ref 2: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
G D A
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

C G C F C G C G C
C G C F C G C G C
C F C G C

Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

Ref 1: Jako srpky luny boky tenké má…

C

D G D A
X: Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
D G D A
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ... **D G D A D A D A D**

Má lady je víno — *Žalman* — K2

C F C Ami G
Má lady je víno, má lady to zná,
C F C Ami G C
jak víno mi říká: jsem tvá, jsem paní tvá.

C Ami Dmi G
Ref: Má lady, teď nám nalévej to víno, co má
C F C Ami G C
tvou příchuť a vášeň a rty nám dá.

Ta chvilka je dlouhá, to má paní ví,
než přijde ta touha, pít dál nám napoví.

Ref: Má lady teď nám nalévej…

Kdo ví, kolik vášní paní moje má,
po vínu je zvláštní, no ne, to se mi zdá.

Ref: Má lady teď nám nalévej…

Mezihra (jako sloka)

Je nejhezčí je chvíle, když nám dochází
mé vínečko bílé, pojď spát tam do mlází.

Ref: Má lady teď nám nalévej…

Ref: Má lady, teď nám ustýlej, má lady chci pít,
tvou příchuť a vášeň a rty chci mít.

F C Ami G C

Mám doma kočku — *Pokáč* — K1

G Emi C D

G
Jednou mi drahá říká:
Emi
miláčku, já chci kočku
C
Já na to, že chci spíš psa
D
a jeli jsme pro kočku

V útulku v Měcholupech
maj dobrej výběr, zdá se
Kočky jsou zcela zdarma
jen očkování za patnáct set

Po dlouhým vybírání
diskuzích a dvou hádkách
Jedno z koťátek jemně sevře
můj prst ve svých drápkách

Tak volba byla jasná
má drahá slzy suší
Co si však vezem domů
to ani jeden z nás netuší

Ref: Mám doma kočku, mám ji rád
Je to skvělý kamarád
Jen od tý doby, co ji znám
Mám ruce nohy samej šrám
Dávno už se nemazlí
Žít s ní je pro zdraví fakt zlý
Každý den projdu terorem
Mám nejspíš kočku s errorem
G Emi D C D

Prvních pár dnů soužití
vše vypadá nevinně
Koťátko v náručí spí
a pak zkadí půlku kuchyně

Prostě nic, co nečekáš
když útulek zaručí
Že kočička se za pár týdnů
na záchůdek naučí

Jenže pár měsíců je pryč
záchod zeje prázdnotou
Bytem čpí příšernej smrad
za kočkou lítám s lopatou

Když jí zkusím pomoct sám
na záchod ji přemístit
Zvládne mi dlaně rozdrásat
a ještě potřísnit

Ref: Mám doma kočku, mám ji rád…
G Emi D C D

Za noc nejmíň pětkrát
jí okno otevřít jdu
Pak práci šéf se zeptá
proč vždy tak ospalý přijdu

Že občas hrdě nám
donese zakouslou myš
Poznáš až ráno, když se
s torzem myši v ústech vzbouzíš

Tak jsme si dobrovolně
pořídili katastrofu
Stálo nás to patnáct stovek
a jednu zbrusu novou sofu

Kouše, škrábe, drásá
no prostě je to krása
Tváří se tak roztomile
zvlášť, když se mi rejpe v žíle

Ref: Mám doma kočku, mám ji rád…
…mám doma kočku (**D**)

Emi C
Ráda dlouze sedá v okně
D Emi
A nebo ve dveřích
Bůh ví, proč nejradši v zimě
Když venku padá sníh

Emi C
Když pak v bytě máme mínus dvacet
D G
Tak nás zahřívá
Aspoň pocit, že v tu chvíli naši
D G D
krev neprolívá. OU!

Ref: Mám doma kočku, mám ji rád…

C D C D C D G …MŇAU

<u>Marcipán z Toleda</u> *Robert Křesťan* K2

C F C

C F C
Slepý a s hlavou prázdnou, jak schránka na noty,
C Emi F C
perem a rukou ráznou, děsím se samoty.
C G F C
Píšu pozdě k ránu, dobývám předmostí,
C F Emi G F C
rozeznívám zlatou hranu omylné všednosti.

Píšu jí něžná slova, snít budu, později.
Pohrobek Oblomova, zpíjím se nadějí
a s věčností přes rameno, sám na rohu ulice
vyvolávám slavné jméno pradávné světice.

Kdysi jsem hledal krásu, na sobě havelok,
v mraveništích času i v labyrintech slok.
Až jsem potkal kněze, nahý byl jak psí kost.
Prý že žádná katecheze nesmaže minulost.

Mezihra

Končí další září a já, Hvízdavý Dan,
s lacinou svatozáří projíždím Irian.
[: Ani v té daleké zemi však poklady nehledám,
vím, že jednou přiveze mi marcipán z Toleda :]

Marsyas a Apollon *Marsyas*

D Emi A
Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
D Hmi G D
Athéna jméno má za starých dávných časů
D Emi A
Odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
D Hmi G D A
Ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří

Hmi A Hmi G
Ref: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
D A G D A D
|: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
Král Midas má říct, kdo je lepši, Apollón zpívá
O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

Ref: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout…

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
Prohrál a zápolí podveden vůlí krále
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

Hmi A Hmi G
Ref: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
D A G D A D
|: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
Dárkyně moudrosti za starých dávných časů
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

Ref: Dy dy dy…

Matfyzák na discu — *Pokáč*

Ami G F E7 Ami
La la la la la la…

(Ami G F E7)
Potkal jsem jednu holku na diskošce
zašeptala, že teď a tady to chce
já se zeptal, co tím myslí přesně
a ona, že prej po tom touží děsně
řek jsem jí, ať to blíž specifikuje
pro tenhle input příliš outputů je
ona mě chytla svojí vlhkou dlaní
ať prej se neptám a jdu rychle za ní

La la la la la la…

Spousta očí se teď na nás dívá
hlavou se mi honí deskriptíva
asi se mě venku v tichu zeptá
jestli bych jí půjčil svoje skripta
Tak to máš teda holka pěknej smůloh
jsou v nich řešení domácích úloh
a přece nechtěla bys připravit se
o pocit, když správně dosadíš do rovnice.

Ami Dmi G
Ref: Ou! Potkal jsem holku na discu
C F
obličej měla na Missku
F E7
postavu jako z Playboye
Ami
zatáhla mě do svýho pokoje
Dmi G
chtěl jsem jí pomoct s úkoly
C F
prý už nechodí do školy
F E7
co bude dál teď mám strach
Ami
tohle jsme nebrali na přednáškách.

La la la la la la…

(Ami G F E7)
Svůdně tančila do samby rytmu
zejtra ráno píšem z algoritmů
řekla, že teď má prej volnej bejvák
a že se můžem jít k ní učit jen tak
Ještě než dozněl tón jejího hlasu
ledvinku vomotal jsem kolem pasu
a vyrazil nadzvukovou rychlostí
jako vždy lačný nových vědomostí

La la la la la la…

Když jsme pak dorazili až k ní domů
nemoh jsem na mou duši věřit tomu
když místo důkazu Gaussova vzorce
vybalila na mě svoje prsní dvorce
ptala se, zda si na ně nechci sáhnout
já se nad ně opovážil nahnout
a plnej vzrušení si představoval
jak bych tenhle tvar v MATLABu modeloval.

Ref: Ou! Potkal jsem holku na discu…

Ami Dmi G C F E7

Ami Dmi G C
Pak jsme nešli spát až do samýho rána
F Dmi E7 Ami
žádná stránka bloku nezůstala nepopsána
Dmi G C
jal jsem se Newtona číst, učit ji pí na sto míst
F Dmi
pak jsme třikrát měli sex,
E7 Ami
teď jdu na cviko housku jíst

Ref: Ou! Potkal jsem holku na discu… **(2×)**
F E7
…neznámou vyřešil jsem však
Ami E7 Ami
tak jako správnej Matfyzák

Mezi horami — *Čechomor* — K2

Ami G Ami
[: Mezi horami
Ami G Ami
lipka zelená :]
C
[: Zabili Janka,
G Ami
Janíčka, Janka
Ami G Ami
miesto jele-ňa :]

Keď ho zabili, zamordovali
na jeho hrobě
na jeho hrobě
kříž postavili

Ej, křížu, křížu
ukřižovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
zamordovaný

Tu šla Anička
plakat Janíčka
Hneď na hrob padla
a viac nevstala
dobrá Anička

Milionář

Jaromír Nohavica

C G C
U nás v domě říkají mi Franta Šiška,
F C
bo už od pohledu chytrý jsem jak liška,
G F C
a když kerý něco neví, nebo když je na co levý,
G C
tak jde za mnu a já všecko najdu v knížkách.
G F C G
Ha ha, ha ha ha, tak jde za mnu a já všecko
C
najdu v knížkách.
Raz mi říkal jeden známý dole v baře,
Že s tů hlavu moh bych do milionáře,
Čemu ne říkám si brachu však má Železný dost prachů,
No a Čechovi se podívaš do tváře.
Ha ha, ha ha ha, no a Čechovi se podívaš do tváře.
Dostal jsem se mezi partu uchazečů,
Nikdo nemá šajnu jak tam nervy tečů.
Všecko viděl jsem to hnědé, tak jsem zmáčknul ABCD,
No a už mě kurva ke stolečku vlečů.
Ha ha, ha ha ha, no a už mě kurva ke stolečku vlečů.
Čech to začal takým malým inteview,
Co prý robím, jestli kůřím a co piju.
Tak jsem řeknul co jsem řeknul, on se evidentně leknul,
a už začli blikat světla ve studiu.
Ha ha, ha ha ha, a už začli blikat světla ve studiu.
První otázka prý co je ukulele,
Tož to se přiznám měl jsem bobky u prdele.
Tak jsem radši hlavu sklonil, abych to všecko neskonil,
Říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
Ha ha, ha ha ha, říkám chtěl bych se obrátit na přítele.
Lojza byl po hlasu silně nevyspalý,
Asi zase celu šichtu prochlastali.
Bylo slyšet jak tam dychá, ale 30 vteřin ticha,
To je tak když se vám kamarád navalí.
Ha ha, ha ha ha, to je tak když se vám kamarád navalí.
Moju staru zatím braly doma mory,
Lidi ohryzavali televizory.
Tady nešlo nad čím plesat, tož padesát na padesát,
Ať vím jestli su to ty bulharské hory.
Ha ha, ha ha ha, ať vím jestli su to ty bulharské hory.

A už jasně na tom komjuteře svítí,
Buď to je to za A vzácné luční kvítí.
Nebo za B nástroj strunný, tu jde kurňa o koruny,
A ja stejně jak na začátku jsem v řiti.
Ha ha, ha ha ha, a ja stejně jak na začátku jsem v řiti.

Čech tam zatím mával temi svými čísly,
Tak říkám Franta napí se a mysli.
Jaké tudy saky paky, obrátíš se na diváky,
Však tu zatím za ty prachy enem kyslí.
Ha ha, ha ha ha, však tu zatím za ty prachy enem kyslí.

Sám sem byl zvědavý co publikum zvolí,
Bo aj v obecenstvu možu sedět voli.
90 % za B, ale to mi přišlo slabé,
bo co není stopro to mě dycky skolí.
Ha ha, ha ha ha, bo co není stopro to mě dycky skolí.

Ještě že se chlapcu z boja neutíká,
Říkám pane Čechu pujdem do rizika.
Měl jsem v gaťach naděláno, ale Čech zakřičel ÁNÓ,
máte pravdu je to nástroj hudebníka.
Ha ha, ha ha ha, měl jsem pravdu je to nástroj hudebníka.

Lidi tleskali bo úspěch to byl plný,
Radostí zrobili dvě mexické vlny,
A já co mam srdce skromné, jako všeci z Dolní Lomné,
sem byl spokojený bo sem úkol splnil.
Ha ha, ha ha ha, sem byl spokojený bo sem úkol splnil.

Pane Čechu nerad přetáhnul bych strunu,
Končím hru a beru tisícikorunu.
Čech se jenom chytnul stolu, obočí mu spadlo dolu,
no a už se modrý ku podlaze sunul.
Ha ha, ha ha ha, no a už se modrý ku podlaze sunul.

První třídu do Ostravy Intercity,
V jídelňáku celu cestu valím kyty.
A ta stovka co mi zbude, to je přispěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.
A ta stovka co mi zbude, to je přispěvek na chudé,
bo Ostrava je region rázovitý.

Minulost *Jaromír Nohavica*

Dsus2 A
Jako když k půlnoci na dveře zaklepe nezvaný host
Emi G A
stejně tak na tebe za rohem čeká tvoje minulost
šatý má tytéž, vlasy má tytéž, a boty kožené
pomalu kluhavě za tebou pajdá, až tě dožene
a řekne

Dsus2 A
Ref. : Tak mě tu máš, tak si mě zvaž
Emi A Dsus2
pozvi mě dál, jestli mě znáš, jsem tvoje minulost

V kapse máš kapesník, který jsi před léty zavázal na uzel
dávno jsi zapomněl to, co jsi koupit měl v samoobsluze
všechno, cos po cestě poztrácel, zmizelo jak vlaky na trati
ta holka nese to v batohu na zádech, ale nevrátí
jen říká

Ref. :

Stromy jsou vyšší a tráva je nižší a na louce roste pýr
červené tramvaje jedoucí do Kunčic svítí jak pionýr
jenom ta tvá pyšná hlava ti nakonec zůstala na šíji
průvodčí, kteří tě vozili před léty dávno nežijí

Ref. :

Na větvích jabloní nerostou fíky a z kopřiv nevzroste les
to, co jsi nesnědl včera a předvčírem musíš dojíst dnes
solené mandle i nasládlé hrozny máčené do medu
ty sedíš u stolu a ona nese ti jídlo k obědu
a říká

Ref. :

Rozestel postel a ke zdi si lehni, ona se přitulí
dneska tě navštíví ti, kteří byli a ti, kteří už minuli
každého po jménu oslovíš, neboť si vzpomeneš na jména
ráno se probudíš a ona u tebe v klubíčku schoulená
řekne ti

Ref. : Tak mě tu máš, tak si mě zvaž
pozvals mě dál, teď už mě znáš, jsem tvoje minulost

Mladičká básnířka *Jaromír Nohavica*

2x G, Hmi, Emi, D

G Hmi Emi D
Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
G Hmi Emi
bouchala na dvířka paláce poetiky,
D G D Emi
s někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,
Cmi D G Hmi E D
pak o tom napsala blues na čtyři doby.

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná splínu,
pak jí to otiskli v jednom magazínu.

G Hmi Emi D
Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
G Hmi Emi
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
D G D Emi
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora
Cmi D G Hmi E D
za týden nato byla hvězdou Mikrofóra.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
můzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.

G Hmi Emi D
Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody
G Hmi Emi
ale básníci-tatíci nepomýšlej na rozvody
D G D Emi
Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota
Cmi D G Hmi E D
Tak o tom napsala sonet a ten byl ze života

G Hmi Emi D
Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje,
G Hmi Emi
a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje,
D G D Emi
Pero vzala, pak se dala tichounce do pláče,

Cmi D G Hmi E D
/: A její slzy kapaly na její mrkváče **:/**

Moskevská virtuálka *Jaromír Nohavica*

Ami Dmi E7
Toulám se Tverským bulvárem a sháním kompakt disky
Ami Dmi E7
Rubl se líbá s dolarem a vodka mísí s whisky
C C/H C E7
Dole na Krásnoj ploščadi se chystá defiláda
Ami Dmi E7
V mých letech už mi nevadí co mrav a doba žádá

U sochy pana Bulata brejkují hiphopeři
Země je prostě kulatá a čas všem stejně měří
Trolejbus stojí na špalcích uprostřed pěší zóny
A po všech jeho zoufalcích zbyly jen písně tóny

Všechno co hledáš někde je říká mi slečna Táňa
Láska víra i naděje tak tedy Dosvidaňja
Ještě si koupit matrjošku která to všecko přečká
Na zídku vyrýt do rožku Jerry was here a tečka

Mravenčí ukolébavka *Svěrák, Uhlíř*

D A
Slunce šlo spát
G A
za hromádku klád
D Hmi A
na nebi hvězdy klíčí.
D A G A
Už nepracuj, mravenečku můj,
D A D
schovej se do jehličí.

D G D A
Ref: Máš nožičky uběhané,
D G A
den byl tak těžký.
D G D A
Pojď, lůžko máš odestlané
D G D
v plátku od macešky.

D A
Spinká a sní
G A
mravenec lesní
D Hmi A
v hromádce u kapradí.
D A G A
Nespinká sám, s maminkou je tam,
D A D
tykadlama ho hladí.

D G D A
Ref: Máš nožičky uběhané,
D G A
den byl tak těžký.
D G D A
Pojď, lůžko máš odestlané
D G D
v plátku od macešky.

Mrtvej vlak *Hoboes*

Ami Dmi Ami
Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
Dmi E7
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,
Dmi F E7
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
Ami Dmi Ami
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Dmi F7 Ami Cdim
Ref. : Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
Ami Cdim E7 Ami
dálku máš přece rád, nasedat,
Dmi F7 Ami Cdim
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
Ami Cdim Ami
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkejch tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
ďábel veksl přehodí a šraňky zvedne za tebou.

Ami
Ref. : + už jede vlak, už jede vlak ...

Muzeum

Jaromír Nohavica

C G Ami
Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
F C G7 C G7
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
C G Ami
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
F C G7 C
abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,
F C4sus F
pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
B F C F
a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
C G Ami
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
F C G7 C G7
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: "Tutanchámon, vivat, vivat!" po egyptském kraji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma, jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a **s**tát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
…v pět třicet pět… **2x** …… **G7**

Nádraží — *Ozvěna*

C **C-F** **C**
Ref: Jen prázdný nádraží na tebe dejchá samotou
Dmi
a žádnej vlak, ani nákladní tu nestaví,
F **C** **Dmi-F** **C**
na duši stín jak zvalenej kus trávy, na duši stín, jen stín.

C **C-F** **C**
Už je to roku pár, co jel jsi po ní naposled,
Dmi
nebyl jsi sám, kdo přijel se s ní rozloučit,
F **C**
nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel,
Dmi **F** **C**
nebyl jsi sám, komu vzali, co měl rád.

Ref: Jen prázdný nádraží…

A čas šel dál, ale tady už se zastavil,
koleje zarustaj, jenom tráva na pražcích,
ty se sem vracíš, jak toulavej syn k mámě,
ty se sem vracíš, když nevíš kudy dál

Ref: Jen prázdný nádraží…

Na kolena — *Ivan Hlas*

C Ami
Táhněte do háje, všichni pryč,
C Ami
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
C Ami
jak si tu můžete takhle žrát,
F G
ztratil jsem holku, co ji mám rád.

Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.

F C
Ref. : Pořád jen [: na kolena, na kolena, :] jé jé jé,
F C
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] jé jé jé,
F C Ami
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] je to tak,
F G
a vaše saka vám posere pták.

Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytrejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

Ref. : Pořád jen na kolena, na kolena, ...
a tenhle barák vám posere pták.

Napsal jsem jméno svý na zdi — *Poutníci*

C G C
Napsal jsem jméno svý na zdi,
F C
na všechny zdi, který znám,
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám,
C G C
před léty ve stejnou chvíli
F C
v pravici držel jsem nůž
G F C
a všichni ti, co po něm zbyli,
G C
s nadšením hráli mi tuš.

V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsaný popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitej hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.

F#mi E F#mi A E A D F#mi F

F C G
Přiklušou zdáli tím večerním tichem,
F C G
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F C G
líce si hladí, než spálí je plamen,
F C G
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytří a trochu moc pijem
a bijem svý děti, ten vztek,
napsal jsem jméno svý na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno svý na zdi,
[: stejně jak každýho z vás :]

Na španělských schodech

Druhá tráva

D A G
Na Španělských schodech se stmívá,
D A G
v zátylku světa zní zvon,
D A
jsi nenápadná a nepůvabná,
D A G
ale chtivá jak Napoleon.

G D A H
Právě se protrhly hráze.
G D A H
Právě teď nevím co s tím.
G D A H
Právě jsem zaplatil draze.
G D A G
Právě jsem zapálil Řím.

Vždycky jsem chtěl stavět lodě,
po mořích plout, s větrem snít:
ta neodbytná a nenasytná
touha se nepotopit.

Právě jsem objevil Zemi.
Právě jsem překročil Don.
Právě jsem hýčkaný všemi.
Právě já historión.

V sedanských blindážích sládne
i náš hořký a ztracený svět:
ta nedůtklivá a věčně živá
nevůle odpovědět.

Právě vzdal jsem se zlému.
Právě tak vzdám se i vám.
Právě jsem uvěřil všemu.
Právě se připozdívá,
připozdívá.

<u>Nad stádem koní</u> *Buty* K2

(Orig. K2)

C G Dmi F C
Nad stádem koní-í podkovy zvoní, zvoní,
G Dmi F C
černý vůz vlečou-ou a slzy tečou a já volám,

tak neplač můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade,
je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
máme ho rádi, no tak co, tak co, tak co…

Vždycky si přál až bude popel i s kytarou- óu
vodou ať plavou jen žádný hotel s křížkem nad hlavou,
až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen co praská áá
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska, no tak co, tak co, tak co

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám,
C G Dmi F C
vysyp ten popel kamaráde do bílé vody, vody,
G Dmi F
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.
heja heja heja

F C G Dmi F C G F
Vysyp ten popel kamaráde do bílé vody, vody,
F C G Dmi F C F C F
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy. – 3x

heja heja heja heja heja heja……

Nagasaki, Hirošima *Karel Plíhal*

C G F G C G F G
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima.

jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hřála když mi někdy byla zima
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z takový lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima

a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma

Námořnická — *Karel Plíhal*

D **G**
Maličký námořník v krabičce od mýdla
D **A7** **D**
vydal se napříč vanou,
G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla,
D **A7** **D**
pluje za krásnou Janou.

F#mi7 **Hmi7** **F#mi7** **Hmi7**
Ref. : Za modrým obzorem dva mysy naděje,
E **A7**
lákají odvážné kluky,
D **G**
snad právě na něho štěstí se usměje,
D **A7** **D**
cíl má už na dosah ruky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

Ref. :

Maličký námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

Ref. : Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličký námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Nedaleko od Trenčína *česká lidová*

G D7 G D7
|: Nedaleko od Trenčína bývá mladá Kateřina. **:|**

D7
Ref: Černé oči má, to musí být má milá,
G D7 G
takú frajárečku já chcem, co má jméno Kateřina.

|: My jsme chlapci od dědiny, milujeme Kateřiny. **:|**

D7
Ref: Černé oči má, to musí být má milá,
G D7 G
takú frajárečku já chcem, co má jméno Kateřina.

|: Takú frajárku sem dostal, jako by ju sám čert poslal. **:|**

D7
Ref: Černé oči má, za jinýma pozerá,
G D7 G
takú frajárečku nechcem, radši budu spávat se psem.

Nejdelší vlak — *Spirituál kvintet*

C **C7**
Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,
F **C** **C7**
ví, kdy ho zastaví hráz,
F **C** **Ami**
ví, voda ví, kdy ji noc ochladí,
C **G** **C**
a zná, jak pálí mráz.

Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj,
slůvka tři prostá ti říct,
tam někde v dálce je návěští "stůj!",
ráda tě mám, nic víc.

C **Emi** **G**
Ref. : Vítr stín tvůj svál,
F **Cmaj7**
nejdelší vlak jel dál,
F **C** **Ami**
šestnáct vagónů měl, tenkrát měl,
Dmi **G** **C**
v posledním z nich jsi stál.

Mezihra: opak. 1/2 ref. ***harm. C***

Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
vrátí se, půjdu mu vstříc,
blízko mých očí je návěští "stůj!",
ráda tě mám, nic víc.

Ref. : Vítr stín tvůj svál …

Netušim

Michal Horák

E G D E G D E

E
Klidně mluvte sám,
G
já vás kdyžtak doplním
D **E**
či případně se něco pozeptám.

Takže začít sám,
kde však jen začít mám
já začátek Vám možná přenechám.

Tak začněme hned,
zda by vám to nevadilo
souhrnou otázkou třicet pět

Takže třicet pět,
to je ta z těch na konci,
tam bojím se, že neznám odpověď

E
Ref: Hlavně klid,
G
já nevidím to marně
D
Člověk občas musí bruslit
A
ač je zrovna na plovárně
E **G**
zdárně ono to dopadne
D **A**
ač teď se to zdá nesnadné.

E **G**
Ne, ne já netušim
D **A**
učil sem se, učil sem se, učil sem se
na mou duši
E **G**
Ne, ne já nemám šajn,
D **E**
trojka byla by fakt fajn
E **G** **D E G D E**
Na, na nanana nan...

Vy jste jen nervózní,
já vám zcela rozumím
však já věřím, že to tam někde je.

Třeba mi dozní,
kousek ňáký přednášky,
spíš je to ale fakt bez naděje.

Tak co tenhle graf?
Popište ho a hned by se vám
pátá otázka pokryla

Z tý sem právě paf,
jinde věděl bych,
však ta v tom vyfocenym testu nebyla
Co?
CO?

Ref: Hlavně klid…
Ne, ne já netušim…

E
Co mám s vámi dělat?
G
Tu zkoušku vám nedat?
D
Test se vám však povedl,
A
to abych něco vyzvedl,
E
jen co je ale pravda,
G
máte na kahánku,
D
co byste si dal za známku?
Co že bych si dal za známku?
Co byste si dal za známku?!
Co že bych si dal za známku?

Ne, ne já netušim
učil sem se, učil sem se, učil sem se
na mou duši
Ne, ne já nemám šajn
Trojka byla by fakt fajn
Na, na nanana nan...
…ale trojka byla by fakt fajn …

Nevěřím

Spirituál kvintet

D G
Nevěřím že se spálíš
D
když zůstaneš se mnou
A
a odkráčíš do tmy
D
když počkám tu dýl
D G
jen vyzkoušej to se mnou
D
prosím ještě jednou
A D
a víckrát až do konce sil

D7 G
Opíjíš jako víno
D
a zlátneš jak slunce
A
a dráždíš jak listí
D D7
co na klíně mám
G
nevěřím nevěřím
D
že my dva jsme si jistí
A D
a k ránu že zůstanu sám
Opíjíš jako víno ...

Něco o lásce — *Pavel Dobeš* — K2

C Dmi G7 C Dmi G7

C F C F C
Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dmi G
stojí domek bez adresy a bez dechu.
F C F C
Bydlí v něm, nechci říkat víla, ale co na tom, kdyby byla,
F C Dmi G C
před lidmi se trošku skryla a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi G7 C Ami
Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ní nejmenší spolehnutí,
Dmi G7 C Ami
co jí zrovna napadne, to udělá.
Z puberťáků chlapy a z chlapů puberťáky,
o ženskejch nemluvím, tam to platí taky
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

Dmi G7 C Ami
Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G7 C Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi G7 C Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G7 C
a pak i oni nakonec podléhají.

A holubicím dál rostou křídla dravců, (Dmi)
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí.
Že jednou bude vládnout světem, tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní (Dmi)
u ženskejch je to přímo námět na horor.
papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a seďte jak z trestu, (C)
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci.
Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
C F G C
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

A nesmí vám to nikdy přijít líto, kupte si auto a cucejte chito, (C)
odreagujte se psychicky.
Protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

Převrhněte stůl, opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům, (Dmi)
nechte vanu vanou, ať si přeteče.
Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

Dmi G7 C
Hmm…

Niagára

D A7
Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
D
na svou první lásku vzpomíná.
A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
D
až jim půlnoc spadla do klína.
A7 D
Ref. : Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
D7 G D A7 D
[:komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci:]

Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
[:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:]

Ref. :

Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.

Ref. :

Na břehu Niagary, stojí mrzák starý,
D
na svůj první úraz vzpomíná.
A7
Jak stál u vrtačky, strčil do ní pracky,
D
až mu pracky spadly do klína.
A7 D
Ref. : Teskně hučí řada strojů,teskně hučí do noci
D7 G D A7 D
[:kdo do vrtačky strká pracky,tomu není pomoci:]

D A7
Na břehu Niagary, stojí mrzák starý,
D
na svůj druhý úraz vzpomíná.
A7
Jak stál u soustruhu, strčil do něj nohu,
D
až mu noha spadla do klína.
A7 D
Ref. : Teskně hučí řada strojů,teskně hučí do noci,
D7 G D A7 D
[:kdo do soustruhu strká nohu,tomu není pomoci:]

Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím své dvě nohy plout,
[:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:]

Ref. :
D A7
Na břehu Niagary, stojí mrzák starý,
D
na svůj třetí úraz vzpomíná.
A7
Jak stál u vrtule, strčil do ní kule,
D
až mu kule spadly do klína.
A7 D
Ref. : Teskně hučí řada strojů,teskně hučí do noci,
D7 G D A7 D
[:kdo do vrtule strká kule, tomu není pomoci:]

Nikdo se nesmál — *Wabi Daněk*

E F#mi E
U dveří mi zazvonil svět,
A H E
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
F#mi Asmi
v ráji hrál se špatný kabaret
A F#mi A E A
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.

Hlavou mi vrtá zvědavej červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.

F#mi H7 E
Ref. : V hospodě pláče harmonika dětí,
F#mi H7 E
pocestný vítá u pípy klaun,
F#mi Asmi
jakpak se máme, jak to s náma letí
A F#mi A E
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.

Stojím frontu na děravej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.

Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.

Ref. :

Ref. : Na na na ...

Only you — *The Platters*

```
      G                    H7
Only you can make this world seem right
     Emi                 G          G7
Only you can make the darkness bright
      C                 D7      G       H7       Emi   E7
Only you and you alone, can thrill me like you do,
    A7                                 D7
and fill my heart with love for only you

      G                    H7
Only you can make this change in me
        Emi               G      G7
For it's true you are my destiny
           C                Cmi          G          H7        Emi
When you hold my hand, I understand the magic that you do
           A7
You're my dream come true
     D7             G   Cmi  G
My one and on-ly you
```

Outsider waltz *Wabi Daněk*

G Hmi
Dnes ráno, když bilo půl, při pravidelný hygieně,
Ami C D
poklesls hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev.
Ami D G Emi
Už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
C D G D
marně se hochu kasáš, už nejsi lev a velký šéf.

G Emi
Ref. : Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
G E
to dávno znám, já prožil to sám.
Ami D Ami D
Kráčíš dál a cesta se kroutí,
Ami Hmi D G
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

Jsi z vojny doma čtrnáct dní a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal.
Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
není ta, bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

Ref. :

Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál.
Ten, komus kdysi hrával, se z nenadání někam ztratil.
Už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

Ref. : x2

Panenka (jihočeská) *Žalman*

D A7 D
Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla.
G D A7 D
Která by mě chtěla syna vychovala, přitom pannou byla.

Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by si mně musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.

Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti,
ty bys mně musela košilečku šíti bez jehel a nití.

Kdybych jí ti měla košilečku šíti bez jehel a nití,
ty by si mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.

Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Hmi G A D

Papírové řetězy *Wabi Daněk*

C Dmi
Slepuje očko do očka, řetězy z papíru,
Emi G7
není to jen tak z plezíru a v domě voní vánočka,
C Dmi
co kdyby třeba zrovna teď, pohyby prstů stále stejný,
Emi G7
už ví, že je to beznadějný, už to ví, že se nedočká.

F G7 C Ami
Ref. : Řetězy papírový změní se na okovy,
F Emi G7
nikdo jí neodpoví, nikdo se nezeptá,
F G7 C Ami
za šperky safírový nekoupí to, co není,
F Emi Fmi C Fmi C
je jako ve vězení, vánoční noc, vánoční noc.

Pomalu chystá večeři, prostírá po paměti,
venku jsou slyšet hlasy dětí a někdo zvoní u dveří,
běží jak voda v potoce, je to jen pošťák s telegramem,
zarámovaný dveřním rámem přeje veselé Vánoce.

Ref. :

Nemusí ani slova číst, je jí to dávno všechno jasné,
tak zavře dveře, světlo zhasne, ke stolu nese bílý list,
nůžkama proužek po proužku odstřihuje z něj mechanicky
a na řetězech jako vždycky přibývá kroužek ke kroužku.

Ref. : + vánoční noc

Parta z ranče Ypsilon

D G D A7
Každé ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon,
D G D A7 D
mezi nima jede na koni ten kovboj jménem John.

Tam dole u řeky stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala má plavovlasá Ruth.

Co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth,
co asi stalo se, že opustila srub.

Vrátíš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád.

Tam dole u řeky stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil ten kovboj jménem John.

Pády

G A
Na mě mají všechny žáby smůlu
D D7 G
mě pro lásku nohy nezebou
G A
měl jsem Janu v Mercedesu v jůlu
D D7
tohle už mám všechno za sebou.

G C D
Ref. : Jó děvčata pozor na první pád
D D7 G
učte se jó učte skloňovat
C G
ono to svádí a vy to nechápete
A D
že máme rádi první pád u děvčete
D7 G A D
tydlidli děvčata na pády nedáme
D D7 G G7
a proto tím pátým voláme
C G
pro všechny pády těch pádů nelitujte
A D D7 G D7 G
a hlavně sedmý si pamatujte S kým čím (spím).

Mařka z Libně vypadala slibně
musel jsem ji ale nechat stát
v dopise se vyjádřila chybně
napsala s tvrdým y milovat

Ref. :

Marii jsem opustil po hříchu
ta chudinka se mnou dopadla
užívala ráda přechodníků
ze skloňování však propadla

Ref. :

Pálava — *Kamelot*

D A Hmi G D A Hmi G

D A Hmi G
Už se vracím do vinic pod Pálavou, smutek ztrácím, den je malou oslavou,
D A Hmi G
v duši mír i ostny bodláků, ve čtyři ráno kouká slunce do mraků.
D A Hmi G
A to mám rád, když se noci mění v den vlhkou hlínu a kříž za Mikulovem.
D A Hmi G
Můžu stát a křídla roztáhnout, zavřít oči, možná letět, možná plout.

A D A
Ref: A tak vítám léto, ví-tám
G A
je tak blízko ná-s,
A D Emi A D
další nádherný lé-to je blízko mě i vá-s.
D A Hmi G

Už s vracím a jdu horou vysokou ke svým štacím, letí kachny oblohou,
k jezerům, kde hoří láskou pár, anebo k ohni, kde kluci mlátí do kytar.
Malíř den počkal na vítr, co vál a Liščí kopec už líp nenamaloval,
je tolik krás, co nejdou obejmout, zavřu oči, můžu letět, můžu plout.

<u>Petěrburg</u> *Jarek Nohavica* K2

/: Ami Ami F E Ami :/ G C Dmi E F E Ami Ami F E Ami

Ami
Když se snáší noc na střechy Petěrburgu
F E Ami
padá na mně žal
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku
F E Ami
chleba, kterou jsem mu dal

C Dmi E
Lásku moji kníže Igor si bere,
F E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem
Ami
havran usedá nad střechy Petěrburgu,
F E Ami
čert aby to spral.

/: Ami Ami F E Ami :/ G C Dmi E F E-Ami Ami F E Ami

Nad obzorem letí ptáci slepí
v záři červánků.
moje duše, širošírá stepi,
máš na kahánku.

/: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
Vy jste tím vinna, až mně zítra najdou
s dírou ve spánku. **:/**

Písek *Nezmaři* **K3**

Ami D G E7
Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C Emi Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou :]

Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechen dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]

Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš :]

Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň, co mě učil listopad *Wabi Daněk*

G C G C
Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D
málokdy si nechám něco zdát.
C G Emi C
Doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad. Hmmmm...

F C G
Ref. : Listopadový písně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám.
F C G
Tak mně nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád.
Pod nohama cinká to poztrácené listí -
vím, že právě zpívá listopad.

Ref. :

Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát.
Tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

Ref. :

Pískající cikán *Spirituál kvintet* K2

C F C F C Dmi C Dmi C

C Dmi C Dmi C Dmi Emi Dmi
Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
C Dmi Emi F C F C F G
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo píská.

Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."

Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka,
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...
….víc, kdo po svém si (píská)

Plzeňská věž

Semtex

Emi C G D

Emi C G D
Plzeňská věž převyšuje kopce,
Emi C G D
ať si chodí za mou milou kdo chce,
Emi C G D
plzeňská věž převyšuje kopce,
Emi C G D
ať si chodí za mou milou kdo chce,
C D
jé, jé, převyšujé-e,
C D
jé, jé, převyšujé-e,
C D
jé, jé, jé, jé, jé.

Emi C G D
Ref: Plzeňská věž převyšuje, kopce,
Emi C G D
Plzeňská věž převyšuje, kopce,
Emi C G D
Plzeňská věž převyšuje, kopce,
Emi C G D
Plzeňská věž převyšuje.

Emi C G D
Vona myslí že to žádnej neví,
Emi C G D
že tam za ní dva myslivci chodí,
Emi C G D
vona myslí že to žádnej neví,
Emi C G D
že tam za ní dva myslivci chodí,
C D
jé, jé, převyšujé-e,
C D
jé, jé, převyšujé-e,
C D
jé, jé, jé, jé, jé.

Ref: Plzeňská věž převyšuje, kopce …

Já sem chodil, víc chodit nebudu,
miloval sem, milovat nebudu,
já sem chodil, víc chodit nebudu,
miloval sem, milovat nebudu,
jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, převyšujé-e,
jé, jé, jé, jé, jé.

Ref: Plzeňská věž převyšuje, kopce **…**

<u>Podběl</u> *Hop Trop* K2

D Emi D
Podběl mi z pangejtů mává šedivým ránem přikrytej,
Emi D
mrholí, a z mlhy závoj je na mě schválně ušitej.

Mizerně skrz něj se kouká, už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám, a dýzl klepe pode mnou.

D7 G
Ref: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
D
a všem hospodskejm u silnice poví,
C D
že by sis chtěl u nich kafe dát,
G
tak si dodej ještě trochu kuráže,
D
jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
C D
[: a svou káru musí taky hnát.:]

Mezihra: Emi D Emi D

Den už se pomalu blíží a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíli zrádný, na jaký dávno jsem si zvyk'.

Až zvednu od čáry bílý konečně oči znavený,
pohladím tu, co na mě čeká, a budu patřit jenom jí.

Ref: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže…

…a svou káru musí taky hnát

Podzimní

Karel Plíhal

G **C**
Podzimní obloha dala se do gala,
D **G**
večerní vánek se do vlasů vplétá,
C
a po tý obloze na křídle rogala
D **G**
s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.

Nebe je modrý jako mý džíny,
tak jsme si zpívali s klukama zamlada,
zmizely smutky a podzimní splíny,
prostě to všechno, co Markéta nerada.

Vysoko na nebe, hluboko do polí
Markéta létá a přitom si zpívá,
co oči nevidí, to srdce nebolí,
je totiž podzim a brzo se stmívá.

Zmizely splíny a přívaly pláče
a s nima ty protivný přízraky z minula,
připravte obvazy, dlahy a fáče,
kdyby se náhodou se zemí minula.

Podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá,
podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá.

Podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá,
podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá.

Pojď dál a zpívej

G C D G
Píseň jak pláč v uších mi zní
C D G
vchází vždy s tmou, ty přicházíš s ní,
D C G
do mých dveří tiše vstoupí tvůj smích,
C D7 D+
sám teď být byl by hřích.

G C
Ref. : Pojď dál a zpívej a se mnou se dívej
G D7 D+
jak stárne svět a my stárnem s ním.
G C
Mám stále rád, co rád měl jsem dříve,
G D7 G
jen teď možná líp už to vím.

Krásnou a zvláštní léta tě znám,
pojď dál a zhasni, já bydlím tu sám.
Jen málo, ale trápím se tím,
mám spoustu chyb, já to vím.

Ref. :

<u>Pojďme se napít</u> *Křesťan a Poutníci* K 2

C F G C
Pěkně tě vítám, lásko má,
Emi F C G F Emi Dmi
tak trochu zbitá a víc soukromá,
C F Emi Ami
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
F Emi Dmi C G G7
jednou za sto let?

G C F Emi Dmi
<u>Ref. :</u> [: Pojďme se napít, pojďme se napít,
C Dmi F C
ať nám mají z čeho slzy týct. :]

V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

<u>Ref. :</u> Pojďme se napít …

V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

<u>Ref. :</u> Pojďme se napít …

Poraněný koleno *Pacifik*

Dmi C
Poraněný koleno to místo jméno má,
Dmi C
krví zpitá země, co tance duchů zná
Dmi C
víru psanců štvanejch a z kulovnice strach
B A7
země, která skrývá zlatej prach

Dmi C
Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam,
Dmi C
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám.
Dmi C
Z hanby bledých tváří, co prej dovedou žít
B A7 Dmi
s písmem svatým přes mrtvoly jít.

Dmi B F Dmi F Dmi
Ref: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas zazní hlas, zazní hlas touhy mý
B F Dmi F Dmi
Siouxové táhnou z rezervací zas táhnou zas, táhnou zas stateční.

Poraněný koleno je místo prokletí
Siouxové táhnou jak tenkrát před léty
pošlapaný právo kdo v zemi oheň má
komu slova jsou tak zbytečná.

Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem tyhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál tam,
kde hrdý Sioux věčně stál.

Ref: Až z větrnejch plání…

Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.

Tři sta bojovníků tak jako jeden muž,
neproklá jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát
i jejich děti chtěj si tady hrát.

Ref: Až z větrnejch plání… (2x)

Poučení pro osoby vstupující do jednací síně *Ivo Jahelka*

D D7 G A
Poslyšte poučení pro osoby vstupující do jednací síně,
D G
platí pro účastníky, soudní znalce, všechny svědky, veřejnost i tchýně,
H Emi
neznalost neomlouvá, a tak prosím soustřeďte se na tuhle tu látku,
A D
protože je to trochu obsáhlejší, tak to vezmem pěkně po pořádku.

Při vstupu nutno sejmout z hlavy klobouk, beranici, rádiovku, šátek,
pokud jste příslušníky ozbrojených sil ve službě, tak výjimku máte,
stejně tak jste-li dáma, pardon žena, co apartní klobouk neodkládá,
jestliže dle pravidel společenských evidentně bonton si to žádá.

Chápu, že neposedné choleriky v soudní síni mnohdy leccos svědí,
jenomže při jednání všichni pěkně ukázněně na svých místech sedí,
doma si každý žvaní, kdy chce, co chce, křičí, ječí, a hlavně to svoje,
zde mluvit je možno jen se souhlasem samosoudce a zásadně vstoje.

A každý slovní projev musí býti hlasitý a též srozumitelný,
na závěr při rozsudku vyhlášení předepsán je postoj rovný, čelný,
kterak že oslovovat v soudní síni zúčastněné, jasné je nad slunce,
no přece jednoduše – pane, paní nebo slečno, s připojením funkce.

Například paní státní zástupkyně, pane soudce nebo pane svědku,
nikoliv stará čůzo, satorie, notoriku, hajzle, bábo, dědku,
důstojnost ani postup jednání se nikdy nesmí v soudní síni rušit,
zejména co tam není dovoleno, musíte znát, nestačí jen tušit.

Můžete sice s sebou chleba, řízky, cigarety, slivovici vzíti,
bohužel v soudní síni není možno pokouřiti, jísti ani píti,
jednání řídí soudce a pokynům jeho každý podřídit se musí,
třebas že hluboce s ním nesouhlasí a z té křivdy má už kůži husí.

Pokud se otvírá vám kudla v kapse, kalašnikov berete ze skříně,
se zbraní není ovšem dovoleno vstupovati do jednací síně,
kdyby si třeba někdo v soudní síni na kameru točit chtěl svůj rozvod,
musel by požádati předem soudce a ten by pak o žádosti rozhod.

Kdo snad by se v rozporu s poučením tímto choval či dal jiný popud,
tak ten se vystavuje nebezpečí ukládání pořádkových pokut,
kdo by se choval značně urážlivě a pořádek v síni rušil hrubě,
může být i z jednací síně soudcem vykázán ven díky té své hubě.

Tak to je poučení pro osoby vstupující do jednací síně,
platí pro účastníky, soudní znalce, všechny svědky, veřejnost i tchýně,
chápu, že musíte mít z toho všeho zákonitě hlavu jako dýně,
A D C D G
věřte mi, že nežli v té soudní síni, lepší hledat pravdu je ve víně.

Poutník a dívka — *Spirituál Kvintet*

A
Kráčel krajem poutník, šel sám,
D **A**
kráčel krajem poutník, šel sám,
C# F#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H **H7** **E4sus E7**
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:

"Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:

"Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"

Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.

Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H **E** **A D A**
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Pozor, tunel! *Kamelot*

Ami **F7maj**
Slyšíš rachot kol a k rozednění půlhodina schází,
Dmi7 **Emi13** **Ami**
Sára protře rosou oči a prázdný kapsy obrátí.
Ami **F7maj**
Váš brácha severák vyfouká z vlasů zbytky sazí,
Dmi7 **Emi13** **Ami**
děti kolejnic a pražců stěží se domů navrátí.
G **D** **Ami**
Už zpívá telegraf, seš jedno velký ucho
G **Fmaj7** **E7**
a ťuká zprávu zpráv:
Ami
Jimmy - Jimmy - Jimmy - Jimmy, pozor, tunel!

Jak dravec letí vlak, možná, že mašinfíra šílí,
"Honem chyť mou ruku, holka, než padneš k vekslu na zobák."
Ten blázen žene stroj, že se snad zastaví až v Dillí,
je špatný znamení, když v nebi krouží černej pták.

Už zpívá telegraf ...
/: Jimmy - Jimmy - Jimmy - Jimmy, pozor, tunel! **:/ 7x**

Pražce — *Pavel Dobeš*

A **E7**
Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.

A
Ref 1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
E7 **A**
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce, stojím v České Třebové a všude kolem pražce.

Ref 1: Vždyť je jaro…

Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce, posadil mě na lavici z dubového pražce.

Ref 1: Vždyť je jaro…

Provedl mě domem - nikde kousek zdiva, všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

Ref 2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

Plakáty nás informují:"Přijď pracovat k dráze, pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."

Ref 1: Vždyť je jaro…

A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš, upečeš i krávu na železničních pražcích.

Ref 1: Vždyť je jaro…

A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec, když na nohu si pustíš železniční pražec.

Ref 1: Vždyť je jaro…

Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce, posílá mu na vojnu železniční pražce.

Ref 1: Vždyť je jaro

A když děti zlobí, tak hned je doma mazec, Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.

Ref 1: Vždyť je jaro…

Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou, pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

Ref 1: Vždyť je jaro…

Pamatuji pouze ještě operační sál, pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

Ref 3: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Prodavač *Michal Tučný*

G
Pojďte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláváme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme objednáme, všechno známe, všechno víme,
poradíme, posloužíme.
G C D7 G
Stál krámek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí a bonbóny a sýr a sladký mák.
G C G
Tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají a ochutnával od okurek lák.
C G A7 D7
a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou, když po obědě začal prodávat:
G C D7 G
Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč a toužil jsem se prodavačem stát.

G C
Ref. : Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka, kilo chleba, kilo cukru,
D7 G
jeden rohlík, jedna veka, všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte říct.
Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo, navážíme, za balíme,
klaníme se, to by bylo, prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

Já nezapomněl na svůj cíl
a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas,
náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.
I když nejsem králem zpěváků,
teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač
Mě potlesk hřeje do uší
a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

Ref. : Pět deka, deset deka ..

Vím, že se život rozletí
a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička,
jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.
I kdyby v roce dva tisíce
byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása,
ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ : odpovědný vedoucí.
Ref. : Pět deka, deset deka .....

Pro malou Lenku *Jaromír Nohavica*

Ami D7 G F# Emi
Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,
Ami D7 G
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami D7 G F# Emi
minomety reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami D7 G
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.

Ami D7
Ref. : Rána jsou smutnější než večer,
G F# Emi
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D7 G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D7
rána jsou smutnější než večer,
G F# Emi
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D7 G
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D7 G F# Emi
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D7 G
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G
tú tú tú …

Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

Ref. :

Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

Ref. :

Proužek *Nedvědi*

D A7 G D
Ten mír, když za kopcem svítá
G A7 D
když vystřídá se s nocí den,
D A7 G D
a proužek dýmu z dřeva slunce vítá,
G A7 D
z kytky motýl vylít ven.

D G D
Ref. : Někdo škrtne sirkou, někdo zpívá,
G A D
někdo ještě zkouší spát,
D A7 G D
u potoka do vody se dívá
G A7 D
jedna holka, co mám rád.

Vlasy sváže do uzlu a kouká,
pak vodu dlaní rozčeří,
stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.

Ref. :

mezihra

Ref. :

Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.

Ref. : **+ /:** jedna holka, co mám rád. **:/**

Překvápko — *Hop trop*

C Ami Dmi G C Ami Dmi G7
Zaslech' jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově,
C Ami Dmi C C7
někdo střelí indiánskou loď,
F C7 F C7
hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě,
F C7 F G
s ní překvapím svou milovanou choť.

Já nezaváhal chviličku, co chtěl by za tu věcičku,
hned s majitelem vyjednávám sumu,
říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.
Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
byly toho dvě narvaný tašky,
už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.
G D7
Ref. : Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
G
přestože vodákům v ČSD nepřejí,
C Cmi G
řeka nám píseň bude hrát,
D7 G
že lodě nechtěj' nikde brát.

Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
vyndal dva-tři nepotřebný díly,
co neudělat pro lásku, já pro tebe, můj vobrázku,
se nerozmejšlím nikdy ani chvíli.
Šoupnul jsem do svý aktovky dvě fungl nový mlhovky,
pár součástek a taky litřík Arvy,
vše vyměnil za lepidlo, pět latí, šrouby, tužidlo
a hlavně pikslu bleděmodrý barvy.

Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
vodáků je každoročně Mekkou,
v den D u mostu v Suchdole:"No to je voda, tý vole!",
my zírali nad rozvodněnou řekou.
Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali "prďolo",
my do svý lodi flegmaticky vlezli,
že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
to nevadí, aspoň jsme se svezli!
Ref. : Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
na trosku lodě, co volně proud nese ji,
řeka nám píseň bude hrát,
zbyla nám žížeň akorát.

<u>Překvápko II.</u> *Hop trop*

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
Když došlo k tomu koupání, kytaru kraulem dohání,
C Ami Dmi G7 C C7
já sebou pleskám jako ryba v parku,
F C7 F C7
to kdybych byla věděla, vyměnila bych manžela
F C7 F G
spíš, nežli pevnou zem za tuhle bárku.

Ani pochod Praha-Prčice mě neděsí jak Lužnice,
i když mi říkáš:"Oporu máš ve mně!"
Jak rejduješ to do roští, já chtěla bych bejt na poušti,
a ty mě nutíš nedržet se země.

Prej následovat manžela by žena váhat neměla,
co dělat, když mám vodychtivou půlku,
tak za to milý překvápko ti budu říkat "potápko",
zděšením mi lezou oči z důlků.

Vám, děti, Jano, Robíku, přivezou mámu v truhlíku,
pro tátu začnou lepší časy rázem,
leč zázrakem jsme dojeli a všichni byli veselí
a ze všeho nejvíc ten můj starej blázen.

Jestli chce, tak po roce prubnem si keňu v potoce,
podmínku mám, záchrannou chci vestu,
jinak ať hledá v rubrice pod značkou "háček - vodnice"
společnici pro vražednou cestu.

Přijela jsem v cadillacu *Pavlína Jíšová* K2

G Ami D
Ona : Přijela jsem v cadillacu
Emi C Hmi
s mlhou v očích probděných rán,
Ami G Hmi C G
a s povzdechem ranních vlaků řekla : Můj cit je vyprodán

On : Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil jsem moc ji obejmout než desátá nám zazvoní

G Ami D Emi C Hmi
Ref. : Nad krajinou čertovskej smích, nad krajinou se spoustou rýh,
Ami G C D G
vychází den pokojem mým, ujíždíte na plný plyn.

Harmonika "A"

Ona : Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích
seno v lukách a drobnej špás jistě by stál v něm za ten hřích.

On : S vámi, slečno z cadillacu,
s mlhou v očích probděných dní
však s povzdechem ranních vlaků odjedete, až zevšední.

Ref. : Nad krajinou čertovskej smích....

Ona: ***první sloka - něžně***

Přišel jsi z dálky — *Devítka*

G Hmi
Přišel jsi z dálky,
Ami G
písničku v očích, jak ses na mě smál,
Hmi
naše každodenní hádky
Ami D
ten úsměv jako vítr vzal,
G Hmi
noc plížila se k ránu
Ami D
a já ti tála v náručí,
G Hmi
tak jako písek, co se přesýpá
Ami D G
tam, kam mu vítr poručí.

G Hmi Ami G
Ref. : Někdy se mi zdá, že tvý dlaně svítí tmou,
Hmi Ami D
opuštěná s půlnočním větrem nad hlavou.

Sedím tu a prohlížím si bílej prach,
stopy tvých kroků v našem souznění,
přinesl's ho na botách,
tuláci po hvězdách se nemění,
jsem pro tebe jen přístav,
ale jsem šťastná, že smím být,
jsem klidná zátoka i chladný stín,
jsem prostě všechno, co chlap musí mít.

Ref. 2: Snad někdy se ti zdá, že jako maják svítím tmou,
to když jsi sám na prašný cestě za dálkou.

Ref. 2:

Přišel jsi z dálky,
písničku v očích, jak ses na mě smál,
naše každodenní hádky
ten úsměv, jako vítr vzal.
Noc plížila se k ránu,
a já ti tála v náručí,
tak jako písek co se přesýpá
tam, kam mu vítr poručí.
G Emi Ami D G Emi(-)
\+ **[:** tam, kam mu vítr poručí ... **:]**

Ptačí král — *Pacifik*

C F C F C
Slunce až probudí den, poslouchej ptačí sněm,
G7 C
flétnu kouzelnou hrát.
C F C F C
Sám musíš cestou svou jít, město za zády mít,
G7 C
louky budou se smát.

C F C G7
Ref. : Lejdijou, lejdijou, flétno zpívej.
C F C G7
Lejdijou, lejdijou, tón nám dej.
C F C G7
Lejdijou, lejdijou, flétno zpívej.
C F C G7
Lejdijou, lejdijou, s námi hrej.

Flétnu si stříbrnou vem, kterou věnoval jen
tobě sám ptačí král.
Zázrak s ní udělej hned, otoč naruby svět,
aby každý se smál.

Ref. :

Lásku všem milencům dej, dětem v postýlce hrej,
jak si přál ptačí král.
Bolesti trápení vem, ať si vydechne zem,
zpívej písničku dál.

Ref. :

Rozdávej života cíl, aby každý ho ctil
a byl na světě rád.
S písničkou vypučí květ, mladší bude náš svět
a ty dál budeš hrát.

Ref. :

Ptáčata

Nedvědi

G
Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezký oči uplakaný.

G
Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál,
C G
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
D7 G
za tejden jsem u trati stál.

C G
Ref: Víš, holky těžší to maj,
Ami C G
víš, holky těžší to maj,

G
Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
C G
o potocích v trávě a o znamení,
D7 G
co lidi uměj ze zloby dát.

Ref: Víš, holky těžší to maj…

G
Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
D7 G
hezký oči uplakaný.

Rande *Michal Horák* **K5**

C F
Ref: Víš já popravdě nikdy nebyl na rande **(2x)**
Ami G
Co by se povedlo co by se povedlo
C F
Tak víš to s jistotou že chceš jít s touhle předtuchou
Ami F G C
Však tentokrát bych zkusil rád to nezvorat

Víš já poprvé byl na rande s Eliškou
Co na střední jel po ní první poslední
A víš, jak to dopadlo to mi nikdo nevěří
Já z nervozity poblil ji hned u dveří a šel domů

Ref: Víš já popravdě nikdy nebyl na rande…

C F
Rande s Alicí v pivnici přes ulici
Ami G
Šlo v pohodě dokud jsme byli o vodě
C F
Pak začly lítat tequily prej abychom se sblížili
Ami F G C
Já probudil se jenom ve svý košili u Billy

Ref: Víš já popravdě nikdy nebyl na rande…

Am C F G
Am F G C F C G C

Víš já naposled byl na rande s Terezou
Co její rodiče na oběd prej hned zvou
Tak matce knír jsem pochválil a drahej ubrus podpálil
A záchodovým okýnkem se oddálil
Takže vlastně ještě jedno z lepších rande

Ref: Víš já popravdě nikdy nebyl na rande…

Víš já popravdě nikdy nebyl na rande

Co by se povedlo, co by se povedlo

Tak víš to s jistotou, že chceš jít s touhle předtuchou

Však tentokrát bych zkusil rád to nezvorat

Ref: Víš já popravdě nikdy nebyl na rande…

Ráno bylo stejný — *Žalman* — K2

G Hmi D
Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami D G
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
Emi D
A tý holce v sáčku řek´: Dobrýtro miláčku,
C G E7 Ami D7 G C G
podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici.

Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalá a nudný, byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D C G C G C G
Ref. : Ráno bylo stejný, nesváteční,
D C G C G C G
na tvářích počasí proměnlivý.
D C G
Rádio hlásilo na blatech svítá,
E7 Ami D G C G C
každej byl tak trochu sám, hm...

Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

Ref. :

Ročník 47 — *Wabi Daněk*

A, Emi7, A

A Emi Emi7 A
Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění,
Emi Emi7 A
a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
F#mi C#mi Hmi D E7
však sotva pátek odhoukaj, to pomyšlení každýho z nás svádí
A Emi Emi7 A
svý tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.

A Emi Emi7 A
Léta kráse nepřidaj a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
Emi Emi7 A
jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr troubí,
F#mi C#mi Hmi D E7
zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,
A Emi Emi7 A
a slova městem neředěná snášejí se do vyrezlý trávy.

A Emi Emi7 A
Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
Emi Emi7 A
a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou,
F#mi C#mi Hmi D E7
text není žádnej Kainar, dávno víme všichni, že je vlastně hloupá,
A Emi Emi7 A
tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.

A Emi Emi7 A
A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
Emi Emi7 A
každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl mu,

F#mi C#mi Hmi D E7
[: ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří,
A Emi Emi7 A
čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří... **:]**

Rosa na kolejích *Wabi Daněk*

C Dmi + + C
Tak jako jazyk stále naráží na vylomenej zub,
C Dmi + + C
tak se vracím k svýmu nádraží, abych jel zas dál.
Dmi G E Ami
Přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
Dmi + + C
podivnej pták, pták nebo mrak.

Dmi G C
Ref. : Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
Dmi + + C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.
Dmi G C
Telegrafní dráty hrajou ti už léta
Dmi + + - - C
nekonečně dlouhý monotónní blues.
C Dmi + +
Je ráno, je ráno /: nohama stíráš rosu na kolejích :/

Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Ref. :

<u>Růžička</u> *Spirituál kvintet*

Mezihra: D A7 D G A

D A7 D A7
Krásná růže v sadu kvetla u besídky ve chvojí,
D Hmi E A D A7 D A7 D A7
ta mé milé hlavu spletla, chtěla jí mít v pokoji,
D Hmi E A G D A D
ta mé milé hlavu spletla, chtěla jí mít i v pokoji.

Mezihra

Vykrad jsem se v noci z domu krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu, když mě chytnou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu, když mě chytnou, tak budu bit,

Pak jsem k milé s růží spěchal, na okénko zaťukal,
pantofle jsem venku nechal, na polštář jí růži dal.
pantofle jsem venku nechal, na polštář jí tu růži dal.

K ránu do bot rosa padla, posel dobré pohody,
milá pláče, růže zvadla, nedala ji do vody,
milá pláče, růže zvadla, nedala ji ach do vody.

<u>Řekněte mamce prokrista</u> *Balada pro banditu*

D A D
Řekněte mamce prokrista, ať mi večeři nechystá,
G A Emi G A D
večeři ani snídani, že já jsem zbitý, spoutaný.

Řekněte mamce prokrista, ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou.

V té první budu seděti, v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holubi.

Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát, krkavce může odehnat.

Hej hešů, hešů ptáčata, už je má hlava načatá,
hej hešů, hešů krkavec, že jsem byl dobrý mládenec.

Řekni, kde ty kytky jsou

C Ami F G
Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát,
C Ami Dmi G
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
C Ami F G
Dívky je tu během dne, otrhaly do jedné,
C F Dmi G C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ty dívky jsou, co se tady mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být?
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?
Co tu kytek rozkvétá od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
Dívky je tu během dne, otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řiditel autobusu — *The Tap Tap*

Ami
Můj novej vozejk je rychlej jako vítr
F
a silnej jako bejk,
G C E
a svět s ním chutná zas jak propečenej stejk,
Ami
život má spád, připadám si jako bych měl
F
aspoň metr šedesát
E Ami
a všechno je tak jak má bejt.

To není vozejk, mladej, tohleto je nějakej fejk,
to je kolo a s tím nesmíš do autobusu,
jó ten kdo má kolo tak musí jít z kola ven,
tak s pánem bohem pac a pusu.

E
Jsem řiditel tohohle autobusu,
F E
mám svý pravidla a svý know-how
E
Jsi řiditel tohohle autobusu
Dmi E F E
a je to autobus do stanice ouha, ouha.

S kolem svým sem nesmíš,
máš to tady černý na bílým
nechtěj abych tu řval na celý kolo
prostě si piš že když s tím kolem
ihned nezmizíš tak něco uvidíš,
nestrpím tady žádnou svoloč.

Mám malý boty,
ale práva mám úplně stejně velký jako ty
tak na to taky myslet začni,
co máš černý na bílým není až tak černobílý,
pro tebe je to kolo,
pro mě pomůcka kompenzační.

Jsi řiditel tohohle autobusu,
svět ale nejsou jízdní pruhy.
Jsem řiditel tohohle autobusu,
a ty mi se svym kolem neruš moje kruhy.

F G C
Kolo je kolo a kolem zůstane,
Dmi E
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění.
F G C
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
Dmi G
někdo má krátký nohy někdo dlouhý vedení.

Kolo je kolo a kolem zůstane,
z těch tvejch argumentů zůstává rozum stát.
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by jsi je znát.

Recitace:
Smluvní přepravní podmínky
článek 6. odstavec 15.:
"Jiné pojízdné kompenzační pomůcky
se považují za vozíky pro invalidy
pokud jsou svými rozměry
a vahou s nimi srovnatelné".

Nechci jednat kách,
a nijak zvlášť netoužím po hádkách
chci jen to na co mám nárok, na to vem jed.
Lidi jako já nežijou jenom v pohádkách
jedem v tom všichni spolu tak nás nechte jet.

Pustím tě sem s kolem a má autorita bude
rázem skolena, jak to uděláš jednou
každej to pak chce
pravidla jsou pravidla
a to uzná i každej vidlák
jestli chceš vyjímku vrať se ke Sněhurce.

Jsem řiditel tohohle autobusu,
odvolávej se třeba k Bohu.
Jsi řiditel tohohle autobusu,
příště mi vezmeš bílou hůl
nebo dřevěnou nohu.

Kolo je kolo a kolem zůstane,
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění.
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
někdo má krátký nohy někdo dlouhý vedení.

Kolo je kolo a kolem zůstane,
z těch tvejch argumentů zůstává rozum stát.
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by si je znát.

Říkal mi brácho — *Hop Trop*

C F C

C F Ami
Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
Emi G
špinavej plech nám záda hřál,
C F Ami
kolejí spojky počítaly kola vlaku,
G D G
jelo se dál, vagón to vodkejval.

V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
nic, vo co člověk by se bál,
nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
co znamenaj' pro dráhu kapitál.

Ami Emi
Ref: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
Gmi C
a naše jména byly zkrátka vedlejší,
Ami Emi
oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
Gmi G
společný nebe, dny a cesty včerejší.

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej chlap se prostě neztratí.

Ref: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád…

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej chlap se prostě neztratí.
Dmi G C
že dobrej chlap se prostě neztratí...

Samota *Wabi Ryvola* **K2**

orig: K4

C C7 F C
Do tváře čas ti hlubokou brázdu samotou vyrejval,
G F
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
G C
co je ti platný že jsi kapitán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej i když jsi kapitán.

C7 F G C Ami
Ref. : A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
F G C C7
jak máš žít, abys byl milován
F G C Ami
a tak vždy zůstaneš sám a koláč medový,
F G C
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekých cest,tam do hor a údolí
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach z odřenejch mincí, který jsem prodělal
já jenom samotu znám, tak sakra co dělat mám,
abych měl jednou na pořádnej flám.

Ref. : A tak vždy zůstaneš sám …
B C F

Sedmnáct dnů *Wabi Ryvola*

Ami Emi
Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
H7 Emi Ami Emi
tvůj krk je připravenej na provaz, kterej se houpá blíž a blíž.
Ami Emi
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
H7 Emi Ami Emi
nejradši lehnul by sis do stínu, jenom kdyby tu ňákej byl.

E7 Ami
Ref. : Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
D7 G
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli,
H7 C
v hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
H7 Emi Ami Emi
máš asi strach, jseš ale chlap a desperád.

Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot koní zní,
ubal si cigaretu poslední, než zazní obávanej hlas:
„Hands up, old boy!“, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň, že v očích ještě ocel máš.

Ref. :

Ref. : Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek šerif o něm: „Byl to chlap!“
Tak naposled pohleď na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Slib *Kamelot*

2x Ami, Emi, Ami, Emi, D, D4, D

Emi Ami
Den šel už spát za horu vzdálenou
D G
a léto voní nad trávou spálenou
C Emi
a štětce vánků z nití červánků
Edim H
snad namalují tvoji tvář.

Sevřel jsem dlaň a vešel do polí,
Kráčel tou cestou, kde bolest přebolí,
Kde slyším znova tvá tichá slova
Prosím, budeš mě mít až do smrti rád.

Ami G Emi D
Ref: Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh,
Ami G Emi D
to přísahám s čistou tváří.
Ami G Emi D
Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,
C D Ami Emi Ami, Emi, D, D4, D
ať nad tebou slunce září.

Ami, Emi, Ami, Emi, D, D4, D

Kdy spálí žár zlou knihu osudů?
Není tak vzácná jak křídla holubů,
shodila masku, zradila lásku
v den, kdy mně tvůj táta psaní dal...

Lán obilí hladil mě na rukou
a slzy z mraků byly mou zárukou,
že ještě jednou tvá ústa řeknou,
prosím, budeš mě mít až do smrti rád.

Ref: Slibuju, věř mi…

Slyš tu píseň zástupů — *Bídníci*

F B F
Slyš tu píseň zástupů ze slzavého údolí,
Dmi G
chcem tady žít, už máme bídy dost
C C7
i běd a svévolí.
F
Víme jen, že přijde den,
B F
kdy sbohem dáme temnotám,
Dmi
s monarchy zúčtujem
Gmi C7 F
a svoboda přijde k nám.

Dmi Ami
Zítra vládcové už nesmějí si s námi jen tak hrát.
Gmi Dmi
My navštívenku ohnivou jim pošlem z barikád.
B C7
Vždyť ten, koho bohové milují, umírá mlád.

Slyš tu píseň zástupů
ze slzavého údolí,
chcem tady žít,
už máme bídy dost
i běd a svévolí.
Víme jen, že přijde den,
kdy sbohem dáme temnotám,
s monarchy zúčtujem
a svoboda přijde k nám.

Půjdem hájit právo vzpřímeni i srdce dáme všanc,
naše trikolóra zavlaje a neztratíme glanc,
jen ať žije svoboda, život a vlast.
Vive la France!

Slyš tu píseň zástupů
ze slzavého údolí,
chcem tady žít,
už máme bídy dost
i běd a svévolí.
Víme jen, že přijde den,
kdy sbohem dáme temnotám,
s monarchy zúčtujem
a svoboda přijde k nám.

Snídaně v trávě — *Michal Tučný* — K2

C Ami F G
Já nejsem zdejší, jen projíždím,
C Ami F G
jsou movitější, já ti nabízím :

C G
Ref. : Snídani v trávě, teď právě prostřenou,
G7 C
loukou ráno vzbuzenou,
C7 F C
napůl v snách, hledám po kapsách čím zaplatím,
G C
dřív něž se vytratím, snídani v trávě.

Dál podle pražců, tam je můj cíl,
dám na každý nápis, že jsem tu žil.

Ref. :

F C
Kdybych měl plátno a zlatý rám,
F E7 G7
tak se do malování dám.

Jsou povolanější, jak jsem si všim,
nejsem, nejsem zdejší, tak jenom sním

Ref. : /: snídani v trávě :/

Sochám brečí déšť na obočí

bratři Ryvolové

G D G G7
Modrý podzimní dny se krátí
C Edim Hmi (Bbmi)
listí spadaný trávu zlatí
C Emi D
chytám do rukou pápěří
C Edim Hmi (Bbmi)
smutnej zaleh čas do vopratí
C D G
a já stojím líně u dveří

Čekám až se můj smutek ztratí
smekám před každou dlouhou tratí
zatím nevím kterou přijet mám
jednou až se k nám slunce vrátí
možná modrým ránem zavolám

D C D G
Ref: Nedejchej slunce mává zlatou nití
D C D G
pospíchej pokud září nad hlavou
D C D G G7
zavolej kamarády oheň svítí
C D G
zpívá vítr píseň sněhovou

Sochám brečí déšť na vobočí
řekám nikdo proud nevotočí
cestám domů jít chce se snad
holkám padají slzy z vočí
nevím kterou má rád listopad

Spěchám ulicí starejch stromů
ptákům závidím že jdou domů
listí barevný potkávám
tichou hudbu hrát není komu
podzim na svý stráni chce bejt sám

Ref: Nedejchej slunce mává zlatou nití...

Edim

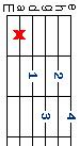

<u>Soudný den</u> *Spirituál Kvintet* K5

Ami
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G
zdál se mi sen o poslední pouti,
Ami
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
G Ami
v ten soudný den.

Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

Stůj, nechoď dál, času už je málo,
stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.

Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami
<u>Ref. :</u> Soudí, soudí pány, slouhy,
G
soudí, soudí hříšné touhy,
Ami H E
soudí, soudí, výčet pouhý, á …

Ami
Vtom se probudíš, to byl jen sen,
F
vtom se probudíš, to byl jen sen,
Dmi
vtom se probudíš, to byl jen sen,
Ami E Ami
jen pouhý sen.

Zdál se mi sen,že se nebe hroutí,
zdál se mi sen, o poslední pouti,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti,
v ten soudný den.

Zdál se mi sen, já stojím na svém místě
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
je soudný den!

Spím v obilí — *Jelen*

C F C F G C (2×)

C F C
Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
F C G
mám fůru času, a tak spím v obilí
C F C
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
F C G C
dívek a dětí a je líný letní den.

C F C F G C (2×)

Kam půjdu dál až se probudím a vstanu,
probudím a vstanu, na to ještě nemyslím,
já spím v obilí a zdá se mi právě
sen, jak přímo z láhve, starou režnou popíjím.

C F C
Ref: Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
F C G7
mám fůru času, a tak spím v obilí
C F C
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
F C G7 C
dívek a dětí a je líný letní den. (2×) …hmm…

C F C
Za chvíli vstanu, mám ještě stihnou kdesi cosi,
F C G7
slyším zvonit kosy, už mi kosí obilí,
C F C
já vím, strniště, jak nůž do zad tlačí,
F C G C
děkuju, to stačí, vzbudili mě právě včas.

C F C
Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
E Ami C7
mám fůru času, a tak spím v obilí
F C Emi Ami
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
C F C Dmi G C
dívek a dětí a je líný letní den.

C F C F C G (2x) …áááá…

C F C
Ref: Ó, ládylí, ještě mám fůru času,
F C G7
mám fůru času, a tak spím v obilí
C F C
a zdá se mi sen plný dívek a dětí,
F C G7 C
dívek a dětí a je líný letní den. (2x)

C F C F G C (2×)

Sprej

Karel Plíhal

D A
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
Em G A D
je tam holek spousta, každá druhá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej

D7 G
V levý kapse rum
E A
a v pravý sedum gum
D7 G
a desky Toma Waitse
E A
umytý mam vejce

Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá dvoustá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej

Nejprv ve sto čtyřce
udělám to Jiřce
Potom ve sto ptětce
Udělám to Bětce

Jó, dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá druhá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem ZADRŽENEJ

Stanice Jiřího z Poděbrad *Jaromír Nohavica*

Mezihra: C Dmi G C Dmi G (po každé sloce)

C F G
V metru na schodech vídáme se spolu,
C Dmi G
já jedu nahoru a ona zase dolů,
Ami F G
vracím se z noční směny, ona jde na ranní,
C G Ami F
oba jsme unavení a málo vyspaní
G C Ami
a schody jedou a nechtějí stát
Dmi G C
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trafice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míjíme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct "ahoj" a "dobré ráno",
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám létají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

Starý příběh — *Spirituál Kvintet*

C F C F
Řekl Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,
C Emi F G7
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás,
C C7 F D7 C F C F C
mává, mává nám všem svobodná zem.
C F C F
Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
C E F G7
že naše cesta ke štěstí je trnitá,
C C7 F D7 C F C F C
mává, mává nám všem svobodná zem.

C
Ref. : A kdo se bojí vodou jít,
G
ten podle tónu faraonů musí žít,
C C7 F D7 C F C F C
mává, mává nám všem svobodná zem.

Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Ref. :

Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Ref. :

Stánky — *Jan Nedvěd*

D G
U stánků na levnou krásu,
D Gmi
postávaj a smějou se času,
D A7 D
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A
Ref. : Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
D Gmi
tak málo je, málo je lásky
D A7 D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

Ref. :

Stopy sešlapaných bot *Spirituál Kvintet*

Emi Hmi Emi
V kapsách nemaj' prachy, na vlak nemaj' lístky,
G Ami H7
nad sebou jen mraky, z toho žádný zisky,
Emi Ami
propocený bundy khaki, ešus černej jako tér,
Emi C Hmi Emi
nikdo není žádnej frajer, každej hraje fér.

Maskovací celty, tele z první války,
trochu starý melty, před vočima dálky,
sešlapaný vzorky kanad, který prošly bláto, sníh,
v tornách něco ze vzpomínek, co hoří jak líh.
Ami D7
Ref. : Stopy sešlapanejch bot,
G Emi
nože ulomenej hrot,
Ami D7
v dlaních nesou dálku k nám,
F#7 H7
na mundůrech rosu chladnejch rán,
C D G
oklikou jdou kolem měst,
Edim H7
znají všechny písně prašnejch dlouhejch cest.

Mají rádi volnost nespoutanejch ptáků,
taky rachot pražců, skřípění kol vlaků,
semafor, pak dlouhej tunel, šraňky dolů spuštěný,
kytary zní po vagónech ze skal ozvěny.

Z unavenejch tváří svítí oči vlídný,
na vzdor kalendáři můžeš zůstat klidný,
bez mapy i bez kompasu najdeš vždycky cestu zpět,
i pár starejch kamarádů, co mají z vandrů svět.

Ref. :

Šaškové počmáraní — *Petr Hapka*

C H7 Dmi7 G7
Koukněte na toho fintila pod krkem žlutého motýla
Dmi7 G7 D7 G7 C G
zelený klobouček do týla šoupne si na bílou pleš.

C H7 Dmi7 G7
I když ten tralalák padá mi hlavně že vyhrávám barvami
Dmi7 G7 D7 G7 C C7
hlavně že vyhrávám barvami zase jsem šťastnej jak veš.

F Fmi C C7
Ref: Co po mně chceš pravdu či lež - zkus ty dvě rozeznat a pak se směj
F Fmi Emi Esdim Dmi7 G7
barevný svět láme mi hřbet - přesto chci být šašek počmáranej.

C H7 Dmi7 G7
Ucho mu hryžou, jak oplatku s rozběhem kopou ho do zadku
Dmi7 G7 D7 G7 C G
tvrděj že všechno je v pořádku, když mu daj mizernej plat.

C H7 Dmi7 G7
Když ale koukám se na lidi všechno tak černě zas nevidím
Dmi7 G7 D7 G7 C C7
všechno tak černě zas nevidím ještě se dovedem smát

F Fmi C C7
Ref: Ne že se snad není co bát - úzkost má tlapy jak Cassius Clay
F Fmi Emi Esdim Dmi7 G7
ten věčný strach na miskách vah - převážit chce šašek počmáranej.

C H7 Dmi7 G7
Kampak chcem ve věku rozumu strkat prý své nosy na gumu
Dmi7 G7 D7 G7 C G
určitě od rumu z konzumu tak strašně červené jsou.

C H7 Dmi7 G7
Ptám se však tebe náš osude co bude až tady nebude
Dmi7 G7 D7 G7 C C7
co bude až tady nebude dojemně pitomá show.

F Fmi C C7
Ref: Bláhová show šaškové jdou - barevnou naději vytřískat z ní
F Fmi Emi Esdim Dmi7 G7
hledáme brod uprostřed vod - my věční šaškové počmáraní.

(+ první sloka)

Šel dědeček na kopeček

Ami G Ami G Ami

Ami
Šel dědeček na kopeček zařízнout si moráka,
G Ami
nějak se mu ruka smekla, uřízl si ruku.

Ami G Ami G Ami
Ná ná ná nana ná nana na …

Šla babička na kopeček zašívat si budnu,
nějak se jí ruka smekla zašila si rukáv.

Ná ná ná nana ná nana na …

Na přechodu pro chodce, tam drtí tatra důchodce,
důchodce se vrtí, vrtí, jak ho tatra drtí, drtí.

Verze 2: Na přechodu pro chodce, tam drtí tatra důchodce,
černé brýle, bílá hůl, byl to frajer, neuhnul.

Ná ná ná nana ná nana na …

A turista v Himalájích zažil rozkoš suprgrand,
a to, když mu po zadnici jezdil yeti buzerant.

Ná ná ná nana ná nana na …

Dva vojáci do tanku zatáhli malou Vietnamku,
když vylezla potom z tanku, měla díru ve spánku.

Ná ná ná nana ná nana na …

Eskymačka s Eskymákem dělali to pod kajakem,
psi se na ně dívali, a pak to taky dělali.

Ná ná ná nana ná nana na …

Holanďan byl na majáku dělal to tam do dřeváku,
asi si zadřel třísku, teď to dělá do písku.

Ná ná ná nana ná nana na …

Dvoumetrová potvora vkročila k nám do dvora,
asi už k nám nevkročí, má motyku v obočí.

Ná ná ná nana ná nana na …

Široký, hluboký *česká lidová*

C G C F G C
Široký, hluboký, ty vltavský tůně,
C F G C
|: měl jsem já panenku, měl jsem já panenku,
Ami F G C
teď mi srdce stůně **:|**

Měl jsem já panenku, měl jsem ji dvě léta,
|: teď mi ji odvedli, teď mi ji odvedli.
po lásce je veta **:|**

Co jsem se nachodil, co našlapal bláta
|: Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal
má panenko zlatá. **:|**

Co jsem se nachodil, našlapal kamení
|: Přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal
moje potěšení. **:|**

Širý proud

Spirituál Kvintet

G C G
Ten širý proud jak přejít mám,
Emi C D
proč neumím se nad nej vznést,
Hmi C Hmi
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
C D G
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

Vždy,když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhní sluneční.

Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hleď, ruka má teď krvácí.

Tak ahoj! — *Wabi Ryvola*

C **G** **F**
Na Pacifik se náš vlak řítí a do tmy svítí
C **G**
pár žhavejch vajglů cigaret,
C **G** **F**
kamarád sehnal flašku pití, a kdo ji chytí,
C **G** **C**
ten od ní nevodtrhne ret.

Už se nám tunel v zádech ztrácí, táhnem jak ptáci
na jih do Kalifornie,
možná tam pro nás mají práci, na týhle štaci
zřejmě se špatně nežije.

C **F** **G** **C**
Ref. : Miami Beach a slunko zlatý, boys kudrnatý,
F
od léta klíč a nahý paty,
C **G**
to je naše Kalifornie,
C **F** **G** **C**
tam budu žít a jenom zpívat, pít a holky líbat,
F
když budeš chtít, přijď se podívat,
C **G** **C**
vlak ti jede v pátek, tak ahoj.

Na vekslech se nám vagón kývá, jen pár mil zbývá
do slunný Kalifornie,
hobo se pod vagonem skrývá, cesta ubíhá,
Lucie noci upije.

Zas kolem frčí známý místa a vlak se chystá,
že sjede z hor do údolí,
tulák je věčnej optimista, je duše čistá,
z dálek ho oči nebolí.

Ref. : x2

Tanečnice *Robert Křesťan*

D A G
Převrhlá židle jako symbol času,
D G D
v nočním baru a pak holé nic,
D A G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů,
D G D
poslední z tanečnic.

Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani,
i ten klobouk mám dnes naposled,
dám si ho do týla a koukám na ni,
jak šminkou obelhává svět.

D A G D G D G D A
Ref. : Josefíno zatanči mi na rozloučenou,
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou,
Hmi A G D G A Hmi A G D G A
Á-á-áá-á-áá ...

Bere si tašku moje balerína,
v ní jen klíč a láhev od piva,
porovná židle a pak pozhasíná,
a potichu se usmívá.

Otvírám dveře - brzkým rozedněním,
se pak rozmařile nechám vést,
toho kdo zvítězí nad pokušením,
čeká nebe plné jitřních hvězd.

Ref. :

Severní vítr metá svoje kouzla,
na mém vlnolamu v Tortuze,
a do mého nitra pravá tiše vklouzla,
jedna polonahá iluze.

Kdesi v mé duši tančí tanečnice,
možná odvážněji než bych chtěl,
odráží od břehů má plachetnice,
a říkejte mi Izmael.

Ref. : **x2**

Tennessee waltz *Cop*

```
          G                                G7          C
Já bych tančil, pojď má milá, hrajou Tennessee waltz,
          G       Emi          A  D
volnej jsem a hvězdy už spí
        G                          G7          C
a jen prstem kejvneš lásko a já s tebou tančím.
        G          D             G
Mám blízko tvý srdce, vždyť víš.

        G                        H7     C            G
Ref:  Nezapomínej když hrál se Tennessee waltz
                      Emi    Ami    D
pouze Ty víš, jak je to se mnou.
        G                        G7          C
Naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí
     G          D          G
jak překrásnej Tennessee waltz.

Mezihra:  G G7  C  G  Emi  A  D
          G  G7  C  G  D  G

G                                      G7          C
Někdo cizí tančí teď s Tebou krásnej Tenessee waltz
          G       Emi         A    D
smutnej jsem a hvězdy to ví
        G                    G7         C
srdce svý Tys mu dala a já jdu teď stranou
  G               D           G
a toužím zas mít blízko tělo Tvý.

        G                        H7     C            G
Ref:  Nezapomínej když hrál se Tennessee waltz
                     Emi    Ami    D
pouze Ty víš, jak je to se mnou.
        G                        G7          C
Naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí
     G          D          C        G
jak překrásnej Tennessee waltz.
```

Tereza (Osamělý město) *Hoboes*

C D G
Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svýho koně nepozná.

G D
Ref. : Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.

Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

Ref. :

Do prázdnejch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

Ref. :

Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

Ref. :

Těch pár minut *Cop*

G D Ami C G
Ref. 1: Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
D Ami C D (D,D,D,D,G Ami G)
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

G D Ami C G
To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
D Ami C D
probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:

Ref. 2: Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,
až přijdu k vám, minut pár svých dní [: jen mi dej, :] hej.

Ref. 2:

Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co [: není zlej, :] hej.

Ref. 2: x3

Těšínská — *Jaromír Nohavica*

Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C Dmi F C
moje nevěsta by byla dcera ševcova z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,

Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
na na na …

Tipperary — *Jack Judge*

jako refrén

G
Up to mighty London
G
Came an Irishman one day.
G
As the streets are paved with gold
F#7 D7
Sure, everyone was gay,
G
Singing songs of Piccadilly
Emi
Strand and Leicester Square
G
Till Paddy got excited,
A7 D
Then he shouted to them there:

G
Ref: It's a long way to Tipperary,
C G
It's a long way to go.
G
It's a long way to Tipperary
A7 D
To the sweetest girl I know!
G
Goodbye, Piccadilly,
C H7
Farewell, Leicester Square!
G C G
It's a long long way to Tipperary,
G D7 G
But my heart's right there. **(2×)**

Paddy wrote a letter
To his Irish Molly-O,
Saying, "Should you not receive it,
Write and let me know!"
"If I make mistakes in spelling,
Molly, dear," said he,
"Remember, it's the pen that's bad,
Don't lay the blame on me!

Ref: It's a long way…

Molly wrote a neat reply
To Irish Paddy-O,
Saying Mike Maloney
Wants to marry me, and so
Leave the Strand and Piccadilly
Or you'll be to blame,
For love has fairly drove me silly:
Hoping you're the same!

Ref: It's a long way…

Tisíc mil

G Emi
V nohách mám už tisíc mil,
Ami C
stopy déšť a vítr smyl
Ami D G D
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkrej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

Emi Ami D G
+ [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Toulavej — *Vojta Kiďák Tomáško*

Ami G Ami E7
Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami G F E Ami
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F G G7 C
Ref. 1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F G F
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G Ami
zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.
Každej měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Ref. 1:

Vím, že jednou někdo přijde, tiše píská:“No tak dem!“
Známí kluci ruku stisknou, řeknou:“Vítej, Toulavej!“
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabolej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen- Toulavej.

Ref. 2: **S**obotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

Toulavý boty — *Poupata* — K4

G, D, Emi, Hmi, C, Ami, D

G D Emi Hmi
Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
C Ami D
chodil tulák, boty starý na nohou,
Emi C
ať byl déšť, nebo mráz,
D G
chodil po těch cestách zas,
Ami Hmi D
cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.

Emi C D G
Ref: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
Ami Hmi C D
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
Emi C D G
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
Ami Hmi D
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák přijel k nám,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

Ref: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy…

Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od tý doby touhu mám
po horách se toulat sám,
boty toulavý, jak táta mít bych chtěl.

Ref: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy…

Trh ve Scarborough *Spirituál kvintet*

Ami G Ami C Ami D Ami
Příteli, máš do Scarborough jít, dobře vím, že půjdeš tam rád,
C G
tam dívku najdi na Market Street,
Ami D G Ami
co chtěla dřív mou ženou se stát.

Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Kde útes ční nad přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Osej ten sad a slzou jej zkrop, choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Tři tety — *Suchý/Šlitr* — K5

To bude dobrý… to má švunk… to rozfofrujem… to šlape…
…to je předehra jo? To je dlouhá předehra. Verdi, ten měl taky předehry, ty byly dlouhý…
Ty byly někdy delší než sama opera. To zahraje jen machr. Vopravdovej machr. Špičkovej!

He! Tuhle píseň měla hrozně ráda moje sestra. Jako každá píseň, i tahle je skládací.
Složil jsem jí já.
Jo představte si, moje sestra má bratra, o kterým se říká, že je mešuge. Chechecheche!
Jak to, že moje sestra má bratra a já ne?
A! Co je mi do toho.

Jsme to vůbec veliká rodina, ale piáno mám jenom já.
A i když jsem nadanej, furt mně ještě nadávaj.
Jo minulej tejden jsem si vám dal do novin inzerát esi se můžu oženit se svojí sestřenicí.
Tak mně odpověděli, že prej můžu. Cheche!

Vidíte, jak jsou pitomí? Copak já mám nějakou sestřenici? Chm… sestřenici nemám, ale jinak jsme hrozně veliká rodina. Nás, kdyby polovinu vymlátili, furt ještě nějaký zbudem.
Jenom těch tet, co mám. Šest tet, sextet … no sextet ne, ale trijó.

Ami E Ami
Mám jednu tetu v Bechyni jezdí k nám na návštěvu,
Ami E Ami
a hrabě se nám ve skříni a na dráze má slevu,
E7 Ami G7 C F C
druhou tetu mám v Kolíně má na náměstí dům,
H7 Emi H7 Emi E7
v něm sedí s kočkou na klíně a při tom pije rum.

Ami E Ami
Nejpodivnější že všech tet je ale teta třetí,
Ami E Ami
má jeden žaludeční vřed a asi sedm dětí,
E7 Ami G7 Ami F C
ta pije whisky se sodou a někdy taky bez,
C7 H7 B7 A7 D7 G7
a tahle teta náhodou má hrozně ráda jazz.

C
Sousedi, když jdou do kina tak teta světlo zhasíná,
G7
a do vzpomínek potichu se noří,
potom se chápe trumpety na kterou strýček před lety,
G7 C
hrávával při požárech svoje "hoří".

E7 Ami E7 Ami
A v melodii teskné se pokoj rozplyne
E7 Ami D7 G7
jak se ta trubka leskne a teta v kombiné

G7 C
Sousedi, když se vrací zpět nejpodivnější že všech tet
C7 F
přestane hrát a tváří se zas přísně
F Fmi C A7
a v pokoji s ní zavřená zůstává tichá ozvěna
Dmi D7 G7 C
ty její smutný opuštěný písně

Cárárá… **C G7 C** …
a jedem ještě jednou, jó?
To je zajímavý, nikdy jsem nechodil na hodiny piána a není to znát. A ty prsty jak se mihaj.
Trylek! Zbožňuju trylky. Zvonek, trylek, král a eso.

E7 Ami E7 …
Stejně, musíme si někdy zahrád v Rudolfinu, jo?
Tam je vždycky dobře utřený piáno a potom… vždycky vyvětráno!

Sousedi, když se vrací …

Tulácký blues *Pacifik*

G C7 G
Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
C7 G F# F7 E7
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
A7 D7
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.

Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.

Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.

Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.

Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Tulácký ráno *Nedvědi*

Dmi
Posvátný je mi každý ráno,
Ami **Dmi**
když ze sna budí šumící les
Dmi
a když se zvedám s písničkou známou
Ami **Dmi**
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi
Ref: Tulácký ráno na kemp se snáší,
B **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B **C** **Dmi**
tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

Ref: Tulácký ráno na kemp se snáší …

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Ref: Tulácký ráno na kemp se snáší …

U nás na severu

Jaromír Nohavica

Emi Ami H7 Emi
V Bělském lese toulají se mamuti
G D Ami C H7
když je ne o solíš, tak jsou bez chuti
G D Ami C H7
nevěřil bys, kolik to dá ro-bo-ty
Emi Ami H7 Emi
zavařovat na kyselo choboty

Ami
Ref. : Ďura světa v každém směru
Emi
co si myslíš, na to seru
H7
nemluv, bo mě mory beru
Emi E7
tak se žije tady na severu

Větry fučí ze všech směrů
když není máslo, jíme Heru
furt dva metry od maléru
Emi H7 Emi
tak se žije tu u nás

Všude kolem ve světě jsou mobily
u nás nevyroste ani obilí
psi se živí výhonkama přesliček
každá rodina má deset dětiček

Ref. :

V centru vedle sochy T.G. Masaryka
ze země jak na Islandu voda stříká
malí velcí tlustí tencí různé rasy
zadarmo si tady všichni myjou vlasy

Ref. :

Z Karolíny je vidět do Evropy
pod Radhoštěm potkáš aj lidoopy
po výplatě je tu velmi divoko
Praha daleko a Pánbůh vysoko

Ref. :

<u>Úplně levej</u> *Pokáč* K3

G H C G D

G H
Můj táta vždycky říkával a je to moudrý muž,
C G D
vždycky říkal: "Synu, neber do ruky ten nůž."
G H
Ale já ho nikdy neposlech a nůž do ruky vzal
C D G
a brutálně se celej pořezal.

Moje máma vždycky říkala, když stála u plotny:
"Synáčku můj drahý, prosím, nechoď pomoct mi."
Ale já jí pomoct šel a jí to lezlo na nervy,
páč jsme pak vždycky museli jíst z konzervy.

C G D Emi
<u>Ref:</u> Tak se, lásko, prosím nehněvej, za to, že jsem úplně levej,
C G D
byl jsem a budu vždycky na veškerý praktický činnosti.
Za to jsem však dobrák od kosti… **G H C G D**

Vzpomínáš si, jak jsem skládal skříňku z IKEY,
ten večer poprvý jsme spolu sanitkou jeli,
Nebo jak jsem tenkrát řek', že kuchyň vymaluju nám,
ten večer poprvý jsem sanitkou jel sám.

Vzpomínáš, jak jsi chtěla přibít poličku,
ta doteď na zdi drží i s kusem mýho malíčku,
nebo jak jsem loni slíbil, že ten lustr opravim,
dodnes večeříme po tmě, vždyť já vim.

<u>Ref:</u> Tak se, lásko, prosím nehněvej, za to, že jsem úplně levej,
byl jsem a budu vždycky na veškerý praktický činnosti.
Za to jsem však dobrák od kosti… **G G7**

C D G Emi
Až jednou postavím ti dům, jdi radši bydlet k sousedům,
C D G Emi
až budeš chtít strom zasadit, nech si na fórech poradit,
C D H Emi
až budeš chtít zplodit syna, tak to bych možná mohl dát,
C D
i když jak se znám, tak i na ... stej pokus
C D G
budem stý holčičí jméno vybírat.

<u>Ref:</u> Tak se, lásko, prosím nehněvej, za to, že jsem úplně levej,
byl jsem a budu vždycky na veškerý praktický činnosti.

Tak se, lásko, prosím nehněvej, za to, že jsem úplně levej,
byl jsem a budu vždycky na veškerý praktický činnosti.
Za to jsem však dobrák od kosti…

Válka růží — *Spirituál kvintet*

Emi Ami H7 Emi C H7

Emi Ami Emi H7
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down,
Emi D Emi H7
nad ztichlým polem válečným, derry down,
G D H7 Emi C H7
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Emi Ami H7 Emi
je válka růží, derry derry derry down, hej down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.
Na těle mrtví krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody žijí, jeden hněv, derry down.
Kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lankastrům?
je válka růží, derry derry derry down, down.

Dva rody, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down.
Ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down, down.

<u>Vandrovní</u> *Jaroslav Samson Lenk* K2

G Ami C D7 G

G Ami
Svět byl krásnej, umytej, jak pěkná holka, co má dvacet,
C D7 G C G
a já sám celtou přikrytej chystal se dál, pročpak se vracet.

Petr nás máchal celou noc a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc, daleko dřív, než přišel den.

Emi Hmi C G
Ref: Bylo to prostý a jako prvně znovu,
Emi Hmi C G
znám chvíle prostý, v noci slýchám sovu,
Emi Hmi E Ami
spali jsme pod stromy v čekárnách podél dráhy,
A7 D7
promrzlí doufali, že rozední se záhy.

Mezihra: G Ami C D7 G C G

Les kouřil jako ranní čaj a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj, trpěl jsem jednou ze svých nálad.

Pak píseň napsal na papír, kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr, slepýš, pyl, jen smutek, že už musím domů.

Ref: Bylo to prostý a jako prvně znovu…

G Ami C D7 G C G

Vánoční kapr *Jaromír Nohavica*

C Ami
U nás v rybníce dole pod hrází
F G
žije kapr který mne životem provází
C Ami
Je tam schovaný v hlubině
F G
Nikdo o něm neví jenom já o něm vím jedině
C Ami
Chodím ho krmit drobím mu veku
F G
Je to Metuzalém nejasného věku
C Ami
před vánoci ho vylovím a schovám v neckách pod jedlí
F G
Aby ho nenažranci nechytli a nesnědli

a tak přežijem další vánoce
Kolem běží čas jak maratónec rok po roce
A pak na Štěpána když pominou důvody
Ho prostě vezmu do igelitky a šoupnu do vody
Ať se tamschová ať se tam skryje
Ať si tam v klidu celý rok žije
Kapr

Svět se mění jeho se to málo týká
do toho rybníka byla vysazen za Masaryka
Přežil potvora všecky režimy
Ty co můžu i ty co v žaludku leží mi
On není partyzán on není komunista
On není disident ani humanista
Je to kapr moje tradice
Že aspoň něco nemění se v téhleté republice

Že možná přežijem další vánoce
Kolem běží čas jak maratónec rok po roce
A pak na Štěpána když pominou důvody
Ho prostě vezmu do igelitky a šoupnu do vody
Ať se tam schová ať se tam skryje
Ať si tam v klidu celý rok žije
Kapr

V blbým věku — *Xindl X*

C G
Ujel mi vlak i poslední metro,
Ami D7
ještě jsem nebyl in a už jsem retro,
F G
než jsem se z pulce vyloup v samce, co má všechno pod palcem,
F G
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

Ujel mi vlak, tak už to chodí,
hlavu nevěším, pojedu lodí,
než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody
a počkám si až retro zase přijde do módy.
F G Ami
Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
F G
byť čas utíká víc, než je milo,
F G Ami
stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
F E
no jo, ale co když už bylo?
Ami F C
Ref. : Včera mi bylo málo, dneska je mi moc,
G
jak se to stalo, nevím,
Ami F G
každopádně jsem zas v blbým věku
Ami F C
a jedu mimo trať a říkám si tak ať,
G F
vždyť všechny mosty vedou beztak
G Ami
po stý přes tu stejnou řeku.

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.
každopádně jsem zas v blbým věku
a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu
a jsem radši vám všem pro smích, než abych byl sobě k breku.
F G Ami F G Ami
Na - na - na… - včera mi bylo málo, dneska je mi moc **x2**

Ujel mi vlak před rokem v dubnu,
ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu,
jak dopustil jsem to,
že život protek mi mezi prsty,
nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.

Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
teď mám v kapse jen poslední kilo,
stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
no jo, ale co když už bylo?
Ref. : Na na na.... x2

Včelín — *Čechomor* — K5 (orig.)

Ami G Ami G Ami G Ami Emi Ami

Ami G Ami G
[: Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Ami G Ami Emi Ami
Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína :]

Ami C
Ref: [: Dole dole dole dole dole dole
G Ami
Hej dole dole dole dole u včelína :]

[: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna :]

Ref: Dole dole dole… (2×)

[: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje
Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :]

Ref: Dole dole dole… (2×)

[: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi
Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali :]

Ref: Dole dole dole… (2×)
A A A
+ hej, hej, hej

<u>Večer křupavých srdíček</u> *Vlasta Redl*

D D9 H7
Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi Gmi A
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D D9 H7
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi A D
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

G C D
<u>Ref. :</u> Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G C D
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G Cmaj7 Cmi
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi Emi7 Ami D G
a chce se žít, žít víc než jen dost.

Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

<u>Ref. 2:</u> To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

<u>Ref. :</u>

Veď mě dál, cesto má — *Vlasta Redl*

G Emi
Někde v dálce cesty končí,
D C G
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D C G
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G D Emi C
Ref. : Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já
G D C G
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Ref. :

Emi D G
Pak na patník poslední napíšu křídou
C G D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi F
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C G D D7
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

G D G
Ref. : + **[:** veď mě dál, cesto má ... **:]**

Vlajka *Brontosauři* **K5**

Ami E
Vše tone v snách a život kolem ztich,
E7 Ami
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
A Dmi
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
Ami E7 A
z písniček známých vše jistě vytuší.

A D E7 A
Ref. : Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
C# D
hned se s mráčky snoubí,
A E7
vlát bude zas, až mládí čas
A
opustí nás.

Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kterés míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Ref. : Vlajka vzhůru letí ...

V lese — *Pokáč*

F C G Ami F C G

F C G Ami
Dneska všichni říkají a všude píše se
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese
A já bych řek že na tom kruci asi něco musí bejt
když o tom zpívá na svým albu už i Justin Timberlake **F C G Ami**

Já do přírody od přírody vůbec nechodím
mám však spoustu přátel hipsterů ti mi jistě napoví
Aha tak omlouvám se prý že tam též nikdy nebyli
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili
F
A tak šel jsem tam však byl jsem zpátky hned
G
páč tam maj fakt marnej internet

F C G Ami
Ref: Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu
F C G Ami G F C G F C G
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu **(2×)** (tak ukrutnou nudu tak ukrutnou nudu)

Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil svý boty značky nike
Žádnej signál žádná wifi žádný data zde nemám
teda data jsou tu ečko, a to fakt nepočítám **F C G Ami**

Světlo pro selfíčka je zde ultra zoufalý
řek bych že kdyby to tu vykáceli líp by uďáli
Ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchoďák
tam moh bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták
F Ami
Samá houba čerstvej vzduch a samej hmyz
G
do přírody fakt chodit neměl bys
Ami
Ref: Dneska jsem v lese byl… **(2×)** (tak ukrutnou nudu)

F C G Ami
oo oo ooo jak se do lesa volá tak se z něj ozývá
oooooo tak poslouchej mě lese já mám radši obývák
oooooo proč vyrážet na místa lidstvem netknutý
ooooooo když tam nejsou žádný zásuvky a žádný bubble tea

Dneska jsem … v lese byl, … bylo to … naposled …
F C G G
Abych maily vyřídil, musel jsem vylízt na posed

Ref: Dneska jsem v lese byl…

<u>Vodácká holka</u> *Hop Trop* K2

C Dmi F G C Dmi F G
Když vlny se valí a peřeje řvou a šutry z nich civí jak sůvy,
C Dmi F G C Dmi G C
loď praská a umrlčí zvon bije tmou, tak řekni, kdo pomoct ti umí.

Ami Emi F C Ami Emi G C
Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď, pak ječí jak staženej z kůže,
Ami Emi F C D G
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok, co za každý cvaknutí může.

Je pěkná jak ráno a voní jak les, když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes, ta holka, co při tobě spává.

F Ami G C F C G C
<u>Ref. :</u> Tu vodáckou holku si navěky nech, netop ji, nezaháněj,
Dmi Ami Emi Ami
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
Dmi C D G
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
C Dmi G C Dmi G C
jí poctivě odevzdávej, a lásku za lásku dávej.

F C G C F C G

Kdo připálí rejži a přesolí čaj, kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj, kdo zná všechny písničky trempů.

Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob, kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop' a po kom se celej den stýská.

Až vlasy nám odbarví nebeskej král a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál" a na pádlo polož jí růži.

<u>Ref. :</u>

Voděvzdorné šibenice *Pokáč*

C F G C

C
Že se zase blíží svátek vánoční
Ami
Poznáš, když přeplácanej strom ze staromáku ční
Emi
Že je to nejkrásnější období už za chvíli
Fmi G C
Poznáš, když jste si právě v bance na dluh půjčili

Že za chvíli oknem vletí ježíšek
Poznáš, když pod svetrem se dvojnásob ti zvětší špek
Že je to nejposvátnější den v roce hnedka víš
Když předstíráš radost z toho zo zejtra vyhodíš

C E F C
Ref: Ještě že Vánoce jsou jen jedenkrát v roce
F Ami G G7
Kdyby i v létě byly saláty by se kazily
C E F C
Kapři by měli vztek až by jim to někdo řek
F G F G F G
Než mít depky půlrok každý páchali by sebevraždy v sádkách pak nezbyde nic
C
Krom voděvzdorných šibenic

C
Ding dang ding dang dong, ding dang ding dang dong
F G C
Ding dang ding dang dong, ding dang ding dang dong

Táta spí a máma peče cukroví
Že přitom tajně nasává rum nepoví
Ještě, než stihne nazdobit perníčky
Na šrot sebou flákne podél ledničky

Nestihla nazdobit ani kokosku
A rum jí v krvi natekl až do mozku
Když táta vstal a mámu v bezvědomí zřel
Duchapřítomně pro cukroví do Lidlu sjel

Ref: Ještě že Vánoce…

Ding dang ding dang dong, ding dang ding dang dong Vánoce
Ding dang ding dang dong, ding dang ding dang dong Kometa
Ding dang ding dang dong, ding dang ding dang dong František
Ding dang ding dang dong, ding dang Ringo Čech

Ještě že Vánoce jsou jen jedenkrát v roce
Kdyby i v létě byly saláty by se kazily
Kapři by měli vztek až by jim to někdo řek
Než mít depky půlrok každý páchali by sebevraždy v sádkách pak nezbyde nic
Krom voděvzdorných šibenic

<u>Všech vandráků múza</u> *Žalman*

G F7maj G
Přišla k nám znenadání hubená až hrůza
F7maj G F7maj G
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech.
F7maj G
To nebyl hřích po nocích než po kytaře sáhla
F7maj G F7maj Emi
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G C G C G
<u>Ref. :</u> Haleluja zavírá se brána my zpívat chcem do rána než napadá sníh.
Emi D G C G C G C G
Haleluja kteroupak si dáme než skončíme s ránem na hřbitově obutých.

Na Moravě z demižonu dobré víno pila
tak mezi náma žila spousty hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit
budeš mi holka sloužit a oženil se s ní.

<u>Ref. :</u>

Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city na obyčejnej lid.
Za pár let tahle múza dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

<u>Ref. :</u>

Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu
má roztrhanou blůzu…

Zabili, zabili

G C Ami C G
Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

G C
Ref: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.

Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

Ref: Bylo tu, není tu…

Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

Ref: Bylo tu, není tu…

Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

<u>Za chvíli už budu v dáli</u> *Michal Tučný* **K 2**

G
Hučku svou na pozdrav smekám,
Ami
světla vlaku vidím plát,
D
tak na svůj nárazník čekám,
C **G**
už jsem tě měl akorát.

Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček,
že pláchnul půlnočním expresem.

<u>Ref. :</u> Za chvíli už budu v dáli,
za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí,
nebudu mít ani šajn.

Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naši lásky tutovej.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

<u>Ref. :</u>

<u>Zadek jak žok</u> *Jaromír Nohavica*

Ami E Ami

Ami Dmi
Zadek jak žok
E
má Aňa Kuzněcová
Ami
devatenáctý rok
Zadek jak žok
a co se týče chlapů
velký psychický blok

Dmi G7
Co všechno Aňa už zkusila
C G
na kurzy tai-chi chodila
Dmi E
Na trenažéru běhala
Gmi A7
po páté hodině nežrala
Tuky a cukry nemíchala
k vonným olejům čichala
vibrační pásy nosila
Ami E Ami
k Pánu Bohu se modlila

A zadek jak žok
má Aňa Kuzněcová
dvacátý třetí rok
Zadek jak žok
a co se týče chlapů
velký psychický blok

Aňa se fakt už naštvala
do Tibetu se vydala
inspirovaná reklamou
za jedním tamním Dalajlámou
Řekl jí: „Z toho tě dostanu
za tři sta tísíc jüanů
Sestoupí na tebe Buddha
a veliký zázrak se udhá”

A zadek zmizí
Za necelý rok zde u nás
je po celé krizi
Zadek zmizí
a chlapi pohrnou se
jako v televizi

Co všechno s Aňou tam dělali
hořícími šípy jí píchali
tygřím masem ji živili
žalozpěvy lámů budili
Ve sněhu spát ji nechali
na boso po zádech běhali
do nory k medvědům hodili
a po roce konečně zjistili

Že zadek jak žok
Aňa Kuzněcová
promrhala rok
Zadek jak žok
a co se týče chlapů
…blok

Aňa se fakt už naštvala
na život jinak se dívala
chmury a stesky zahnala
na zadek se vykašlala
Po roce chlapa potkala
komplet mu imponovala
Pamatujte, holky zdejší
že zadek není nejhlavnější

Dcerka má rok
a Aňa, za svobodna Kuzněcová
ruce dává v bok
Její dcerka má rok
a Aňa, za svobodna Kuzněcová
zadek má jak žok

<u>Zafúkané</u> *Fleret*

Ami A2 Ami A2 F Ami A2 Ami A2

Ami A2 Ami A2
Vetr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
<u>Ref:</u> [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi(E) E(Ami)
kolem mňa všecko je zafúkané. :] **Emi D G H7 2× (+ Emi)**

Ami A2 Ami A2
Už vašu chalupu z dálky vidím,
Ami C G Ami
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
C G C
snáď enom pár kroků mi zostává,
F C E Ami
a budu u tvého okénka stát.

Ami C G C
<u>Ref:</u> [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi(E) E(Ami)
okénko k tobě je zafúkané. :] **Emi D G H7 2× (+ Emi)**

Ami A2 Ami A2
Od tvého okna sa smutný vracám,
Ami C G Ami
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
C G C
spadl sněh na srdce zatúlané,
F C E Ami
aj na mé stopy - sú zafúkané.

Ami C G C
<u>Ref:</u> [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi(E) E(Ami)
mé stopy k tobě sú zafúkané. :] **Emi D G H7 2× (+ Emi)**

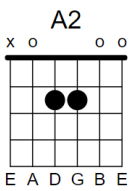

<u>Za ruku mě vem</u> *Žalman* K2

Ami **Emi** **Ami**
Vaptaptá tadaptá vaptaptýdap tadaptá tádaptadá vaptadaptá daptadá

Ami
Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
Emi **Ami**
když se navracíš k ránu po špičkách,
Ami
za pár babek jen já prohrál jeden flám,
Emi **Ami** **Dmi7 E7**
jeden blbej den v noci do dna splách

Ami
Ref: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
G **Ami**
páni se maj, mají na zemi ráj,
Ami
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
G **Ami**
můžem se smát a na blázny si hrát

Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, lásko provdaná

Ref: Často nás napadá ...

Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává

Ref: Často nás napadá ...

Ami **Emi** **Ami**
Vaptaptá tadaptá vaptaptýdap tadaptá tádaptadá vaptadaptá daptadá ...

<u>Za svou pravdou stát</u> *Spirituál kvintet* K2

Mezihra : **Ami Emi Ami C G F Ami E Ami**

Ami G Ami
Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Dmi Ami E7 Ami
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
Ami E7 Ami
<u>Ref. :</u> /: Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.**:/**

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněls.

<u>Ref. :</u> Že máš za svou pravdou stát...

Mezihra

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

<u>Ref. :</u> Tak hleď za svou pravdou stát...

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.

<u>Ref. :</u> Neměl za svou pravdou stát...

Mezihra

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, který dobře znáš z dob, kdy jsi bejval mlád.

Všichni bez nástrojů:

Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

<u>Ref. :</u> Musíš zta svou pravdou stát....

<u>Zatanči</u> *Jaromír Nohavica*

Emi G D Emi
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
<u>Ref. :</u> Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojď.

Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď.

<u>Ref. :</u>

Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

<u>Ref. :</u> x2

<u>Zatímco se koupeš</u> *Jaromír Nohavica*

Hmi D
Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
G A7 D
na největší loupež ve mně se střádá,
Gdim Hmi
tak, jako se dáváš vodě,
Fdim A7
vezmu si tě já, já - zloděj.

Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D
<u>Ref. :</u> Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
Emi G D
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
Emi G D
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
Emi G D
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

Emi A7 D Emi A7 D
<u>Ref. :</u> + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

<u>Zatracenej život</u> *Greenhorns*

C F C G
To bylo v Dakotě vo vejplatě,whisky jsem tam pašoval,
C F C G C
a že jsem byl sám jako kůl v plotě, s holkou jsem tam špásoval.

Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka, okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej býk se k nám hnal.

C F C G
<u>Ref. :</u> Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál, pak jsem ho za rohy vzal,
C F C G C
udělal přemet a jako tur řval, do dáli upaloval.

To bylo v Dawsonu tam v saloonu a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu, na život jsem nadával.

Zatracenej život, čert aby to spral, do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.

<u>Ref. :</u>

Jó, rychle oplácí tenhleten svět, než bys napočítal pět,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.

Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty, zavětřil jsem neštěstí.

<u>Ref. :</u> Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál, potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dáli upaloval.

<u>Zelený pláně</u> *Spirituál Kvintet*

Dmi Ami E Ami

Ami Dmi Ami E Ami Dmi C G
Tam, kde zem duní kopyty stád znám plno vůní co dejchám je tak rád
F G C A
čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi G C E Ami Dmi Ami E Ami E
kouř obzor cloní jak dolinou je hnán, rád žiju na ní v tý plá - ni zelený.

Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnal já měl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám, sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C
<u>Ref. :</u> Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F G C E
jen jako dřív mě žití netěší
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami Dmi H7 E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

Pak až se doví, doví z větrnejch stran, dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží sem, do mejch dlaní v mý pláni zelený.

<u>Ze soboty na neděli</u> *Václav Neckář* K2

G C G
Znám kout, tam je louka a na louce tůň
Emi A7 D
a stáj odkud kouká a řehtá se kůň
G G7 C Hmi C G G7
a sůva tam houká a hedvábnou tmou, ta louka si brouká tu mou.

C G
Ref: V hrstích mám koltů pár ze tmy smrt na mě zuby cení,
C G
banditi nocí jdou krást,
C Hmi Emi
taky snad račte znát tyhle příběhy vážení
Ami D G
i vám jednou bylo sedmnáct.

G C G
Stan mám vedle ranče, kde chodí jak páv,
Emi A7 D
můj bůh, jménem Anča, co do ní jsem paf,
G G7 C Hmi C G G7
když spím slyším v ranču houf Komančů výt a sám jdu se pro Anču bít.

Ref: V hrstích mám koltů pár ze tmy smrt na mě zuby cení…

G C G
Znám kout, tam je louka a říčka a háj,
Emi A7 D
a písek jak mouka a rybářskej ráj
G G7 C Hmi C G G7
a sůva tam houká a hedvábnou tmou ta louka si brouká tu mou.

Ref: V hrstích mám koltů pár ze tmy smrt na mě zuby cení…
+ i vám jednou bylo sedmnáct.

<u>Zítra ráno v pět</u> *Jarek Nohavica*

Ami C
Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví
F G7 C Ami
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dmi G7 C Ami
z očí pásku ztrhnu si, to abych viděl na nebe
Dmi E7 Ami A
a pak vzpomenu si, lásko na tebe...

Dmi G7 C Ami Dmi E7 Ami

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejne tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju...

Až mě zítra ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi...

Až mě zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij...

Zlatý hřebík noci — *Znouzectnost*

´Emi C G D
Na zámek se sjeli hosté vzácní
Emi C G D
nádvoří je plné kočáru
ihned jak se setmí fanfáry zazní
a panstvo se chopí poháru
panáček v livrej na spinet hraje
pod tíhou jídla praskají stoly
tisíce svíček na bráně do ráje
sloužící nesou pečený voly

G C D
Voly nesou pečený voly
D G
Na zámku se dneska tančí
C D
a pod kopcem v hospodě bodaj nože do stolu
D G
na zámku se dneska tančí
C D
a pod lesem v chalupách se asi něco chystá
D G D G
co asi, co asi, co asi, co asi, co asi, co asi
D G C D
co asi, co asi, co asi, no co to asi bude

Hosté přijeli zblízka i z dáli
slanvost už nabírá správný spád
z bezedných sklepu sudy se valí
je krásné žít-je krásné se smát
vzduchem poletují bílé paruky
o zbyky pod stoly čoklové se perou
nejen láhve putují z ruky do ruky
v seně páni laškují s kuchařovo dcerou
Dcerou, s kuchařovo dcerou,
Na zámku se dneska tančí...

Poslední až k bráni potáhnou hosté
bude jim chybět pozvání
nahradí je totiž-je to tak prosté
sbírka vidlí cepu a pochodní
zámek se rozsvítí jako lampion
velký zlatý hřebík nocí bude zářit
nebem si zatančí jisker milion
až nezvaní zvané lesem budou honit
Honit, lesem budou honit,Na zámku se dneska tančí...

Zpívám písně větru z hor *Greenhorns*

Předehra: **F C F**

C F C F
Sem se vracím, tak měkkou trávu náruč kopců má, na nich spím,
C F C F
větrem voní, o hřívách bílých koní se mi zdá, když tu sním.
Emi F C
Pak se brodím v řece, kde mi přece každej kámen čapkou mechu kývá,
F C G F C
je tu stín a sladkou příchuf vermutů ta stráň nad řekou plná kytek mívá.

Emi
Ref. : Cár mlhy vítr protrhává
F C F
a najednou všecko ve mně zpívá, každej pór, já se
C F C Emi
šťastně směju, cítím vítr z hor, slunce mlhu
F C F
rozčesává, obloha je jako modrej vor hm a já
C G C F
zase zpívám písně větru z hor, větru z hor, větru
Emi C G C
z hor a já zase zpívám písně větru z hor.

Rád tu bývám a poslouchám, jak vítr začne vát, to mám rád,
měkce hladí. Na struny větev písně začne hrát, chci je znát.
Jak prospektor tu hledám zrnka zlatý, který slunce rose dává hm,
já do dlaní je sbírávám a pak o bludnej kořen zakopávám.

Ref. :

Zrcadla *Marien* **K1**

C Dmi
V kalužích, po dešti umíněném,
G
zrcadlí se nebe a pouliční šeď
C Emi F
Utonulá v moři anonymních tváří,
Ami D
s pocuchanou vírou, jak Magdaléna Máří,
C Dmi G C C7
Špičkou boty lehounce ten chmurný obraz světa roztříštím.

C7 F G C
Ref: Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
C7 F G C
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
C7 F G C
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,
Emi G
narodil se v prázdném století.

Do větru jdou slova plná přání.
Není vůbec snadné hledat stejnou řeč
S večerem, když člověk cítí osamělost
Nemusí hned s lahví hrát si na dospělost
Spočítej si hvězdy a hned se najde cesta kudy dál

Ref: Kdo zkouší stavět ...

Ami C G Ami C G

G Ami
Na cestu nám ještě slunce svítí
D
Proč si lámat hlavu se ztrátou iluzí
G Hmi C
Najdeme-li v sobě i pro druhé chvilku
Emi A
Neskončila ještě doba romantických snílků
G Ami D G G7
Znovu s moudrou hloupostí vracíme se zpátky do lesů

G7 C D G
Ref: Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou,
G7 C D G
mezi ošklivostí slov a krásou labutí.
G7 C D G
Kdo hledá souvislost mezi důvěrou a vírou,
Hmi D
narodil se v prázdném století. **(2×)** + Kdo zkouší stavět most mezi černou a bílou…

Zrození hvězd ***Kamelot*** **K2**

G, C, Emi, D

G C
Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
Emi D
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
C Emi D
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.

Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

C Emi D
Ref: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
C Emi D
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
C G G, C, Emi, D
všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

Let létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.

Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.

Ref: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy… (2x)

Zvláštní rána — *Nezmaři*

Amaj7 C#mi
Když je půlnoc vzpomínkou,
Hmi E7
k ránu už jen chvíle zbývá,
Amaj7 C#mi
najednou se nechce spát
Hmi E7
a s divnou lehkostí se zpívá.

D G#7 C#7 F#mi D
Ref: Všichni, kteří ve svý krvi stejnej bacil maj,
A E D A
tak se v těchhle zvláštních ránech potkávaj.

Víno zvláštní kouzlo má,
v duších přehrady se hroutí,
pak se snadno vzpomíná
na zámek z vrbovýho proutí

Ref: Všichni, kteří ve svý krvi ...

A když za oknem je den,
lampy dohasínaj,
barman dávno šel už spát,
venku ptáci forte zpívaj

Ref: Všichni, kteří ve svý kr vi ...

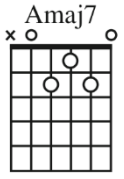

<u>Zvláštní znamení touha</u> *Wabi Ryvola* K3

Ami Dmi
Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
E7 Ami
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi G7 C
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů blíží se s duněním vodopádů.
A7 Dmi G7 C
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
Ami Dmi6 Ami6 E7 Ami
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.

C Emi Ami E
<u>Ref. :</u> Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F Dmi A
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C Emi Ami E
zvláštní znamení Woodcraft, v nohách tisíce mil,
F Dmi A
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

<u>Ref. :</u>

<u>Žába</u> *Jaromír Nohavica, Pavlína Jíšová* **K4**

C Ami D G (3×)
C Ami Emi D

G D Emi C G D Emi C
Řekla jsem jednou bylo to na svatého Valentýna
G D Emi C G D Emi C
Vezmi mě s sebou do noci, kdy se vůbec neusíná
Emi D G C Ami Emi D
Dal jsem ti papírový lampión a pak jsem už ztratil i hlas
Emi D G C Ami D
Na věži za kostelem zazněl zvon a čas míjel nás

C Ami D G
Ref: Pojď se mnou na Černou věž říkat ámen
C Ami D G
najdeme u Samsona bludný kámen
C Ami D G
pod střechou na klášteře sedí žába
C Ami Emi D
až spadne konec světa měl by být

Teď už jsem velká mám staré dvojkolo a můžeme jet
co takhle Třeboň pojedem okolo ať vidíme Svět
Rozsvítím papírový lampión a pak možná ztratím i hlas
na věži za kostelem zazní zvon a čas bude v nás

Ref: Pojď se mnou na Černou věž… **C D C D** (4×)

Rozsvítím papírový lampión a pak možná ztratím i hlas
na věži za kostelem zazní zvon a čas bude v nás

Ref: Pojď se mnou na Černou věž říkat ámen
najdeme u Samsona bludný kámen
pod střechou na klášteře sedí žába
C Ami D G
nespadne, zaručeně nás má ráda (2×)

<u>Život je jen náhoda</u> *Voskovec a Werich*

G As A B A As G F# F E
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A7 G D7 G A7 Ami D7
jak v mém životě vyšla má tak šťastná a krá-sná hvězda.
G As A B A As G F# F E
Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvě-zda
A7 G D7 G
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nez-dá.
Hmi F# Hmi E7
Zdání klame, mimo každý sen,
D Asdim A7 D C D7 D7+
který v no-ci mí – vá-me, za-že-ne pří-ští den.

G C7 G G7
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cmi G D G D
život plyne, jak voda, a smrt je jako moře,
G C7 G G7
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
C Cmi G D G G7
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
C G C G
Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
A7 D D7
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak poro---zu----míš,
G C7 G G7
že je život, jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cmi G D G D
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

Žízeň *Spirituál kvintet*

C Fmaj7 Ami G C
Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 Ami G C
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
Fmaj7 C
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7 F C
Ref. : Já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu
G
a zchladím žáhu pálivou,
C C7 F C
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

Ref. :

Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Ref. :

Ref. :